

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Tordai Bence***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	16275
Napirend előtti felszólalások:	
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16275
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	16277
Arató Gergely (DK).....	16278
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	16279
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	16279
Dr. Szakács László (MSZP).....	16280
Nacsa Lőrinc (KDNP)	16281
Kocsis Máté (Fidesz).....	16282
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd).....	16283
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	16285
Schmuck Erzsébet (LMP).....	16287
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16288
Arató Gergely (DK)	16290
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	16292
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	16294
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16296
Jakab Péter (Jobbik).....	16297
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	16299
Dr. Rétvári Bence (KDNP)	16301
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16303
Böröcz László (Fidesz).....	16305
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16307
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	16308
Azonnali kérdések és válaszok órája	
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	16309
Nunkovics Tibor (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mit gondol erről Miniszter Úr?” címmel.....	16309
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16310
Viszontválasz:	
Nunkovics Tibor (Jobbik).....	16311
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16311
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	16312
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Aktuális kérdésekről” címmel	16312
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16313
Viszontválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	16314
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16314
Sebián-Petrovics László (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Senkit nem hagynak az út szélén, ugye?” címmel	16315
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16316
Viszontválasz:	
Sebián-Petrovics László (DK).....	16317
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	16317
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	16318

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Ki vállalja a felelősséget, Miniszter Úr?” címmel.....	16318
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16319
Viszontválasz:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	16320
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16320
Szabó Timea és Tordai Bence (Párbeszéd) - a miniszterelnököknek - „Mi folyik itt?” címmel	16321
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16322
Viszontválasz:	
Szabó Timea (Párbeszéd).....	16323
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16323
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Hogy halad a járvány elleni védekezéshez szükséges eszközök beszerzése?” címmel.....	16324
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16324
Viszontválasz:	
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	16325
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16326
Farkas Gergely (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mit gondol erről Miniszter Úr?” címmel.....	16326
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16327
Viszontválasz:	
Farkas Gergely (Jobbik)	16328
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	16328
Hollik István (KDNP) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Hogyan segíti a kormány a határon túli magyarokat a koronavírus-járvány idején?” címmel.....	16329
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16329
Viszontválasz:	
Hollik István (KDNP)	16330
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16331
Bencsik János (független) - a miniszterelnököknek - „A rendkívüli helyzet rendkívüli intézkedéseket követel” címmel.....	16331
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16332
Viszontválasz:	
Bencsik János (független)	16333
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16334
Dr. Varga László (MSZP) - a miniszterelnököknek - „Miért vesznek el forrásokat az önkormányzatoktól?” címmel.....	16334
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16335
Viszontválasz:	
Dr. Varga László (MSZP)	16336
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16336
Varga Zoltán (DK) - a belügyminiszternek - „Mi lesz a vírus és a kormány által sújtott vidéki Magyarországgal?” címmel.....	16337
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	16338
Viszontválasz:	
Varga Zoltán (DK)	16338
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	16339
Ungár Péter (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Ki gondol a szociális ágazatra?” címmel... ..	16339
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16340
Viszontválasz:	
Ungár Péter (LMP)	16341

Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	16341
Tordai Bence (Párbeszéd) - a pénzügyminiszternek - „Mi folyik itt?” címmel	16342
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	16343
Viszonzválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd).....	16344
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	16344
Böröcz László (Fidesz) - a pénzügyminiszternek - „Hogyan hatnak a Kormány gazdaságvédelmi intézkedései a koronavírus-járvány okozta gazdasági visszaesés kapcsán?” címmel.....	16345
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	16346
Viszonzválasz:	
Böröcz László (Fidesz).....	16346
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	16347
Stummer János (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Mit gondol erről Miniszter Úr?” címmel	16347
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16348
Viszonzválasz:	
Stummer János (Jobbik)	16349
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16350
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Nemcsak a koronavírus fertőz Magyarországon - és ezért ki a felelős?” címmel.....	16350
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	16351
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	16352
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16352
Bósz Anett (DK) - a pénzügyminiszternek - „Tervezi-e a kormány az áram és a gáz hazai árát a világpiaci árzuhanáshoz igazítani?” címmel	16353
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	16354
Viszonzválasz:	
Bósz Anett (DK)	16354
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	16355
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	16355
Tordai Bence (Párbeszéd).....	16357
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	16358
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	16360
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	16362
Dr. Varga László (MSZP)	16363
Ander Balázs (Jobbik)	16365
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	16368
Az ülés bezárása	16368

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
14. ülésnapja
2020. április 14-én, kedden
(11.03 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Tordai Bence)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Nagy tisztelettel köszöntök mindenkit húsvét keddjén, és köszöntöm mindazokat is, akik ma figyelemmel kísérik a munkánkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 14. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Tordai Bence jegyző urak lesznek a segítségemre.

A napirend előtti felszólalások következnek. A mai napon a napirend előtti felszólalásokat követően, várhatóan 12 óra 30 perctől 14 óra 30 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára, majd ezt követően a napirend utáni felszólalásokra kerül sor.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a kormány nevében Szijjártó Péter miniszter úr. Parancsoljon, miniszter úr, ön é a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem ma szót napirend előtt, hogy tájékoztassam az Országgyűlést a világvárvány elleni küzdelem egy fontos aspektusáról, mégpedig az egészségügyi fronton történő védekezésről és elsősorban annak eszközellátottságáról.

Pontosan tudjuk, átéltük az elmúlt napokban is, semmi sem olyan már, mint volt korábban, még a húsvéti ünnepek is másként teltek, mint szoktak. A világvárvánnyal szembeni védekezés egyik nagyon fontos aspektusa az, hogy az orvosok, ápolók, rendőrök és katonák, akik az egészségünkre és a biztonságunkra vigyáznak, ezt a lehető legjobb eszközellátottság mellett tehessek, tehát az egyik legfontosabb feladatunk az, hogy megvédjük a védekezés főszeplőit.

Tisztelettel tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy az egészségügyi védekezéshez szükséges eszközök behozatala folyamatos, a Kína és Magyarország közötti légi híd megállás nélkül üzemel, és így volt ez a húsvét alatt is.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról, hogy az elmúlt egy hét alatt 26 repülőgéppel érkeztek a védekezéshez szükséges eszközök Budapestre. A 26 repülőgép fedélzetén összesen 13 millió 207 ezer maszk, 6 millió 203 ezer védőruha - benne kesztyűk, izolációs köpenyek, sapkák, arcvédő plexik - és 155 ezer teszt, valamint 101 lélegeztetőgép érkezett Magyarországra.

Tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy maszkok vonatkozásában 148 millió 700 ezer darab beszerzésére van szerződésünk, ebből összesen 46 millió 855 ezer megérkezett. Van szerződésünk 3 millió

305 ezer tesztre, amelyből 352 ezer már megérkezett. Van szerződésünk 47 millió 754 ezer védőfelszerelésre, ezek közül pedig 20 millió 292 ezer már megérkezett.

Tisztelettel tájékoztatom a képviselőtársaimat arról is, hogy ezen a héten is folyamatos lesz a szállító repülőgépek érkezése Budapestre, amelyek fedélzetén újabb, védekezéshez szükséges eszközök érkeznek majd.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy mind a kazah, mind az azeri kormánnyal megállapodásunk van arról, hogy a Kínából induló, Budapestre tartó szállító repülőgépeket mind Nur-Szultan, mind Baku repülőtérén a lehető leggyorsabban kezelik és engedik őket továbbrepülni.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy számos ország kért tőlünk segítséget, ezek közül néhányunk adtunk is. Így segítséget nyújtottunk maszkok és védőruhák tekintetében Szerbiának, Észak-Macedóniának, Szlovéniának és Horvátországnak, a felelős szomszédságpolitikánk jegyében. Kérem, ne felejtsek, hogy szoros összefüggés van az egészségügyi helyzet alakulásában Közép-Európában: minél jobban állják a küzdelmet a szomszédaink, mi is annál jobb helyzetbe tudunk kerülni. Tehát ezen szomszédos vagy majdnem szomszédos országoknak tőlünk délre, délkeletre, a Nyugat-Balkánon segítséget nyújtottunk, és segítettünk a jelenleg valószínűleg legrosszabb helyzetben lévő olaszoknak is százezer maszkkal és ötezer védőruhával, az olasz kormány kérése alapján.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy a határon túli területeken, ahol magyarok élnek, szintén komoly kihívásokkal kell szembenézniük az eszközökkel történő ellátottság tekintetében. Minden határon túli magyar közösség élt megkereséssel a magyar kormány irányába, és tekintettel arra, hogy azt valljuk, hogy minden magyar felelős minden magyarért, ezért az elmúlt hét végén el is indítottuk a szállítmányainkat, amelyek Kárpátalja kivételével már mindenhol meg is érkeztek; így összességében Erdélybe, Felvidékre, Vajdaságba, Szlavóniába és Muravidékre, összesen 710 ezer maszkkal és 32 ezer védőruhával, valamint 200 ezer kesztyűvel segítettük az ott működő kórházak és az ott dolgozó orvosok munkáját annak érdekében, hogy a határon túli magyar közösségek is biztonságban legyenek.

Végezetül pedig szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy - a tőlünk segítséget kérő országok listájánál jóval rövidebb, de - van egy olyan lista is, amelyen azok az országok szerepelnek, amelyek nekünk segítséget nyújtottak. Az ülés előtt fejeztem be egy videokonferenciát Üzbegisztán kereskedelmi miniszterével, aki azt jelezte, hogy már úton van az a repülőgép, amely 500 ezer maszkot hoz bakui átszállással Magyarországra az üzbég kormány segítségnyújtásaként hazánk számára.

Köszönöm szépen a tisztelt elnök úrnak, hogy türelmes volt, és köszönöm, hogy tájékoztathattam önöket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a frakcióknak lehetőségük van 2-2 perces időkeretben válaszolni az elhangzottakra. Ennek megfelelően adom meg a szót; elsőként a Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr; tisztelt miniszter úr, önnek pedig a beszámolót. Engedje meg, hogy ezen túl köszönetünket fejezzük ki azoknak, akik a védekezésben, így különösen a védekezéshez szükséges eszközök beszerzésében közreműködnek.

Mint a számokból kiderült, van még hova fejlődni, illetve lesz még hova fejlődni, azonban látjuk, hogy olyan rendelkezésre álló eszközállomány van már, ami felvet több alapproblémát, amit, úgy gondolom, a miniszter úrnak is majd meg kell válaszolni, annak ellenére, hogy ez most nem egy ilyen kérdezz-felelek műfaj.

Szeretnénk felhívni a figyelmet a maszkviselésnek a fontosságára. Miniszter úr, lát-e arra lehetőséget, hogy Magyarország minden állampolgárának jusson maszk, még hozzá úgy, hogy az állam biztosítja nekik, és annak viselése kötelező legyen közterületen, illetve nyilvános helyen? A Jobbik egyébként ezt akarja, mi erre bátorítjuk a kormányt.

A másik, ami a maszkokon túlmutató, a teszteknek a kérdése. Ön tesztek is rendszeresen említett. Az egy nagyon szomorú tény, és hadd hívjam fel rá a figyelmét, és kérem, erre figyeljenek, hogy a közmédia ne terjesszen jellemzően a tudománnyal ellentétes álláspontot, miszerint a tesztelésnek a sűrűsége, illetve a tesztelésnek a fontossága lényegében egy álhír. A tesztek igazán fontosak. Mi azért javasoljuk, hogy a meglévő teszttállományokat használják kifejezetten a bentlakásos, szociális intézményeknek, akár szociális otthonoknak vagy fogyatékkal élő emberek otthonának a szűrésére és az ott élőknek a tesztelésére, mert látjuk, hogy Nyugat-Európában is ezek azok a csoportok, amelyek a legnagyobb veszélyeztetettség között vannak, sőt a halálozásoknak a nagy száma is innen eredeztethető.

(11.10)

Engedje meg, miniszter úr, hogy még egy problémára felhívjam a figyelmét. Ön ott szokott lenni minden bizsonnyal a kormányüléseken, de lenne egy személy, akinek nem lenne ott helye, és az Kásler Miklós miniszter úr. Kásler Miklós miniszter úr még a hűsvétot is arra használta föl, hogy két nagyon fontos kórháznak az igazgatóját menessze. Az egész média ezzel volt tele, és az emberek egyszerűen szerintem képtelenek elfogadni, hogy egy veszélyhelyzetben a kormány egyik, egészségügyért felelős tisztségviselője a kórházigazgatók kirúgásával van elfoglalva. Értjük mi, hogy önök intézkedni akarnak, de ne személyes leszámolásokat és ne bosszúkat csináljanak, pláne úgy, hogy két nagyon fontos intézményről van szó!

Ami pedig az utolsó hozzászólás, mi annak örülünk, hogy a Kína-Budapest légi hídon túl olyan légi hidakat ne üzemeltessenek és ne jöjjenek létre, ahonnan exportálják a maszkokat, exportálják a védőfelszereléseket. Magyarországon van rá szükség, az itthoni maszkviselésre és az itthoni tesztelésre. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Én azt gondolom, hogy mindent elmond ennek a kormánynak az egészségpolitikájáról és az egészségügyi irányításáról, hogy immár sokadszor a külügyminiszter számol be a koronavírus elleni védekezésről a parlamentben, és egyszer sem az egészségügyért állítólag felelős emberi erőforrások minisztere. Mert önök csak azzal tudnak dicsekedni, amit külföldön érnek el, azzal tudnak dicsekedni, hogy mit visznek ki az országból, azzal tudnak dicsekedni, hogy mit hoznak be az országba, de azzal nem, hogy mi történik ebben az országban.

Azt tudjuk, bár elég kevés információt adnak róla, hogy a megfertőződött személyek közül minden nyolcadik egészségügyi dolgozó, és ez nem véletlenül van így. A járvány elején, amikor a szakemberek, az Orvosi Kamara és az ellenzéki pártok fölhívták a figyelmet arra, hogy ha nem kapnak védőfelszerelést az egészségügyben dolgozók, annak rendkívül súlyos következményei lesznek, akkor itt a Házban is, a Népjóléti bizottság ülésén is magabiztosan azt mondta a kormány, hogy sok millió maszk van, van elég maszk, ne izguljunk. Most kiderült, hogy nincs elég maszk, nem volt elég maszk, most kell hozni. És ne legyen félreértés, én nagyra becsülöm a diplomácia, a magyar diplomáciában dolgozók erőfeszítéseit annak érdekében, hogy utólag pótolják ezt a hiányt, de ezzel nem lehet semmivé tenni hónapok mulasztásait.

Ami pedig a határon túli magyarok védelmét illeti, hadd hívjam föl a figyelmet arra, hogy ma egy Romániában élő magyar nagyobb biztonságban van, mint egy Magyarországon élő magyar, mert a román kormány tesztel. Romániában már több százezer tesztet végeztek el, és Romániában felmentették az egészségügyi minisztert, amikor elkezdődött az orvosok és egészségügyi dolgozók tömeges megfertőződése, amikor megjelent a kórházakban a koronavírus. Ezt javasolom a magyar kormánynak itthon is, hogy tesztelje az egészségügyi dolgozókat, tesztelje a szociális dolgozókat, az intézményeket, és mentse föl az alkalmatlan egészségügyi minisztert; egy olyan miniszter legyen, aki be tud ide jönni a Házba, és be tud számolni a védekezésről. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra következik Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, a Párbeszéd képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. Egy kicsit én is furcsának találom, hogy a külügyminiszter úr számol be rendszeresen itt az egészségügyi járványhelyzet kapcsán, de örülünk neki, mert sokkal több információt kapunk, mint az egészségügyi minisztertől. Remélem, nemcsak azért teszi ezt, hogy utána a CNN-en el tudja mondani, hogy működik a parlament.

A minősége a maszkoknak továbbra is egy kérdés, ezért kérem, hogy a minőségbiztosításra továbbra is figyeljenek oda. Külügyminiszter úr úgy fogalmazott, hogy az eszközellátások folyamatosak. Szeretnénk, ha az a sorrend lenne, hogy az egészségügyi intézmények, utána a magyar állampolgárok, amit a jobbikos képviselőtársam is fölvetett, hogy el tudjuk azt érní, hogy mindenkinek legyen maszk, a gyógyszerárban is elérhető legyen a maszk, utána küldjünk segítséget, ha tudunk, a határon túli magyaroknak, és ezt követően adjunk csak más országoknak támogatást. Az a kérésünk, hogy ezt a sorrendet tartjuk.

Egy másik problémát szeretnék fölvetni, illetve kérdést. Örömmel hallottuk, hogy az Audi-gyárban újra beindult a termelés. Ennek örülünk, hiszen az a jó, ha az emberek dolgoznak. Az a kérésünk, hogy legyen erre kifejezetten figyelem a tisztiorvos részéről, vagy akinek ez a területe, hogy biztonságban tudjanak dolgozni ott az emberek, ne álljon fenn a veszélye az újrafertőzésnek.

Még egy problémát szeretnék fölvetni az EÜ-támogatások kapcsán, itt a 2000 milliárdról van egy hosszas vita. A kormány azt mondja, hogy nulla forint, nyilván mi azt gondoljuk, hogy ez nem így van. Ha közepen van valahol az igazság, akkor az a kérdés, hogy mennyit terveznek átcsoportosítani ezekből a szerződésekből a védekezésre. Biztos, hogy vannak olyan szerződések, amiket át lehet csoportosítani, hiszen most az első és legfontosabb kihívás ennek a járványnak a megállítása. Mennyi pénz lesz ez? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr következik. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Én is köszönöm szépen a tájékoztatást. Én magam is azzal szeretném ezt a reakciót kezdeni, hogy megköszönöm mindenkinek a munkáját, aki az eszközbeszerzések során kiveszi a részét ezekből a fontos feladatokból. Hétről hétre milliós számokat hallunk, akár a beszállított maszkok, egyéb eszközök tekintetében, ugyanakkor azért az érezhető a felszólalásokból és a magyar közbeszédéből is, hogy az országon belüli elosztással még mindig vannak súlyos problémák. Én arra szeretném kérni a

kormányt, hogy ha már milliószámra vannak védőeszközök, mondjuk, maszkok Magyarországon, akkor az jusson el a lakossághoz, a patikába, ez ne legyen hiánycikk. Tehát érezzék is azt az emberek, hogy ennek valóban van eredménye, ne óriási magas áron kelljen ehhez hozzájutni különböző hirdetések útján.

Szintén nagyon fontosnak tartom, nagyon sok helyről halljuk a minőségi problémákat, akár hogy Hollandiába is 600 ezer olyan maszkot szállítottak Kínából, aminek nem volt megfelelő minősége, vagy a csehek 300 ezer hibás tesztet kaptak. Van-e arra valamiféle garancia vagy előrelépés ez ügyben, hogy a Kínából beszállított eszközök minőségében ne legyen ilyen jellegű probléma?

Hasonlóképpen egy fontos kérdés, miniszterelnök úr beszélt róla, hogy 7500-8000 lélegeztetőgépre lesz szükség, hogy ezeknek a beszerzése időben meg fog-e történni, és nyilván itt is fontos a minőség.

Én nagyon fontos lépésnek tartom, és mi egyetértünk azzal, hogy minden magyar felelős minden magyarért, hogy tudunk segíteni a határon túl élő magyaroknak, és nagyon döbbenetesnek tartom, és sajnálom azt, hogy ebből ilyen belpolitikai polémia lett. Sajnos egészen elképesztő és gyűlöletkeltő hozzászólásokat olvastam a közösségi oldalakon, és én ezt sajnálom. Szerintem itt nagyobb méltányosságot kéne mindenkinek, minden magyar embernek tanúsítani, és ez valóban így van, hogy minden magyar felelős minden magyarért.

És valóban, miniszter úr, én örülök annak, hogy itt van most is, és ön a legaktívabb kormánytag a járványügyi helyzetben. Ezért, merthogy ön tájékoztatást adott nekünk, én is szeretnék önön keresztül vagy önnek tájékoztatást adni vagy információt adni, és ha lehet, akkor egy üzenetet eljuttatni a kormány tagjai felé, miniszterelnök úr felé. Egy nagyon-nagyon fontos kérdés, a Budapest-Belgrád-vasútvonal kapcsán a múlt heti vitában sajnos nem sikerült fontos kérdésekre választ adni, ezért én arra kérem a miniszterelnököt, hogy ha úgy gondolja, hogy nem ellentétes a magyar nemzeti érdekekkel az, hogy egy járvány idején egy ezermilliárdos projektet elindítanak, és ha úgy gondolja, hogy nincs takargatnivalója, akkor ne titkossítsák ezeket a szerződéseket, hanem tegyék nyilvánossá, és bizonyítsák be, hogy van bármiféle értelme ennek a projektnek, főleg egy ilyen járványügyi helyzetben. Köszönöm szépen, és köszönöm a türelmet is, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Következik az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(11.20)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Én is először meg kell köszönjem azok

munkáját, akik azon dolgoznak, hogy minél több eszköz érkezzen Magyarországra, és azok munkáját is, akik a betegekért az első vonalban dolgoznak az egészségügyben.

Viszont itt azt kell lássuk, hogy azzal most már nincs probléma, hogy megérkeznek Magyarországra azok az eszközök, amelyeket használunk, a felhasználás tekintetében én sokkal több problémát látok. Az elmúlt hétvégén, a húsvéti hétvégén is azt láttuk, hogy az egészségügyben - hogy így mondjuk - nem a stabil kéz és az erős kéz volt az, amelyik kormányzott, hanem az volt, amelyik azt mondta, hogy a szakellátásból vonjuk ki azokat, akik ugyan súlyos betegek, de koronavírusal nem fertőzöttek, s azt is láttuk, hogy az egészségügyben leváltottak igazgatókat. Mi ezt ebben a pillanatban nem tartjuk helyesnek, sőt kifejezetten helytelennek tartjuk.

Másfelől meg kell kérdezzem miniszter urat, hogy hol vannak most ezek a maszkok, hol vannak ezek a védőfelszerelések. Talán csak rosszszíű pletykák-e azok, amelyek arról szólnak, hogy amikor megérkeztek az állam által megrendelt eszközök, abban a pillanatban a magánegészségügyben viszont pénzért be is indultak a tesztek? 9-15 ezer forint között lehet ilyen tesztek vásárolni. *(Dr. Völner Pál: Most nem ti vagytok kormányon!)*

Igazság szerint tényleg nem a miniszter urat vártuk ide ma délelőtt, nem is önnek kellett volna talán ma erről beszélni, hanem mi Palkovics miniszter urat vártuk. Hiszen a gazdasági mentőcsomagról, amit már két hete bejelentett Orbán Viktor, két hete csöpögtetik az információkat, csöpögtetett információ jön, Palkovics miniszter viszont nem jön a Gazdasági bizottság ülésére, nem számol be arról, hogy hogyan akarják megoldani napi 4500 és 6 ezer közötti munkanélküli problémáját, nem számol be arról, hogy hogyan akarják kilenc hónapra kibővíteni az álláskeresői támogatást, hogyan akarnak pénzt juttatni az embereknek. Azt gondoljuk, hogy ez most talán ugyanolyan fontos lenne. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr következik.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük a folyamatos tájékoztatást, amit a magyar kormány nevében ön és minisztertársai itt az Országgyűlésben, illetve a bizottságokban tesznek az elmúlt hetekben, napokban. Köszönjük szépen mindenkinek, aki a járvány elleni védekezésben részt vesz, és különösképpen köszönjük azoknak, akik a húsvéti ünnepek alatt sem pihentek, nem tudtak a családjukkal lenni, hanem dolgoztak, a beszerzések, az ellátás folyamatosságát biztosították, így a pilótáknak, a logisztikai dolgozóknak, a vámkezelőknek, a Külügyminisztérium munkatársainak. Mindenkit köszönet illet, aki részt vett ebben a munkában.

Az a mai nap mélypontja, hogy a Jobbik azt követeli, hogy a határon túli magyaroknak se jussanak maszkok *(Zaj a Jobbik soraiban.)*, hiszen teljes kivételi tilalmat szeretne Lukács László képviselőtársam. Semmiben nem sikerült megkülönböztetniük magukat a Demokratikus Koalíciótól, de hát ezt már megszoktuk.

Annak külön örülünk, hogy a Párbeszéd nézte a CNN-t, végre tényeket is hallhattak ott Szijjártó miniszter úrtól. Köszönjük szépen, hogy tanultak az interjúból.

MSZP-s képviselőtársam érdeklődött arról, hogy az állami beszerzések magáncégekhez kerültek-e. Tisztelt képviselő úr, ez nem az MSZP-kormány, itt az állami beszerzések és az állami vagyon nem kerül magáncégek, magánemberek kezébe. Ez az önök ideje alatt volt így, a mi kormányzásunk idején ez nem így van.

Miniszter úr, szeretném megköszönni azt, hogy a határon túli magyaroknak juttattunk eszközöket. Azt gondolom, hogy most, amikor a határok le vannak zárva, a nemzetpolitika is egy nehezített mezőn halad előre; éreztetni kell azt, hogy minden magyar felelős minden magyarért, éreztetni kell velük azt, hogy számíthatnak az anyaországra, hiszen akár a repatriálás során, akár a határon túli magyarok során azt kell kifejeznünk, hogy Magyarországra, a magyar államra minden magyar számíthat, bárhol is legyen a világban. Ezért is tartom nagyon fontosnak, hogy ha erre lesz lehetőségünk, akkor a későbbiekben bővítsük ezeket a szállítmányokat, hiszen most, amikor a határok le vannak zárva, különösen fontos, hogy ezek a közösségek se maradjanak egyedül, maradjanak támogatás nélkül. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Kocsis Máté frakcióvezető úr következik. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Először is hadd csatlakozzam azok sorához, akik köszönetet nyilvánítottak a külügy és a diplomácia valamennyi munkatársának, akik a védőeszközök beszerzésén dolgoznak. Hadd csatlakozzam azokhoz is, akik kitérnek a CNN-re. A CNN kedvéért szeretném jelezni, hogy élő parlamenti adást látnak, nem felvételtől megy, és nem miniszter úr kedvéért került összehívásra, hanem a magyar Országgyűlés ülésezik. S azt is jó volt hallani, hogy a Külügyminisztériumot elsősorban nem bíráló, hanem köszönet illette, még az ellenzék soraiból is.

Miután miniszter úrnak nincs lehetősége reagálni, néhány pontosítást hadd tegyek. Az első az, hogy mielőtt „bezzeg Romániát” tetszenek emlegetni, azelőtt nézzék meg az ottani eszközfelszereltséget, és azt, hogy a románok első lépése az volt, hogy az IMF felé fordultak.

Nem világos számukra, hogy miből fogják finanszírozni a védekezés költségeit. Ez a helyzet Magyarországon nincs.

A másik az, hogy magánraktárakban nem landolhat az a szállítmány, amit a külügy behoz vagy behozat. Az Állami Egészségügyi Ellátó Központ központi raktárában található ezek, formailag kizárt, hogy onnan magáncégekhez kerüljenek, és kérem, hogy ezt ne is terjesszék.

Harmadsorban a költségekre vonatkozó állítások kapcsán megjegyezném, hogy a magyar kormány eddig még a védekezés során felmerülő költségek esetében egyetlen alkalommal sem mondta azt, hogy forráshiány miatt nem tudja akár a külföldi beszerzéseket megoldani.

Amit még szeretnék megköszönni, az a rengeteg, több ezer külföldön rekedt magyar hazahozatala, annak a megszervezése, miniszter úr. S az is világosan látszik, hogy azok a honfitársaink, akik külföldön rekedtek, a válsághelyzetben elsősorban magyar állampolgárok tudtak lenni, s csak másodsorban tudtak európai állampolgárok lenni. A segítséget Magyarországtól kapták. Ezzel azt is szeretném aláhúzni, hogy világossá vált, ebben a veszélyhelyzetben a tagállami megoldások kerültek előtérbe Európában, az európai közös megoldásokkal szemben. Köszönjük, miniszter úr, a munkájukat, és a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most az írásban előre bejelentett napirend előtti felszólalásokra térünk át. „Aktuális kérdésekről” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd képviselőcsoportjából Kocsis-Cake Olivio képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahhoz, hogy sikeresen tudjunk küzdeni a járvány és annak káros következményei ellen, változásra, változtatásra van szükség. Az elmúlt tíz év fideszes politikája, amely azon alapult, hogy az ellenzékét támadja, és csak egy szűkebb társadalmi csoportot segít, most kevés lesz.

Két javaslatunk van. Az egyik az, hogy nem az ellenzékét kell legyőzni, hanem a vírust. A másik az, hogy minél több magyar embernek kell segíteni, nemcsak egy szűk csoportnak. Tudom, nemsokára föl fog állni az egyik fideszes államtitkár, és Karácsony Gergőt fogja támadni. A fideszes média az egész húsvéti hosszú hétvégén a keresztény értékek szellemében erről szólt. Sokatmondó, hogy a járványban a fideszes híradók félórájából hús perc az ellenzékkel foglalkozott. Tehát itt van a járvány, tumbol a járvány, de a fideszes média, a fideszes frakcióvezető, sőt a miniszterelnök úr is az ellenzék szapulásával van elfoglalva.

Egyfelől azért nehéz elfogadni kioktatást egy olyan kormánytól, egy olyan kormányfőtől, akinek az egészségügyi minisztere az egész járvány alatt nem volt képes bejönni ide a parlamentbe, és beszámolni

arról, hogy hogyan áll a védekezés. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Gyáva ember!)* Hol van az egészségügyi miniszter a járvány alatt, azon kívül, hogy kórházigazgatókat rúg ki? Tényleg önök akarnak minket kioktatni?

Másfelől, ami az idősothtonokkal kapcsolatos rágalmakat illeti: a főpolgármester március 20-án, amikor még nem volt megbetegedés az idősothtonokban, arra kérte többek között Sára Botondot, a fővárosi kormány megbízottat, hogy senkit ne küldjenek vissza tesztelés nélkül, gondoskodjanak azok elkülönítéséről, akiket teszt hiányában visszaküldenek a kórházakból az idősothtonokba. Ezt elutasították egy kormányzati rendelkezésre hivatkozva, miszerint ez szakmailag megalapozatlan, sőt Sára Botond a tesztelést is szakmailag megalapozatlannak találta, és túl költségesnek találta. Mit is mondott a miniszterelnök? Azt, hogy nincs felső gátja a védekezésnek. Úgy néz ki, mégis van. Ezek után nem tudom, hogyan jutottak el odáig, hogy a főpolgármestert teszik felelőssé az idősothtonokban lévő megbetegedésekért.

De kövessük ezt az ördögi fideszes logikát! Borsodnádason, állami fenntartású idősok otthonában, fideszes polgármesterrel, a 41 fős intézménynek sajnos már több mint a fele érintett. Akkor ezzel mi a helyzet? Ki a felelős ezért? Vagy az egész országban a megbetegedésekért? Ez az ügy is jól mutatja, hogy önök az energiájuk jelentős részét nem a vírus elleni küzdelemre, hanem az ellenzék ellen fordítják. Ettől nem lesz kevesebb beteg! S miközben a múlt héten a járvány terjedése felgyorsult, a halálesetek megszapordtak, még több ezren veszítették el a munkájukat, aközben önök egy törvéncunamit zúdítottak a parlamentre. Biztos azért, hogy a CNN-en lássák, hogy működik a parlament. *(Dr. Rétvári Bence: Ja, biztos!)*

(11.30)

Belgrád-Budapest vasútvonal titkosítása, ingatlanok Schmidt Máriának, a Városliget változtatási tervének eltörlése, és sorolhatnám azokat a javaslatokat, amelyeknek semmi köze nincs a védekezéshez. Újra szeretném tisztázni: a parlamentben azt kellene megvitatnunk, hogyan tudunk a leghatékonyabban védekezni a járvány ellen, hogyan tudunk segíteni azoknak az embereknek, akik elveszítik a munkájukat vagy már elveszítették a munkájukat. A szolgáltatóiparban, a turizmusban dolgozók, a vendéglátásban dolgozók tízezrei már elveszítették vagy el fogják veszíteni a munkájukat. Amit ők eddig kaptak, az nesze semmi, fogd meg jól, hogy Parragh Lászlót idézzem: „Annyi ember ment tönkre az elmúlt hónapokban, hogy ezzel már nem tudunk mit kezdeni.” Ha a kormány nem tud ezzel mit kezdeni, akkor legalább hallgassa meg az ellenzék javaslatait!

Amikor mi válságkezelő alapjövedelemről beszélünk, akkor önök azt mondják, hogy erre nincs szükség, mert lesz elég munkahely. De munkahely akkor lesz, ha van kereslet, kereslet akkor lesz, ha az embereknek van pénzük. Ezért adnak most az összes EU-s

országban pénzt azoknak, akik elveszítik az állásokat - kivéve Magyarországon. Amikor mi a három hónapos munkanélküli-segély meghosszabbításáról beszélünk, akkor önök azt mondják, hogy ez ráér, majd három hónap múlva. De aki ilyet mond, az nem tudja, milyen felkelni reggel és látni azt, hogy már csak két hónapom van arra, hogy állást találjak, és valami kenyeret tegyek a család asztalára. Kilenc hónap biztonság minden magyar embernek jár!

Amikor önök a 2008-as válságra hivatkoznak, hogy amiatt utasítják el az ellenzéki javaslatokat, akkor felhívnam a figyelmüket arra, hogy a legtöbb párt, amely itt van és javaslatot tesz, 2008-ban még meg sem alakult. A másik, hogy az egy teljesen más típusú válság volt, az egy gazdasági válság volt, de itt most másról van szó. Várhatóan, ha elmúlik ez a járvány, újra beindul a gazdaság. Ezért kell, ezért kell pénzt adni az embereknek.

Amikor önök hitellel riogatnak, hogy mi hitelt meg megszorítást akarunk, akkor azért elég furcsa, hogy közben önök az orosz hitelt, a 3000 milliárdot felveszik, és azzal nincs gond Pakssal kapcsolatban, meg a kínai hitelt felveszik a Belgrád-vasútvonalra, azzal nincs gond.

Tisztelt Országgyűlés! Ebben a nehéz helyzetben egy felelős kormány nem az ellenzékét támadja, és nem a saját hatalmát akarja bebiztosítani, hanem segíteni akar az embereknek. Tegyenek önök is így! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Több dolgot említett itt, igyekszem sorban reagálni ezekre. Ön azt állította, hogy a miniszterelnök nem adott tájékoztatást a járvánnyal szembeni védekezésről. Két alkalommal is tájékoztatást adott, több intézkedést itt jelentett be. Úgyhogy arra kérem önt, hogy ne állítson valótlanosságokat sem itt, sem a Ház falain kívül.

Másrészt, ami a CNN-t illeti: ha önök nem állították volna valótlanul azt, hogy a parlament szünetelteti majd a működését, akkor a CNN sem állított volna sületlenségeket, úgyhogy önöknek ebben vaskos felelősségük van.

Amikor ön azt mondja, hogy csak egy szűk társadalmi csoportról szól a gazdasági akcióterv, mondja már meg, legyen szíves, hogy mire gondol. A hitelesekre, akiknek nem kell fizetniük a törlesztőjüket? A 80 ezer katasz vállalkozóra? Azokra a munkáltatókra, akiknek kevesebb munkaadói adót kell majd fizetni júliustól, és akiknek a munkaadói járulékot 3 hónapig nem kell befizetni? Rájuk gondolnak? Vagy a nyugdíjasokra gondolnak, tisztelt képviselő úr? Vagy a családokra gondolnak, akiknek a jogosultsága meghosz- szabbodik?

Legyenek szívesek, ha ezeket az intézkedéseket nem támogatják, akkor álljanak eléjük és mondják a szemükbe, mondják meg, hogy melyik intézkedést nem támogatják!

Ami a járvány elleni küzdelmet illeti: komoly eredmény az, hogy az elmúlt hetekben sikerült lelassítani a járvány terjedését. Ennek is köszönhető, hogy még mindig a csoportos megbetegedések szakaszában vagyunk, ezzel együtt arra kell készülnünk, hogy belépünk majd a tömeges megbetegedések szakaszába, ami azt is jelenti, hogy a neheze még hátravan. Kielezett versenyt futunk az idővel, és azért kell lépéselőnybe kerülnünk, hogy elkerüljük az egészségügyi rendszer túlterhelését.

Ezt a célt szolgálják a miniszter úr által említett eszközszállítások, a hét végén is több repülőgép landolt Budapesten, több millió védőfelszereléssel. És ezért döntött úgy a kormány, hogy a kijárási korlátozást meghosszabbítja, egyúttal lehetőséget ad az önkormányzatoknak arra, hogy szigorúbb intézkedéseket is életbe léptessenek, és a hétvége tapasztalatai azt mutatják, hogy ezzel éltek is. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani azoknak, akik nemcsak az ünnepi hétvégén, hanem az elmúlt hetekben is betartották a távolságtartási szabályokat, és kétszeres köszönet jár azoknak, akik a húsvéti napok alatt is a járvány elleni küzdelem frontvonalában harcoltak.

Ha már felhozta a Pesti úti idősotthon kérdését, én is szeretnék erre reagálni, már csak azért is, mert a nemzetközi példákból is tudjuk, hogy ezek az otthonok különösen ki vannak téve a járványnak. A szóban forgó otthon, tisztelt képviselő úr, azért került a figyelem középpontjába, mert nagy-nagy kérdőjelek merültek fel azzal kapcsolatban, hogy a főváros ottland megtett-e az otthon védelme érdekében, és mint lakók védelme érdekében. Zajlik egy vizsgálat azzal kapcsolatban, hogy folyamatos volt-e a szakorvosi ellátás az elmúlt időszakban. A tisztí főorvos asszonynak mindenestre döntéseket kellett meghoznia, így utasítást adott a folyamatos orvosi jelenlétre, másrészt gondoskodni kell a folyamatos oktatásról és képzésről a dolgozók számára, harmadrészt pedig az előírt fertőtlenítőszeret kell használni.

Azt látjuk, és az ön felszólalása is ezt támasztotta alá, hogy a városháza részéről megy az ujjal mutogató, szokás szerint a kormány irányába. Ez azért szomorú, mert joggal várja el mindenki Karácsony Gergelytől, hogy vegye fel végre a cselekvés gúnyját, és tegyen meg mindent a fővárosi intézmények védelme érdekében. Azt sem túlzás elvárnam, hogy ne bújjon Facebook-posztok mögé, ne bújjon a Facebook-posztok árnyékába, ne mutogasson másokra, hanem éljen azzal a felelősséggel, amit a választóktól megkapott október 13-án. Ezt a felhatalmazást nem felelősségvárító PR-akciókra kapta, hanem arra, hogy cselekedjen, ha kell, vezessen, és ha válsághelyzet van, akkor ez kétszeresen igaz.

Mindannyiunk érdeke, tisztelt képviselő úr, hogy Budapesten ne szabaduljon el a járvány. A kormány ehhez minden segítséget meg fog adni, a védekezéshez

minden segítséget meg fogunk adni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! „Aktuális ügyekről” címmel az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ma még sokan gondolják azt, hogy a koronavírus-járvány egy véletlen természeti csapás, és ha majd lecseng, akkor visszatérünk a régi kerékvágásba. Már csak azért sem térhetünk vissza, mert ahogyan tegnap Orbán Viktor nyilatkozta, az elkövetkezendő időszakban járványok sorozatára lehet számítani.

Múlt héten Ferenc pápa arról beszélt, hogy a koronavírus-járvány egyike a természet válaszáinak arra, hogy teljesen figyelmen kívül hagyjuk a környezeti válságokat és problémákat. Ehhez hozzá kell tennem, hogy nemcsak a környezeti válságokat hagyjuk figyelmen kívül, hanem a társadalmak megosztottságát, a társadalmi igazságtalanságot, valamint a világunk mai rendjét és működését. Ha nem akarunk félelemben élni, ha nem akarjuk, hogy a járványok sorozatával nézzünk szembe, ha nem akarjuk azt, hogy a gazdasági válságok miatt, amelyek a járványokat követik, milliók veszítsék el a munkájukat és kerüljenek létbizonytalanságba, akkor radikális változtatásokra lesz szükség.

A korlátok nélküli, tőkevezérelt globalizációnak felszínre kerültek az árnyoldalai. A környezetünk katasztrofális méretű károsodása, az ökológiai válság mélyülése, a klímaválság összefügg a tőke szabad mozgásával. A tőke rávette a kezét azokra a helyekre a világban, ahol a természeti erőforrások olcsón kitermelhetők, ahol a munkaerő olcsó és a környezetvédelmi szabályok lazák. A tőkebefektetők által teremtett munkahelyek zöme futószalagok kiszolgálójává tette a munkavállalókat a hatékonyság növelésének érdekében. Az emberek a városba áramlottak, a helyi közösségi terek kiüresedtek, a vidéki környezet gondoskodó kezek nélkül maradt.

(11.40)

A tőkevezérelt globalizáció túlzott mértékben vette el a nemzetállamok és a helyi közösségek kezéből az önrendelkezést. Zöldpolitikusként meggyőződésem, hogy a jövőben kevesebb globalizációra és több lokalizációra lesz szükség. Magyarország sajnos azon országok között lesz, amelyik nagyon súlyos árat fog fizetni az Orbán-kormány elhibázott gazdaságpolitikájáért. A kormány a magyar gazdaságot teljesen kiszolgáltatta a külföldi tőkének, a multinacionális vállalatoknak, a külhoni piacoknak.

A béreket ennek érdekében hosszú éveken keresztül alacsonyan tartotta, így a családok tartalékok

nélkül maradtak, ami azt jelenti, hogy most szociális válság fenyegeti az országot.

Zárójelben megjegyzem, hogy még most, a járvány időszakában is a neoliborális gazdaságpolitikának áldoz a kormány. Most éppen a kulturális szektort akarja piacósítani, illetve a valamekkora védettséget biztosító közalkalmazotti státuszt kiüresíteni.

Tisztelt Ház! Ideje szembenézni azzal, hogy az Orbán-kormány gazdasági paradigmája megbukott. Megbukott az a gazdasági paradigma, amely egyoldalúan az autóiparra, a járműgyártásra és a turizmusra építette a gazdaság teljesítményét. Könnyen belátható, hogy a válságban az emberek az autóról mondanak le, és a turizmus iránti kereslet is drasztikusan csökkenni fog. A kormány eddigi intézkedéseiből az látszik, hogy egyáltalán nem gondolkodik alternatív gazdaságpolitika kidolgozásán. Nem érti, nem akarja megérteni, hogy most nem az a feladat, hogy megmentsünk egy hibás, zsákutcás gazdasági szerkezetet, hanem az, hogy egy válságokkal szemben sokkal ellenállóbb, új gazdasági szerkezetet hozzunk létre. Élelemre, energiára, vízre, lakhatásra, öltözetre, a háztartás ellátására mindig szükség van, válságban és azon kívül is. A rugalmas, válságálló gazdaság nem nélkülözheti ezeken a területeken az önrendelkezést. Egy igazán fenntartható gazdasági szerkezet elemei a körkörös gazdaságban kapcsolódnak össze rendszerre, versenyképességüket közös erejük adja. Az összekapcsolt gazdaság pedig szociális gazdaság és szolidáris gazdaság, ahol válság idején a válságálló gazdasági elemek védik a válságérzékenyeket.

Tisztelt Ház! Egy válságálló gazdaság megteremtéséről kellene érdemi vitát folytatni itt az Országgyűlésben, mert ez a jövőnkét szolgálná. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiból. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Miniszter úr, parancsoljon, ön é a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Az ön által megfogalmazott pontok közül van, amiben egyetértek, ez a kicsit kevesebb, és van jó néhány olyan pont, amire szeretnék reagálni, tekintettel arra, hogy mást gondolok, mást gondolunk; ebből volt kicsit több.

Tisztelt Képviselő Asszony! Egyetértek önnel abban, hogy a világjárvány okozta helyzet hosszú távú kihívást jelent Magyarországra, de a világ valamennyi országa számára. Biztosan ön is figyelemmel követi még a legnagyobb, legerősebb, legrobustusabb gazdaságokkal rendelkező országok törekvéseit is. A G7-es országok sorra kerülnek bajba, az egészségügyi ellátórendszereik sorra kerülnek nagyon nehezen - ha egyáltalán - megoldható kihívásokkal szembe, és komoly restriktív gazdasági intézkedéseket kell hozniuk. Ezért is nagyon fontos, hogy a szigorú egészségügyi

intézkedések és a gazdaság újraindítását célzó gazdaságdinamizálási intézkedések egymással párhuzamosan fussanak, és azok egyensúlyban legyenek.

Ugyanígy fontos egy, mondjuk, víruson kívüli időszak gazdaságpolitikájáról folytatott filozófiai vita során, amely sajnos most csak filozófiai tud lenni a helyzetből fakadóan, hogy egy ország versenyképességét és környezetvédelmi szempontjait is kiegyensúlyozottan kezeljük, egyik se előzze meg a másikat, maradjunk a józan ész talaján, és a kommunikációs lufik eregetése és a kétségtelenül jól hangzó, de teljesen irreális évszámok emlegetése helyett az ország versenyképességét és hosszú távú fenntartható fejlődését helyezzuk a fókuszba.

Őn arról beszél, hogy itt lett volna valamifajta elhibázott gazdaságpolitika, és itt kezdődik a nagyon hosszú listája annak, tisztelt képviselő asszony, amiben nem értünk egyet. Én nem tudom elhibázottnak gondolni azt a gazdaságpolitikát, amelynek keretében tíz esztendő alatt kis híján egymillió új munkahely jött létre. Én nem tudom elhibázottnak tekinteni azt a gazdaságpolitikát, amely tíz esztendő alatt 70 százalékos nettó átlagbér-emelkedést tud előidézni nemzetgazdasági szinten. Nem tudom elhibázottnak tekinteni azt a gazdaságpolitikát, amely évről évre úgy produkált egyre magasabb gazdasági növekedési ütemet, hogy közben az államadósság mértéke évről évre csökken; és nem tudom elhibázottnak látni azt a gazdaságpolitikát sem, amely végül oda vezetett minket, hogy bár a világon csak a 92.-ek vagyunk a lélekszám tekintetében, de a 34. legjobb exportteljesítményt Magyarország nyújtja. Ez abból fakad, hogy a magyar emberek olyan teljesítményt nyújtanak itt Magyarországon, olyan termékeket állítanak elő, olyan szolgáltatásokat állítanak elő, amelyek rendkívül keresettek a világpiacon. Ha egy ország csak a 92. helyen áll lakosságán tekintetében, de a 34. legnagyobb exportteljesítményt tudja nyújtani, ha tagja tud lenni éveken keresztül annak a 35-ös elitkörnek, amelynek tagjai egyesével is, egyenként is 100 milliárd euró fölötti exportot tudnak előállítani, hogy ha az exportunk és GDP-nk egymáshoz viszonyuló aránya 86 százalékos, akkor ez azt mutatja, hogy a magyar emberek teljesítménye világgazdasági szinten is abszolút mértékben versenyképes.

Én szoktam hallgatni az ön felszólalásait, szoktam olvasni az ön írásait. Ön sokszor visszatér ahhoz a momentumhoz - már elnézést, szóval visszatér ahhoz a megállapításhoz (*Szórványos derűtség.*); nem akarok itt belső feszültségeket kelteni -, szóval, sokszor visszatér ahhoz a megállapításhoz, hogy a magyar gazdaság hozzáadott értéke alacsony lenne, vagy egyszerűen egy ilyen gyártószalag lennénk. Ez azért sem igaz, mert ha ez így lenne, és silány termékeket állítanánk elő, akkor azok a világpiacon eladhatatlannok lennének, és ma nem ez a helyzet. Ha egy ország körülbelül 130 milliárd eurós GDP-vel... (*Derűtség a DK soraiból.*) Lehet nevetni a magyar emberek teljesítményén, tisztelt Arató képviselő úr (*Arató Gergely: Nem rajtuk nevetek, hanem külügyminiszter*

úron!), lehet rajtuk nevetni, de mégiscsak a helyzet az, hogy ha egy ország 130 milliárd eurós GDP mellett több mint 100 milliárd eurós exportot elő tud állítani, akkor az a magyar emberek dicsérete.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy a magyar gazdaság dimenzióváltása sikeresen alakul. Ha ez nem így lenne, akkor a tavalyi esztendőben nem tudtuk volna az Európai Unió legmagasabb gazdasági növekedési ütemét előállítani.

Őn utalt az autóiparra, tisztelt képviselő asszony. Örömmel tájékoztatom önöket, és ez egy visszacsatolás Kocsis-Cake Olivio képviselő úr napirend előtti felszólalásához, hogy az Audi ma újraindította a termelését, több körben egyeztetünk velük az egészségügyi elvárásokról és teendőkről, ezeknek az Audi mind meg is felel. Az Opel szentgotthárdi gyára készen áll az újraindításra, és újraindult a Denso is. Miközben pedig - tisztelettel tájékoztatom önöket arról, hogy - a világ legnagyobb elektromosakkumulátorgyárai jelenleg éppen Magyarországon épülnek, Gödön és Komáromban, és azt gondolom, hogy ez az önök számára, akik zöldpártként aposztrofálják magukat, még szintén talán fontos hír lehet. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. (*Taps a kormányparti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Elárulva és elhagyatva - akik kimaradtak az oligarcha-mentő csomagból” címmel a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A mesék szerint a farkas gonosz, a róka ravasz, a szarka pedig lop. A Fidesz meg hazudik, és az oligarchák zsebet tömi minden helyzetben, és ez utóbbi sajnos egyáltalán nem mese, hanem a valóság. Hatalmas hangerővel zengte a propaganda múlt héten, hogy elkészült a történelem, a világ, sőt a galaxis legnagyobb gazdaságmentő csomagja. Aztán kiderült a valóság: ez nem gazdaságmentő, hanem oligarcha-mentő csomag. Az 1345 milliárd forintos költségvetési forrás némi jóindulattal a GDP 3 százalékát teszi ki. Ez így arányában Európa legkisebb gazdasági csomagja. Ennyi pénz nem segít senkinek, csak néhány csókosnak.

Szó sincs, képviselőtársaim, a GDP 18-20 százalékaról, mert minden más, amiről beszélnek, az hitel meg törlesztés elhalasztása, amit később vissza kell fizetni. Az Orbán-csomag - mondhatnám inkább azt, hogy csomagocska - csodafegyvere az állami bértámogatás, amiről eleinte azt mondták, hogy majd 70 százalék támogatást biztosít azoknak a vállalkozóknak, akiknek a munkavállalói elvesztették a megrendelést, illetve akik elvesztették a megrendeléseik 70 százalékát, hogy megtarthassák a munkavállalókat. Aztán amikor megjelent a kormányrendelet, akkor kiderült, hogy valójában ebből szinte semmi sem igaz.

A bértámogatás nem 70 százalék, hanem csak a bér 21-35 százaléka, ami édeskevés a munkahelyek

megtartásához, ráadásul a támogatás maximális értéke 75 ezer forint.

Csak összehasonlításként, hogy a külügyminiszter úrnak annyira kedves V4-ektől hozzak példát, Csehországban például a teljes bér 60-80 százalékára számíthatnak a bajba került vállalkozások, a támogatás maximuma pedig 525 ezer forintnak megfelelő cseh korona. De ez a kevés támogatás is csak a bajba került cégek egy részéhez jut majd el, és hozzájuk sem azonnal, hiszen először bizonyítaniuk kell, hogy a koronavírus-járvány miatt csökkent a bevételük. Tehát ez olyan, mint ha a fuldoklótól várnák el azt, hogy azért van bajban, mert a víz alatt nem tud lélegezni, mielőtt bedobnák a mentőövet. Aztán előírják a cégeknek azt, hogy csak akkor kaphatják meg a támogatást, ha alkalmazkazzák a rabszolgatörvényt, és azt is kiterjesztett módon 24 hónapra.

(11.50)

Magyarán szólva, a munkavállalók később majd sok-sok túlórában, magukat tönkretéve, kizsigerelve fogják visszafizetni ezt a támogatást a munkaadóknak. Hogy még szebb legyen, valódi hungarikumként a csökkentett munkaidő nem jelent valójában csökkentett munkaidőt, hiszen a dolgozóknak akkor is be kell járniuk, amikor nincsen munka, hogy továbbképzésen vehessenek részt. Én nagy híve vagyok a továbbképzésnek, de ez biztosan nem a legjobb alkalom. Ez ebben a formában embertelen és hatalmas ostobaság.

Ezek szerint tehát Európa legkisebb állami segítségét csak azok vehetik igénybe, akik bizonyítani tudják azt is, hogy nemzetgazdasági érdek a munkahelyük megtartása. Az elmúlt években bőségesen megtanultuk, hogy a nemzetgazdasági érdek az önök esetében a fideszes oligarchák meggazdagodását jelenti. És kik maradnak ki a csomagból? Kimaradnak azok az emberek, akik már elvesztették a munkahelyüket. Egyes becslések szerint ők már 300 ezren vannak, nekik semmit nem kínálnak.

Kimaradnak azok a kisvállalkozások, akiknek nem 50 százalék a vesztesége, hanem 60-70-80-100 százalék. És ezek nemcsak a turisztikában vannak, ahol a miniszterelnök családja üzletel meg a barátai, hanem sok helyen másutt is, más ágazatokban. Ők sem kapnak lényegében semmit, mert ha nem tudnak bért fizetni, akkor nem sokat ér nekik a járulékkedvezmény.

Kimaradnak tehát mindazok, akik igazán bajban vannak, hogy a haveroknak jusson. Amikor a Demokratikus Koalíció 3000 milliárdos, valódi gazdasági mentőcsomagot javasolt, akkor mi azt mondtuk, hogy a munka nélkül maradtak vagy fizetés nélküli szabadságra kényszerültek kapják meg a bérüknek legalább a 80 százalékát, a bajba jutott mikro-vállalkozók kapják meg a bérköltségük 80 százalékát, a nyugdíjasok azonnal kapjanak támogatást és ne majd egyszer, legközelebb. Emeljék meg a családi pótlékot, és hozzanak létre 5000 milliárd forintos

alapot az önkormányzatok szociális kiadásainak támogatására! Ez valódi segítség és valódi gazdaság-élénkítés lenne.

Önök azt mondják, hogy nincs forrás. Focisták támogatására, határon túli magyarokra, egyházak támogatására van forrás, a bajba került magyar emberek támogatására nincs forrás. *(Dr. Völner Pál: Ők is magyar emberek.)*

Talán külügyminiszter úrnak elő kellene vennie a noteszát, lapozni egyet, és mondjuk, Türkmenisztántól, amelyik rendeletileg betiltotta a koronavírust, eljutni az Európai Unióhoz, és igénybe venni azokat a támogatásokat, amiket az EU kínál. Ehhez persze le kell mondani a már szétosztott pénzekről, arról, amit odaadtak már a haverjaiknak, és Brüsszelben kell vitézkedni és jó feltételeket találni. Ezt javaslom, és akkor jut majd pénz arra, hogy európai módon a bajba került vállalkozásokat és a bajba került magyar embereket támogassák. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is, tisztelt képviselő úr, a szarkák ügyében tett megjegyzésére: akárhányszor oligarcháznak itt a Házban, annyiszor fogjuk elmondani, hogy nem mi veszünk ki több száz milliós osztalékot a cégeinkből, hanem az ön pártelnöke. *(Arató Gergely: Hanem Mészáros Lőrinc!)* Volt arra is példa, hogy milliárdos volt. Nem mi gyarapodtunk a privatizáció gyorsításáiban, hanem ő. Nem mi érkezünk ide elkobzott villából, hanem ő. Ezek után oligarcházni itt a Házban nem más, mint nettó képmutatás.

Nos, ami a járvány gazdasági vonatkozásait illeti, először is szeretném tisztázni, hogy a kormány milyen alapelvek mentén hirdette meg a gazdaságvédelmi akciótervét. Mindenekelőtt szeretnénk annyi munkahelyet létrehozni, mint amennyit a járvány tönkretesz. A kabinetnek azért ebben van tapasztalata, mert mégiscsak létrejött több mint 800 ezer munkahely az elmúlt években.

Másodszor, azt gondoljuk, hogy mindenkinek - mindenkinek! - részt kell vennie a terhek viselésében: a multiknak, a bankoknak, a kormánynak, az önkormányzatoknak és a pártoknak is. És ezt még akkor is úgy gondoljuk, ha látjuk, hogy a baloldali pártok - beleértve a Jobbikot is - szeretnének kibújni a pénzügyi kötelezettségvállalás alól. *(Z. Kárpát Dániel: Nem mi csicskultunk be a multiknak!)*

Harmadjára: nem szeretnénk olyan megoldásokhoz folyamodni, amelyek a külső függőségünket növelik. Azt látjuk, hogy a térségben is sokan kacsingatnak már az IMF irányába, páran talán már az előszóban is vannak, és az is csábító lehet, hogy most elkezdik lazítani a pénzügyi fegyelemre vonatkozó szabályokat, de ha mi is ezt az utat választanánk, akkor

ennek a borsos árát később kellene megfizetni. Elvesztenénk ugyanis a gazdasági önállóságunk egy részét, és éppen önök mutatták meg egyszer, hogy ez hova vezet, amikor 80 százalék fölé lökték az államadósságot. Mi nem szeretnénk még egyszer idejutni.

Most az a program, amit önök lekicsinyelnek, nem először egyébként, az a gazdaság nagyon sokféle szereplőjének nyújt érdemi támogatást, nemcsak a vállalkozásoknak, hanem a családoknak is. Nézzük, hogy miről is beszélünk, vagy miről nem beszélt ön! A kormány döntött a hiteltörlesztések felfüggesztéséről, erre nem mondhatják, hogy semmi, mert több száz ezer családot érint, és ha jól emlékszem, márpedig jól emlékszem, önök is követeltek hasonló intézkedéseket. Döntött a kormány a kilakoltatások felfüggesztéséről, ezt sem vonhatják kétségbe, arra is jól emlékszem, hogy ilyet is követeltek korábban.

Adókönyvitésekről is született döntés, munkaadói járulékelengedése, munkaadói adó csökkentése júliustól, kataátalány-elengedés, ez megint csak százazereket érint. Tisztelt Képviselő Úr! Ha nem támogatják ezeket az intézkedéseket, akkor álljanak az érintettek elé, és mondják a szemükbe! Az tiszta beszéd lenne.

Ami pedig az uniós pénzeket illeti, olyan pénzeket lehetne átcsoportosítani a járvány elleni védekezésre, amelyeket mi már lekötöttünk. Úgyhogy legyenek szívesek, azt mondják meg, hogy mire, mitől vonjuk el a pénzeket! (*Arató Gergely: A Mátrai Erőműtől!*) Az utak fejlesztésétől, az iskolák fejlesztésétől vagy éppen a kórházak fejlesztésétől? És melyik önkormányzat esetében vonja el a kormány? Álljanak az önkormányzatok elé, és mondják el, hogy hol szeretnék megvágni a már eldöntött fejlesztéseket!

Az akciótér egy fajsúlyos pontja a bértámogatás. Azt látom, hogy önök olyan megoldásokon gondolkodnak, amelyek tartósítják a munkanélküliséget. Ha a lényegét kell megragadnom, akkor önök kiutálnának egy rakás segélyt, egy halom segélyt, és azt gondolják, hogy ezzel meg van oldva az egész. De nem, mert egyszer már vizsgáztam ezt a politika, és csúfosan megbukott, többek között azért, mert 12 százalékos munkanélküliséghez vezetett, onnan sikerült visszatornáoznunk 4 százalék alá.

Ezzel szemben a kormány olyan támogatásokat vezet be, amelyek akkor élesednek, ha a cégek vállalják, hogy megtartják a munkahelyeket; ez nem segély, hanem munkahelyvédelem, és ez óriási különbség. Egyébként az önök számonkérése azért is furcsa, mert van egy konkrét tapasztalatunk azzal kapcsolatban, hogy hogyan kezelték önök a válságot: elbocsátások, adósságfelhalmozás, és az egész ország felkínálása tálcán az IMF számára, külföldi hitelezőknek. Azt látjuk, hogy az IMF már most is várja a lehetőséget, de arról biztosíthatom, tisztelt képviselő úr, hogy ez egy olyan lehetőség, amellyel mi egyáltalán nem szeretnénk élni.

Az elmúlt években ugyanis nagyon is megérte a saját utunkat járni, és a jövőben is ezt választjuk. Azt

mi egyébként természetesnek vesszük, hogy az ellenzéki pártok különféle javaslatokat tesznek a válságból való kilábaláshoz. Na, azt az egyet azért kérném önöktől, hogy amikor összehasonlításokat tesznek, akkor a mostani akciótérvet a saját tragikus válságkezelési politikájukhoz mérjék; látni fogják, hogy ég és föld a különbség a mostanihoz képest. Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypártok padsorai-ból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! „Aktuális ügyekről” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Tóth Bertalan frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az a tiszteletteljes kérdésem a kormány itt ülő képviselői felé: mi a fenét művelnek önök az egészségüggyel? A hétvége alatt kórházi vezetőket rúgtak ki, indulatokat gerjesztettek, de azóta sorra jönnek azok a választói segélykiáltások, amelyek arról szólnak, hogy az alapellátás és a szakellátás nem működik megfelelően. A nem koronavírusos, súlyos betegeket szó szerint kirakják a kórházakból. Mit művelnek önök? Ma reggel olyan fotókat kaptam, amelyek azt mutatják, hogy beteg emberek állnak sorban egy fővárosi kórház előtt. Nem a betegeket kellene elküldeni a kórházakból, esetleg meg kéne nyitni azokat a szállodákat, amelyeket Mészáros Lőrinc vagy akár Tiborcz István tulajdonolnak.

Egyre többen fertőződnek meg, sőt a miniszterelnök azt mondta, hogy az egészségügyi dolgozók közel 20 százaléka is megfertőződhet. Ezerszer elmondtuk önöknek, hogy a legfontosabb lenne az őszinte és nyílt kommunikáció. Mit terveznek? Mire készülnek? Úgy látom, önöket leginkább még mindig csak a politikai adok-kapok érdekli, hiszen miután állami, egyházi és önkormányzati idősotthonokban is megjelent a koronavírus, gusztustalan módon támadják a főpolgármestert, hiába követelte ő is és mi is hetek óta, hogy legyen több teszt, legyen védőfelszerelés, de önök a fülük botját sem mozdították.

(12.00)

Néhány hete a miniszterelnök azt mondta, hogy van 133 bátor embere, akikkel megoldja a válságot, legyőzi a vírust, és senkit nem hagy az út szélén. Nyilván emlékeznek rá. Ehhez képest a miniszterelnök a hűvétől hosszú hétvégére a védekezés felelősségét lényegében áttette a polgármesterek vállára, a kormányzat egyes képviselői pedig - a tilalom ellenére - ebédelni jártak a Várkert Bazárba. Azt gondolom, hogy a polgármesterek helytálltak, ezúton is köszönöm a felelősségteljes intézkedéseiket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Kormánytagok! Értsék meg, hogy a válság következményeinek

kezelése és az egyre súlyosbodó válság kezelése a kormány felelőssége. Naponta 4-5 ezren veszítik el az állásukat. A bejelentett válságkezelési tervvel, amit csak Orbán-tervnek neveznek, elégedetlenek a munkaadók, elégedetlenek a szakszervezetek, elégedetlenek a kormánytól független közgazdászok, sőt az ellenzéki sikkkel alig vádolható Parragh László, a Kereskedelmi és Iparkamara elnöke is elégedetlen. Így húsvét után ezért azt kérem önöktől, hogy gondolják újra a válságkezelést, kezdjék újra. Normális ország normális kormánya valószínűleg tenne erre kísérletet, szereztem.

Sajnos azonban az a helyzet, hogy ez a bátor 133 ember annyira már nem bátor, hogy a mai népjóléti bizottsági ülésen napirendre vette volna azokat az ellenzéki javaslatokat, amelyek például az álláskeresői idő meghosszabbításáról és az álláskeresői járadék megemeléséről szóltak volna. Egyszerűen nem is tárgyalják ezeket a javaslatokat. Szégyen, amit önök tesznek!

És szégyen az is, ahogy magukra hagyják a szociális ágazatban, a kereskedelemben, a közszolgáltatásokban dolgozó hétköznapi hősöket, a kevés nyugdíjból élő időseket, a munkájukat már elvesztett tömegeket vagy a kilátástalan helyzetbe került hazai kis- és középvállalkozásokat, védőfelszerelés, tesztelés és pénz nélkül. Önök megint csak az uniós források megcsapolásán nyereszkeskedő fideszes elitet mentik, és megint kedveznek a multiknak és egyes kiemelt nagyvállalatoknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A válság kezelésének az emberekről kellene szólnia, nem arról, hogyan adjunk könnyebben százmilliárdokat a miniszterelnök barátjának, a miniszterelnök rokonságának kasztélyfelújításra vagy fürdőfejlesztésre.

Az embereket meg kell védeni. Meg kell hosszabbítani az álláskeresői járadék időtartamát 9 hónapra; meg kell emelni az ezután járó támogatást; ne kapjon kevesebbet nettó 100 ezer forintnál senki. Biztosítani kell a kiskorú gyermekek szülei közül legalább az egyiküknek, hogy jövedelme megtartása mellett otthon maradhasson. Meg kell duplázni a családi pótlékot, a gyest, a gyetet, az anyasági támogatás összegét, mert az infláció leértékelte a juttatások értékét. Radikálisan meg kell emelni a minimálnyugdíjat; a kisnyugdíjasok nem maradhatnak védtelenek a válság idején.

Meg kell védeni a munkavállalók egészségét, és anyagilag is el kell ismerni a veszélyhelyzet idején nyújtott teljesítményüket. Védőfelszerelést és dupla alaptert kell azoknak adni, akik a frontban szolgálnak most minket. A szociális ágazatban foglalkoztatottak számára is adjanak egyszeri 500 ezer forint juttatást. A kis- és középvállalkozásoknál pedig vállalják át a bérek és járulékaik 80 százalékát, hogy a munkahelyeket meg lehessen tartani, és ne kelljen elküldeni az embereket.

Cselekedjenek, amíg nem késő, közös jövőnkért, Magyarországért! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében a választ Szijjártó Péter miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A helyzet komoly, egy világijárvánnyal állunk szemben. Szeretnénk hinni, hogy nemzeti ügy a védekezés sikerességének kérdése, amely párthovatartozástól függetlenül mindenkinek az érdeke, ezért hogyha az elnök úr és képviselőtársaim megengedik, akkor az indulatok helyett inkább néhány ténnyel szeretnék válaszolni a most elhangzott napirend előtti felszólalásra.

A magyar kormánynak kiemelt célja az egészségügyi védekezés sikerre vitele. Pontosan tudjuk, hogy ehhez arra van szükség, hogy a megfelelő eszközökkel az egészségügyi dolgozókat ellássuk. Szeretném még egyszer elmondani önöknek: az elmúlt hetekben 47 millió maszk, 352 ezernél is több teszt, 20 millió 300 ezer védekezéshez szükséges eszköz érkezett Magyarországra, és az elkövetkezendő hetekben és hónapokban a keletről Magyarországra irányuló légi híd működtetésével sok-sok tíz milliányi, az egészségügyi védekezéshez szükséges felszerelés fog érkezni Magyarországra. Itt nem beszélni kell, hanem cselekedni kell. Ezeket az eszközöket fel kell hajtani, ezeket az eszközöket meg kell vásárolni, le kell szerződni, ide kell szállítani. *(Folyamatos közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

A „hol vannak?” típusú kérdésekre meg a rosszízű vádaskodásokra, amelyek arról szólnak, hogy ezek nem oda kerülnek, ahova kerülniük kell, tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy először érdemes kérdezni, és szívesen válaszolunk. Ezekről a repülőgépekről, amikor leszállnak Budapesten, az egészségügyi védekezéshez szükséges eszközöket az Állami Egészségügyi Ellátó Központ központi raktárába viszik be a vámolást követően a repülőtéren, és ezt követően kerül sor ezek elosztására a kórházak és a rendelőintézetek között.

Tisztelettel tájékoztatom önt is arról, elnök úr, frakcióvezető úr, hogy a húsvéti hétvégére vonatkozó szigorító vagy a védekezés kapcsán a kijárási korlátozáshoz szükséges intézkedésekről a polgármesterekkel egyeztetünk. És nem véletlen, hogy az elmúlt héten szerdán Budapest főpolgármestere és a legnagyobb városokat tömörítő Megyei Jogú Városok Szövetségének elnöke vett részt a kormányülésen, és a velük történő egyeztetést, valamint egyetértést követően került sor a kijárási korlátozásra vonatkozó intézkedések meghosszabbítására.

Ön beszélt a húsvéti időszakról. Hogyha nyomon követte a híreket, akkor láthatta, hogy még a húsvéti időszakban is a miniszterelnök úr hány kórházat látogatott és nézett végig, és győződött meg arról, hogy a védekezéshez szükséges eszközök rendelkezésre állnak.

Arról is tisztelettel tájékoztatom önt, tisztelt frakcióvezető úr, hogy több körben egyeztettünk a magyar gazdaság legjelentősebb szereplőivel azokról az intézkedésekről, amelyeket a gazdaságvédelmi akcióterv keretében bejelentettünk. Szerintem egy kis- és közepes vállalkozások számára szóló, egy éven belüli, 0,1 százalékos kamattal rendelkező forgóeszközhitelt a multik érdekeként beállítani, az némiképpen túlzás. Szerintem egy olyan programot beállítani a multik érdekeként, amelynek nyomán a kis- és közepes vállalkozások számára a kereskedelmi banki hitelek mögé odaáll az állam garanciával, azért az mégiscsak túlzás. És a multik érdekeinek betudni azt is, hogy kis- és közepes vállalkozások külpiazi értékesítésénél 360 napos fizetési határidőre vállal az állam biztosítást, én azt gondolom, tisztelt képviselő úr, hogy ha a tényeknél maradunk, akkor talán ilyen kijelentések legközelebb már majd nem hangzanak el.

Mint ahogy azt is szeretném önnek elmondani, hogy a rövidített munkaidőre vonatkozó állami bértámogatás mellett mi betartjuk az adócsökkentésre vonatkozó ígéretünket is. Ezért az idej esztendőben az elmúlt években megkezdett folyamatnak a folytatásaként 15,5 százalékra, vagyis újabb 2 százalékkal csökkentjük a szociális hozzájárulási adót. Emlékezzenek rá, ez az adómérték 30 százalék közelében volt, amikor önök kormányoztak. Most a fele lesz, 15,5 százalék.

Egyúttal tisztelettel szeretném önöknek jelezni azt is, képviselőtársaim, hogy nem beszélni kell, hanem cselekedni. Az Európai Uniónál notifikáltuk azt a beruházástámogatási eljárásunkat, amelynek keretében 800 ezer euróig - mindenfajta vizsgálat nélkül - a Magyarországon működő kis-, közepes és nagyobb vállalatok beruházási értékének felét oda tudjuk adni, 800 ezer euró értékig. És az e fölötti program notifikációját is megkezdjük az Európai Bizottsággal, a szükséges egyeztetések zajlanak.

Tisztelt Képviselő Úr! Tehát megtettük eddig is, és ezután is megteesszük mindazt, ami szükséges ahhoz, hogy Magyarországot megvédjük a világvjárványtól, a magyar emberek életét és egészségét megvédjük, a magyar gazdaságot pedig újraindítsuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. „Támogatják?” címmel, tisztelt képviselőtársaim, napirend előtti felszólalásra jelentkezett Jakab Péter frakcióvezető úr, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársak! Minden idők leggigantikussabb gazdaságvédelmi akcióterve - ha jól emlékszem, akkor Orbán Viktor valahogy ezekkel a szavakkal jellemezte azt a gazdasági mentőcsomagot, amit önök pont egy héttel ezelőtt jelentettek be, és amelytől tényleg nagyon sokan azt várták, hogy majd mentőövet fog dobni a bajbajutottaknak.

Aztán jött a történelmi bejelentés, mindenki várakozott, és végül csak az nem derült ki, hogy mi lesz azokkal, akiket meg kéne menteni. Mi lesz azokkal, akik elveszítették az állásukat, elveszítették a munkahelyüket? Aztán megtudtuk azt is, hogy miért nem derült ki semmi. Orbán Viktor jobbkeze, a gazdaságvédelmi akcióterv egyik megalkotója ugyanis bement a tévébe, és közölte, hogy lényegében Magyarországon annyian mentek tönkre, és annyian fognak még tönkremenni, hogy ezzel önök lényegében nem is tudnak már mit kezdeni.

(12.10)

Képviselőtársak, önök a kezdetektől fogva tudták, hogy itt mekkora baj lesz. Tudták, maga a kormány is elismerte a válság kezdetén, hogy több száz-ezer honfitársunk is elveszítheti az állását. El is vesztette márciusban 30 ezer, aztán áprilisban naponta négyezer. Önök pedig ahelyett, hogy beavatkoztak volna, ahelyett, hogy a lehető leggyorsabban mentették volna a menthetőt, mivel foglalkoztak? Saját magukkal. Minden európai kormány azzal volt elfoglalva, hogy mentse a munkahelyeket. Egyedül önök voltak azzal elfoglalva, hogy mentse a saját hatalmukat, hogy még veszélyhelyzetben is azzal törődjenek, hogy minél nagyobb hatalmat harcoljanak ki maguknak, és ezt el is érték. Aztán, amikor az önöké a korlátlan hatalom, és önöké az összes létező eszköz, akkor meg széttárják a kezüket, és azt mondják, hogy ja, bocsánat, a munkanélküliekkel már nem tudunk mit kezdeni, mert időközben olyan sokan lettek.

De képviselőtársak, ha ez így van, akkor árulják már el nekünk, hogy mi a fészkes fenéért kellett önöknek korlátlan időre szóló korlátlan hatalom?! Önök azt mondták, hogy azért van szükség a rendkívüli jogrendre, hogy hatékonyan tudják kezelni a válságot. Most meg azt mondják, hogy nem tudnak ezzel mit kezdeni?! Még egyszer megkérdezem: mire kellett önöknek valójában a felhatalmazási törvény? Csak nem arra kellett, képviselőtársak, hogy még a veszélyhelyzetben is hatékonyan tudják lapátolni a közpénzt a haverok meg a csókosok zsebébe?! Csak nem arra kellett a felhatalmazási törvény, hogy tíz évre titkosíthassák, hogy vajon mitől drágult meg 600 milliárdról 1700 milliárd forintra a Budapest-Belgrád vasútvonal?! És ebből is ki fog megint gazdagodni? Hát, persze, hogy Mészáros Lőrinc, ugye? Mit nekünk vírus meg járvány meg világválság, ha a családról van szó! Orbán Viktor veje, Tiborcz István most kell hogy 2 milliárdból jachtkikötőt építsen a Balatonon. Tehát úgy tűnik, ha az önök gazdagodásáról van szó, akkor mindent meg tudnak oldani, épp csak akkor nem tudnak segíteni, ha a bajbajutottakat kellene felemelni és megsegíteni őket.

Képviselőtársak, lehet ezt csinálni, tehát lehet veszélyhelyzetben harácsolni meg nyereszkeskedni, csak tudják, ebből olyan társadalmi feszültség lesz, ami önöket a vagyonukkal együtt fogja elsöpörni, mert itt

hamarosan nagyon sok embernek már nem lesz veszténivalója.

Úgyhogy, ha önöknek van veszténivalója, szerintem még van, akkor villámgyorsan gondolják át újra, hogy tudnak-e valamit is tenni a tönkrement magyarokért! Ha rám hallgatnak, akkor a lehető leggyorsabban beáldozzák például a milliárdosaikat, és megszárazzák azt a jobbikos javaslatot, hogy vessünk ki Mészáros-adót, vessünk ki 30 százalékos különadót mindazokra, akik az elmúlt években pontosan úgy gazdagodtak meg, mint Mészáros Lőrinc, kormányzati hátszéllel és piszkosul.

Az elmúlt néhány hétben itt a parlamentben a Fidesz frakcióvezetője nagyon felháborodott azon, hogy én fogyókúrásra akarom küldeni az önök milliárdosait. Fel lehet ezen háborodni, de ettől még erre a pénzre szükség van ahhoz, hogy csökkenti tudjuk a munkanélküliek számának drasztikus emelkedését. Ezt a folyamatot meg kell fogni. Úgy tudjuk a munkahelyeket megőrizni és megvédeni, ha a kis- és középvállalkozások egyrészt teljes adó- és járulékmentességet kapnak, de ez még nem elég, át kell vállalni a munkavállalók teljes bérköltségének a 80 százalékát. Nem a fele fizetés 70 százalékát, amivel most önök trükköznek megint, a teljes fizetés 80 százalékát kell átvállalni. Ha a csehek meg a szlovákok ezt meg tudták csinálni, akkor nekünk is menni fog, higgyék el! És ehhez nem az önkormányzatoktól kell elvenni az utolsó forintot is, hanem az önök milliárdosait kell megadóztatni.

Az elmúlt években, amikor a fideszes szavazókat próbáltam felvilágosítani, hogy milyen irreális az a gazdagodás, ami Mészáros Lőrincnél, Garancsinál, Tiborcz Istvánnál, Rogán Tóninál meg a többinél tetten érhető, akkor mindig az a választ kaptam, hogy végre van egy igazi nemzeti tőkésosztály, akikre majd lehet számítani a bajban, mert akkor majd visszaadják a pénzünket. Hát, most baj van, képviselőtársak. Úgyhogy arra kérem önöket, hogy ne okozzanak csalódást a saját szavazóiknak, támogassák, szavazzák meg a Mészáros-adót, vegyünk vissza most a magyarok pénzét, és mentjük meg együtt Magyarországot! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Frakcióvezető úr azt a kérdést tette fel, hogy pontosan mire kell a koronavírus elleni védekezésről szóló törvény, az úgynevezett felhatalmazási. Mondanám önöknek, hogy milyen intézkedéseket hoztunk ezen törvényi felhatalmazás alapján, és utána el tudunk kezdeni beszélgetni arról, hogy ez vajon tényleg az úgynevezett oligarchákat segíti-e, amiket ön említett, vagy valami másról van itten szó.

Mondom az intézkedéseket: magánszemélyek és vállalkozások 2020. március 18-áig megkötött hiteleinek tőke- és kamatfizetési kötelezettségét felfüggesztettük, a fizetési moratórium minden hitelszerződésre, babaváró, diákhitelre is kiterjed. Nem számolható fel kamatos kamat, nem válhat nagyobb teherre a későbbi fizetés. A rövid lejáratú vállalkozási hiteleket meghosszabbítottuk. Az új fogyasztási hitelek teljes hiteldíjmutatóját a jegybanki alapkamat plusz 5 százalékban maximalizáltuk. A már most súlyos gondokkal küzdő szektorokban június 30-áig egyelőre a munkáltatók járulékfizetési kötelezettségét teljes egészében elengedjük, a munkavállalói járulékot pedig jelentősen csökkentettük.

Nyugdíjjárulékot nem kell fizetni, az egészségbiztosítás díja a törvényi minimumra csökken. 81 ezer kisvállalkozónak adtunk mentességet június 30-áig kata átalányadó-fizetési kötelezettség alól. Ebben ilyen foglalkozási ágak vannak: fodrászat, szépségápolás, villanszerelés, előadó-művészet, víz-, gáz-, fűtésszerelés, járóbeteg-ellátás, testedzés, egyéb sporttevékenység, valamint idősek és fogyatékosokkal élő ellátása. A munkavállalási szabályokat rugalmasabbá tettük, a kilakoltatásokat és a lefoglalásokat, valamint az adóvégrehajtásokat felfüggesztettük. A veszélyhelyzet alatt lejáró gyes-, gyet- és gyedjogosultságokat meghosszabbítottuk. Ez volt az első csomag, amit mind a védekezés alapján fogadtunk el.

Ezt követően pedig bejelentettük Magyarország legnagyobb gazdaságélénkítési és munkahelyvédő csomagját. Ez a GDP 20 százalékát jelenti, nagyjából 9000 milliárd forintról beszélünk. Ebben további munkahelyvédelmi intézkedések vannak, például kiemelt támogatást biztosítottunk a rövidített munkavégzéshez kapcsolódóan. Annyi munkahelyet szeretnénk létrehozni, amennyit a vírus elpusztít, ezért egy egyszerűsített pályázati konstrukció keretében fogjuk támogatni a kis- és közepes vállalkozásokat. Újra kívánjuk indítani a gazdaság működését, kiemelt beavatkozási területet jelentenek azok az ágazatok, amelyeknek a működését a vírus terjedése megakasztotta. Támogatjuk a vállalkozásokat, ahogy miniszter úr is említette, közel 2000 milliárd forint értékben teremtünk kedvezményes hitelkonstrukciót, és megvédjük a családokat, valamint visszavezetjük a 13. havi nyugdíjat.

Ha a képviselő úr ezen tájékoztatás és felsorolás után is azt gondolja, hogy ezek az intézkedések nem a magyar emberek javát szolgálják, hanem valamilyen megkülönböztetett üzleti csoport működését kívánják fenntartani, akkor bizonyosan tudom mondani önnek, hogy nagyon nem egy televíziós műsort nézünk, nem egy platformra helyezkedünk, mert azt hiszem, hogy ha végignézi ezeket az intézkedéseket, akkor jól látszik, hogy azokat a szektorokat célozzák, akik a legkiszolgáltatottabbak a vírus elleni védekezésben, és a vírus negatív következményeit is leginkább ők viselik, rászoruló, veszélyeztetett csoportok, családok, nyugdíjasok.

A mi felhatalmazási törvény alapján meghozott intézkedéseink mind ezeket a kiszolgáltató csoportokat célozzák. A probléma ott kezdődik, hogy alapvetően ennek a koronavírus elleni védekezésről szóló törvénynek egy nemzeti konszenzust kellene tükröznie, az ellenzéknek is támogatnia kellett volna ezt a törvényjavaslatot, ugyanis ennek alapján tudtuk ezeket az intézkedéseket meghozni. Az a helyzet, hogy mivel önök nem álltak a koronavírus elleni védekezésről szóló törvény oldalára, azt kell mondanom önnek, hogy bármennyire is próbálják csúrnicsavarni, szépíteni a dolgokat, ezeket az intézkedéseket önök nem támogatták. Tehát, az önök számára ezek a társadalmi csoportok nem fontosak, önök nem szeretnék segíteni nekik a koronavírus elleni védekezésben. Ön a rendelkezésére álló öt percet is semmi másra, csak politikai szemfényvesztésre és politikai hangulatkeltésre fordította. *(Zaj, felzúdulás, közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Mi azt gondoljuk, hogy a járvány elleni védekezés ilyen veszterhes időszakában nem erre, hanem nemzeti összefogásra lenne szükség. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Aktuális kérdésekről” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Rétvári Bence képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Főleg két irányban szeretnék ebben a napirend előtti felszólalásban két gondolatot megosztani önökkel. Az egyik a mostani vírusjárványnak a világ rendjére, gazdasági, társadalmi rendjére gyakorolt hatása, a másik pedig a magyar ellenzék viselkedése ebben a mostani járványhelyzetben, akár összehasonlítva más országokkal.

(12.20)

Hogy mennyi minden más a vírusjárvány alatt is, arra talán egy jó idézet Korzenszky Richárdtól, volt pannonhalmi apától, hogy nemcsak embert próbáló, de embert formáló időket is élünk, hiszen valóban a hozzáállásunk a legfőbb dolgokhoz, a legfontosabb dolgokhoz más lesz a vírusjárvány - reméljük, minél hamarabbi - levonulása után, mint amilyen volt annak előtte.

Türelemet is tanulunk ezekben a hetekben, ezekben az időkben, önmérsékletet is, hiszen ki-ki radikálisan lecsökkenti a találkozásait, vagy azt csak digitális módon teszi meg, és felértékelődnek éppen ebben az időszakban a valódi emberi kapcsolatok. Hiszen már megszoktuk, hogy minden húsvétkor, minden családi és minden más ünnepen és egyházi ünnepeken is összeül a család, találkozunk, és akár szűkebb-tágabb rokonság együtt van. Most azt kellett megélnünk akár a locsolkodás során is, hogy legfeljebb csak videotelefonon tudtuk főleg az idősebb rokonainkat

utolérni. Akkor bizony még inkább érezhető ezeknek a kapcsolatoknak a hiánya, és még inkább felértékelődik majd a hétköznapi életben az, amit korábban természetesen vettünk: rokonaink, barátaink, az a szeretető közeg, amely körülvesz minket. Éppen ezért ez az időszak alázatra, fegyelemre és felelősségtudatra is sarkall minket, és ezt erősíti bennünk.

Ugyanakkor a globalizáció hátrányos hatásai is most már kézzelfoghatóak, és egészségbe, emberi életbe vágóan megmutatkoznak. Láthatjuk, hogy a nyílt társadalom sebezhető társadalommá vált. Azok az országok, amelyek minimális mértékben sem rendezkednek be önellátásra, nemcsak egészségügyi védőfelszerelések kapcsán, hanem alapvető fogyasztási cikkek kapcsán is, azok most sokkal nagyobb nehézségekkel küzdenek, mint azok az országok, amelyek fontosnak tartották, hogy maguk a saját lábukra tudjanak állni.

A globalizáció minden veszélye most jobban is kijött. Feltéve, azokkal is kiegészítve, amelyek mondjuk, a globális pénzpiacok részéről indítható támadásokat is mutatják, amelyeknek akár Magyarország is ki lehetne téve, és sok más ország is ki lehet téve ezekben az időkben. Jól látható, hogy mind a vírus terjedése, mind pedig az alapvető fogyasztási és védekezési készletekkel való ellátás kérdése sokkal inkább azt mutatja, hogy a nemzeti gondolkodásnak nagyon fontos szerepe van.

Talán egy hamis biztonságérzetünk is volt. Azt hittük, hogy a tudomány lehetőségei korlátlanok. Most kijött, hogy az emberi mindenhatóságba vagy sebezhetetlenségbe vetett hit nem valós; hamis biztonságérzetben voltunk, és nem a globális megoldások vagy a nemzetek közötti megoldások hoznak eredményt, hiszen az európai vezetők nap mint nap, néha Olaszországtól, néha egész Európától kénytelenek bocsánatot kérni; hanem igenis a nemzeti megoldások azok, amelyek valóban megoldást tudnak kínálni, hiszen minden ország nemzeti alapon keresi a megoldást ebben a helyzetben. Így tehát felértékelődött a nemzeti gondolkodás.

Ugyanakkor látható, hogy ebben az időszakban is vannak olyan politikusok Magyarországon, akik egyfajta hivatásos rettegőként külföldi újságokat, külföldi politikusokat keresnek meg, és Magyarországról valótlán képet kívánnak bemutatni. Megtanultunk liberálisul egy új kifejezést is Sziijártó miniszter úr CNN-es interjújából: az „elnézést, hazudtam” helyett „ez új információ”. Most már tudjuk, hogy a liberálisoknál így kell értelmezni ezeket a mondatokat, hiszen számtalan országban vannak a magyarnál meglepőbb lehetőségek is. Akár Franciaországban is, a francia alkotmány alapján a kormány többsége a parlament által elfogadottnak tekinthet egy-egy javaslatot abban az esetben, ha 24 órán belül bizalmatlansági indítvánnyal a kormányt meg nem buktatják. Romániában és Csehországban időbeli korlátok nélküli intézkedéseket fogadtak el. Németországban 2000 óta van hatályban olyan törvény, amely rendeletek formájában is feljogosítja a kormányt intézkedésekre. Az

Egyesült Királyságban két évre hatályos törvényt fogadtak el első körben, fél évre hatályos intézkedésekkel. Svájcban is jogászok között hatalmas vita dúl, hogy a központi kormányzat és a kantonok mit tehetnek meg és mit nem, és hogyan léphet át a kormányzat az ottani helyi igazgatási részekre; és tudjuk, hogy Olaszországban, Észtországban, Szlovákiában és Szlovéniában pedig a veszélyhelyzetet a kormány rendelhette el, sőt Olaszországban önmagát kétszer már meg is hosszabbíthatta. Láthattuk, hogy ezekben az országokban is tehát vannak rendkívüli intézkedések.

A különbség egy: azokból az országokból az ellenzék nem futott nemzetközi pódiumokra, nem futott nemzetközi szervezetekhez, nem futott külföldi újságírókhoz, hogy valótlan vádakkal próbálja saját országát lejáratni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Sajnos Magyarországon a magyar ellenzék ezt tette. Láthatóan viták minden országban vannak, de csak Magyarországon van olyan ellenzék, amely a viták után hazugságokkal külföldre rohangál. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó. *(Ungár Péter: Keményen!)*

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes Úr! Először is engedjék meg, hogy kifejezzem a kormány köszönetét mindazon magyar embereknek, akik a hétvégén a mindenfajta csábítás ellenére is tiszteletben tartották a kijárási korlátozásokat, és ezzel személyes áldozatot is vállalva segítettek abban, hogy Magyarországon a vírus terjedésének sebességét csökkenteni lehessen.

Nyilvánvalóan nem így képzeltük el a húsvétot, nem is így képzeljük el a jövőre nézvést sem, de azt gondolom, hogy ha most összefogunk, és hátat a hátnak, vállat a vállnak vetjük, akkor hamarabb túl lehetünk ezen az egész rendkívüli kihíváson, mint hogyha ezeket a személyes áldozatvállalásokat nem tennék meg.

Ha megengedi, tisztelt képviselőtársam, akkor néhány gondolatára szeretnék reagálni a felszólalásának. Először is egyetértek azzal, hogy amikor majd ezen az egész válságon túl leszünk, akkor annak a politikai konzekvenciáit a külpolitikára, a globális politikára nézvést is le kell vonnunk. Azt gondolom, hogy annyit már most is mindenfajta nagyobb kockázat nélkül kijelenthetünk, hogy azok az országok jártak, járnak jobban, akik kiegyensúlyozott külpolitikát és kiegyensúlyozott gazdaságpolitikát folytatnak. Hiszen láthatjuk, hogy az egész nyugati világ ott sorakozik Keleten, minden nyugat-európai és amerikai cég és kormány ott áll sorban, alapvetően Kínában azért,

hogy a védekezéshez szükséges alapvető eszközöket be tudják szerezni.

Ezért a 2010-ben megkezdett keleti nyitást bár nagyon sokan és nagyon sokat kritizálták az elmúlt években, ha valamikor, akkor most világosan látszik, hogy ennek a politikának igenis volt és van is értelme. Természetesen ezt a következtetést le lehetett már vonni korábban is, például tavaly, amikor kiderült, hogy a Magyarországra irányuló rekordmennyiségű beruházásnak a 47 százaléka Koreából érkezett, és több mint 50 százaléka összességében Keletről. És ha megnézzük azt, hogy hogyan alakul a globális beruházások aránya, vagy hogyan alakult a járvány előtt, akkor azt láthattuk, hogy most már a világon a végrehajtott beruházásoknak mintegy 58 százalékát finanszírozták keleti tőkéből. Tizenöt évvel ezelőtt ez az arány 17 százalék volt, tehát jól látszik a világgazdasági és a világpolitikai folyamatok átalakulása. Azt látni kell, hogy a változások tempóját ma már legalább annyira diktálják Keletről, mint Nyugatról.

Az is világosan látszik, hogy a nemzeti alapú megoldások működtek, tisztelt képviselő úr, ebben egyetértünk. És az is világosan látszik, hogy vannak olyan csoportok - nevezzük őket spekulánsoknak -, akik most sem pihennek, és most is megpróbálják megtörni egy-egy ország védekezési stratégiáját. Ezért is nagyon fontos, hogy egyrészt több lábbon álljunk, másrészt pedig ne engedjünk annak a csábításnak, amelyre vonatkozó hívás nagyon sokszor elhangzik még itt a Parlament falai között is, nevesül az, hogy inkább a segélyekre alapozzuk a válságból való kilábalást, ami definíciószerűen lehetetlen egyébként, és ne a munkahelyek megvédésére vagy a munkahelyek létrehozására.

Ismerjük ezt a gazdaságfilozófiai vitát, tíz éve kezdtük meg, az elmúlt tíz évben vívtunk is éppen eleget. 2010-ben is próbálták minket arra csábítani az IMF-fel és néhány spekulánssal az élen még hazai politikai és hazai gazdasági szereplők is, hogy minél több adósságba verjük bele magunkat, és minél több segítyt osszunk ki, ehelyett mi a munkahelyek létrehozására alapuló gazdaságpolitikába vágunk bele, aminek az eredményei látszanak is.

Végezetül pedig szeretném elmondani azt is, hogy látszik, hogy a nemzetközi liberális mainstream sem pihen a járvány és a válság ideje alatt. Az álhírek - egyenlőségjel: hazugságok- gyártása nagy erővel zajlik; úgy látszik, hogy erre külön gyártósorok vannak. És nem szégyellik ezeknek a hazugságoknak a terjesztőit, még akkor sem, ha élő adásban kapják rajta őket, és jól mondja a tisztelt képviselőtársam, ha valamiről kiderül, hogy hazudnak, akkor maximum megjegyzik, hogy hát akkor most új információ van.

(12.30)

Szerintem arról információt szerezni, hogy a magyar parlament működik, az nem a liberális nemzetközi újságírás csúcsteljesítménye lett volna, de hát

ilyenkor jön az a kérdés, hogy valóban nincsenek-e felkészülve vagy direkt hazudnak.

A rendkívüli helyzetekről pedig annyit, hogy négy olyan ország van az Európai Unióban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ahol nincsen meghatározva a rendkívüli időszak vége, és négy olyan ország van, ahol a rendkívüli időszakot a kormány a parlament jóváhagyása nélkül meghosszabbíthatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyek” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Böröcz László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy én is megköszönjem az elmúlt időszak megfeszített munkáját, amit az ország és az emberek védelmében tesznek az erre hivatottak, az orvosok, az ápolók, a rendvédelmi szervezetek dolgozói, a szociális munkások, és mindenkinek, aki ebben a helyzetben helytállt.

Azt is szeretném megköszönni - ahogy Sziijártó miniszter úr is tette - a lakosságnak, hogy fegyelmetten sikerült megünnepelnünk a húsvétot, és a szokásos társasági találkozókról lemondva, egymás egészségének megóvása érdekében otthon maradtunk. Ez nem egyszerű helyzet, hiszen ahogy telnek a hetek, úgy egyre nehezebb megállni, hogy ne lássuk szeretteinket, barátainkat, ami nem is csoda, hiszen társas lények vagyunk. Én mindenkinek kitartást és sok erőt kívánok ehhez a mindennapi küzdelemhez.

A kormány gazdaságvédelmi akcióterv keretében dolgozik azon, hogy a járványhelyzet okozta gazdasági sokkot kezelni tudjuk. Látható az is, hogy a magyar emberek bíznak a kormányban és a miniszterelnökben, hiszen a 74 százalékos támogatja a kormányt a jelenlegi helyzetben, ami Európában az ötödik legjobb eredmény egy németországi székhelyű elemzés szerint.

Talán nem is véletlen ez a bizalom, hiszen 2010 után egy kilátástalan helyzetből kellett átvenni a kormányrudat, és csak emlékeztetőül - mert ahogy halottam, néhányaknak itt szelektív a memóriájuk -, hogy mit is műveltek, néhány pontban azért felsorolnám. Az államadósság a GDP 80 százaléka felett volt, és sok ezer milliárd forintos IMF-hittel nyakig eladósították Magyarországot. Bőven 10 százalék felett volt a munkanélküliség, és majdnem 30 százalék körüli volt a fiatalok munkanélkülisége. 2010-ig csökkentek a bérek, a jövedelmek, a 13. havi bért és nyugdíjakat elvették, adókat emeltek, a családi támogatásokat megnyirbálták, és emiatt a fizetőképes középosztály összezuhan, és sok százezren kerültek kilátástalan helyzetbe, és emiatt távoztak el sok ezren, tízezeren Magyarországról abban az időszakban, akiknek egy része most tudott csak hazaköltözni.

Kizárólag szociális segélyeket adtak, és ezen keresztül konzerválták a mélyszegénységben élőket. Az ország külső sérülékenysége óriási volt, legfőképpen a devizahitelek miatt. A gazdaság sokkal nagyobb veszteséget szenvedett ebben az időszakban, mint a környező országok, annak ellenére, hogy a gazdasági növekedés meg sem közelítette a környező országok szintjét. Tehát nem véletlen a bizalom, hiszen a magyar emberek egyszer már megtapasztalták, hogy a polgári kormány úrrá tud lenni egy ilyen kilátástalan helyzeten, mint amilyen a 2010-es időszak volt, és rövid idő alatt sikeres növekedési pályára tudja állítani az országot. Ennek a gyümölcseit pedig az elmúlt években sok mindenki tapasztalhatta, az ország lakossága legfőképp.

A kulcsa mindennek a válságkezelésnek, hogy legyen gondolatunk arról, hogy mit akarunk csinálni, milyen elképzelésünk van, hogy mi a célunk, mi a vízióunk, és legyen tervünk, hogy ezt miképp érhetjük el. A közgazdászok, a gazdasági szakemberek, a politikusok mindig vitatkoznak arról, hogy mi a helyes lépéssorozat, hogyan kell megoldani egy gazdasági válságot.

A papír sok mindent elbír, ahogy mondják, például Gyurcsány Ferenc több tucat programját is, de ha csak a számokból indulunk ki, akkor könnyen a fűnyírólvszerű megszorítások mezején találjuk magunkat, amely a jelent próbálja meg kezelni, nem pedig a jövő útjait segíteni.

A mi gondolkodásunk középpontjában a munkahelyek és a munka áll, 2010-ben is és most is. A fő cél, hogy ahány munkahelyet a vírus tönkretesz, annyi munkahelyet hozzunk létre. Ez a válságkezelésnek a vezérfonal, ennek mentén haladunk előre, és nem a segélyalapú gazdálkodásnak, az eladósodásnak a könnyelmű menekülőútján.

Hiszen a világ legegyszerűbb dolga lenne mindenkinek segítyt osztani, ha nincs pénz, akkor pedig külföldi hitelekért folyamodni, aztán megint megszorításokat alkalmazni, elinflálni a pénzt, majd újabb segélyeket osztogatni, és még több hitelt felvenni. Láttuk, hogy ez hova vezetett, és csak nagyon nehezen sikerült kitérni ebből a csapdahelyzetből 2010 után.

Az volt a cél, hogy aki akar, az tudjon is dolgozni Magyarországon, és ez tulajdonképpen meg is valósult 2020-ra, úgy, hogy közben fölszámoltuk az ország pénzügyi kiszolgáltatottságát és függésünket, ennek köszönhetően pedig fokozatosan egyre magasabb hozzáadott értékű munkahelyek jöhettek létre a piaci szférában is. Ez a célunk most is, és ezen az úton kell továbbhaladnunk akkor is, ha válság sújtja a világot, és válság sújtja Európát. Ezt várják el tőlünk az emberek, és erre kaptunk felhatalmazást.

Ahogy említettem, az akcióterv a következő három évben a munkaalapú gazdaság védelmére, felgyorsítására soha korábban nem látott összegeket biztosít. Természetesen, ha szükséges, a kormány az akciótervet tovább is bővítheti, amelyhez a kormánypártok támogatását természetesen biztosítani fogjuk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képvi-
selő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kor-
mány nevében Szijjártó Péter miniszter úr válaszol.
Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügymi-
niszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt
Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes
Úr! Mindannyian emlékszünk azokra a dilemmákra
és azokra a kihívásokra, amelyekkel 2010-ben szem-
besültünk. Bár a mostani világjárvány nagyon túlsú-
lyos ahhoz, hogy ezeket a vitákat most újra hosszasan
ideidézzük, de azért mégiscsak emlékezhetünk arra,
hogy 7 százalékos körül volt a költségvetés hiánya, 85
százalékos fölött volt az államadósság mértéke, 12 szá-
zalékos fölött volt a munkanélküliség, és közben az or-
szágot az IMF-program alá hajtották be. Hál' isten-
nek, mindenki ma már úgy emlékszik, hogy Görögor-
szág volt az első ország, amelyet az IMF programja
mentett meg - és itt egy ilyen zárójeles kérdőjelet
azért odatennék -, de nem, az akkori szocialista kor-
mány volt az első, amely az IMF segítségét kérte eb-
ben a körben. Itt voltunk 2010-ben.

Akik akkor is itt voltunk, emlékezhetünk azokra
a vitákra, alapvetően gazdaságfilozófiai vitákra, ame-
lyek arról szóltak, hogy milyen irányba induljunk
meg. Voltak, akik arra próbáltak sarkallni minket,
hogy csak menjünk a túlélésre, erről szólt a segély, a
még több IMF-hitel, az ország kiszolgáltatása, aztán
végül a spekulánsok kezére adása.

S volt egy másik irányzat is, amely azt mondta,
hogy próbáljunk egy bátor gazdaságpolitikát, kétség-
telenül nem az addigi tankönyvi eszközök alapján, és
a válságra tekintünk lehetőségként, amelyet köve-
tően erősebbek lehetünk, mint voltunk korábban, és
erősebbek lehetünk, mint azok, akik a túlélésre ját-
szottak csak. S végül is, a hátunk mögött álló kéthar-
mados parlamenti többségnek köszönhetően ezt az
utat választottuk, az adócsökkentések és a munka-
helyteremtés gazdaságpolitikáját.

Emlékezzünk rá, hogy 2010-ben 1,8 millióan fi-
zetek adót Magyarországon, tehát 2010-ben, amikor
átvettük a kormányzást, egy olyan gazdaságpolitikai
filozófiát örökölhettünk volna, amely úgy gondolta,
hogy 1,8 millió ember adója el tud működtetni egy tíz-
millióos országot. Ma 4,5 millió embernek van mun-
kája, 4,5 millióan tesznek bele a közösbe, 4,5 millió
ember munkája és teljesítménye működteti ezt az or-
szágot; 1,8 millió adófizető helyett 4,5 millió adófi-
zető.

Emlékezhetünk arra is, amikor azt mondtuk,
hogy tíz év alatt egymillió új munkahelyet fogunk te-
remteni. Ülnek itt is most a Házban olyanok, akik ak-
kor ezt megmosolyogták, komolytalannak titulálták,
végig az ellen szurkoltak, hogy ez sikerülhessen; van-
nak köztük nagyon jó nevű, kiváló és önmaguknak
sokszor a tévedhetetlenség tulajdonságát tulajdonító

közgazdászok is, akik ma is elmondják nagyon okosan
és nagyon bölcsen, hogy mi várható egyébként, és ki-
derült, hogy nem nekik lett igazuk, hanem azoknak,
akik hittek abban, hogy tíz év alatt egy munkahelyte-
remtésre és adócsökkentésre épülő gazdaságpolitiká-
val igenis lehet egymillió új munkahelyet teremteni.

Természetesen ez a gazdaságfilozófia vezeti azt a
gazdaságvédelmi akciótervet is, amelyet az elmúlt hé-
ten mutattunk be, amely pedig arról szól, hogy bizony
túl azon, hogy meg akarjuk védeni és meg is fogjuk
védeni a veszélyben lévő munkahelyeket, legalább
annyi új munkahely létrehozásához adunk támoga-
tást, mint amennyi munkahely a világjárvány miatt
elvész.

(12.40)

És persze, aki tanult matematikát, pontosan
tudja, hogy minden számnál van eggyel nagyobb,
minden számnál lehet eggyel nagyobb, eggyel job-
ban hangzót mondani.

Ugyanakkor azt is világosan látni kell, hogy egy
ország eladósítása a legnagyobb bűn, amit el lehet kö-
vetni. Láthattuk: az elmúlt években eladósított orszá-
gok jutottak spekulánsok kezére, a stratégiai vagyon
kikerült a nemzeti ellenőrzés alól, és onnantól kezdve
már nem a nép akaratából demokratikusan megvá-
lasztott kormány és parlament kontrollálta a folyama-
tokat, hanem külső pénzügyi szereplők. Mi ezt eddig
is elkerültük, és el fogjuk kerülni a jövőben is, a gaz-
dasági akcióterv, a gazdaságvédelmi akcióterv pon-
tosan erről szól. Hiába számítottak, spekuláltak rá ti-
tokban vagy féltitokban sokan, hogy most itt lesz az
ideje a spekulánsoknak, és majd tönkretesznek ezt az
országot, csalódnunk kell. Köszönöm szépen megtisz-
telő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt
Országgyűlés! Képviselőtársaim! Ezzel a napirend
előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelettel tájékoztatom a képviselőtársaimat,
hogy a mai napon **napirend utáni felszólalás**ra je-
lentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a
Jobbik-képviselőcsoportból; Tordai Bence képviselő
úr, az Országgyűlés jegyzője, a Párbeszéd képviselő-
csoportjából; Potocskané Kőrösi Anita képviselő asz-
szony, a Jobbik-képviselőcsoportból; Z. Kárpát Dá-
niel képviselő úr, szintén a Jobbik-képviselőcsoport-
ból; Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik-képviselő-
csoportból; Keresztes László Lóránt frakcióvezető
úr, az LMP képviselőcsoportjából; Varga László kép-
viselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából; Ander Ba-
lázs képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából.

Tisztelt Országgyűlés! 12 óra 41 perc van, most
elkezdjük az **azonnali kérdések** tárgyalását.

Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának
frakcióvezetője, Jakab Péter képviselő úr, „Mit gondol
erről Miniszterelnök Úr?” címmel *(Dr. Brenner Ko-
loman közbeszól.)* tett fel azonnali kérdést. Miniszter-
elnök úr halaszthatatlan távolléte miatt válaszára

Szijjártó Péter miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

JAKAB PÉTER (Jobbik): **Várakozom** tovább.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mit gondol erről Miniszter Úr?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a miniszter úr jelenlétét, és tőle várja el személyesen a választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelettel **megvárnám** miniszter urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Igen vagy nem?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Szijjártó Péter miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja miniszterelnök úrtól a személyes jelenlétben történő választ.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): A kérdésem személyes jellegére tekintettel nagy tisztelettel és türelemmel várom miniszterelnök urat. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Nunkovics Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Mit gondol erről Miniszter Úr?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Schanda Tamás államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Nunkovics Tibor jelzésére.*) Köszönöm szépen. Képviselő úr jelezte, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Nunkovics Tibor képviselő úré a szó, parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Balázs az előbb azt mondta, hogy mennyire lenézi igazából az ellenzéki képviselőket amiatt, hogy nem szavazták meg a felhatalmazási törvényt. Hát, megmondom őszintén, én egyre jobban örülök neki, hogy nem szavaztam ezt meg, ugyanis az a rendelet, amelyet pénteken maguk kidobtak, valami egészen botrányos. Én nem gondoltam volna, hogy 2018 után a rabszolgatörvényt még lehet tovább fokozni, de maguknak azért csak sikerült.

Sikerült egy olyan rendeletet kihozniuk, amelyben, sorolom, például azt „biztosítják” a magyar munkavállalóknak, hogy azok, akik leginkább multiknál dolgoznak, havi egy pihenőnapban részesülhetnek. Szerintem akár még azt is elvehették volna, nem? Az az egy nap ide vagy oda már nem mindegy? Nem mintha maguk tudnák, hogy milyen lehet egy hónapban harminc napot dolgozni! (*Derültség a Jobbik soraiban.*) Mindezt egyébként pótlékok nélkül fogják majd megtenni, mert amikor elvonul majd a gazdasági válság, azokat a pihenőnapokat, amelyeket most megkapnak, le kell nekik dolgozni, és nyilvánvalóan abban a plusz négy órában vagy esetleg azon a szombati napon, amikor ők ezt meg fogják tenni, akkor ezt pótlékok nélkül fogják megtenni, tehát konkrétan önök még meg is lopják a magyar munkavállalókat ezzel a rendelettel, például.

De ugyanúgy röghöz is fogják kötni a magyar munkavállalókat, ugyanis akinek kiadják ezt a pihenőidőt, és nem dolgozza le, annak majd ki kell fizetnie a munkáltatójának, ha esetleg munkahelyet szeretne váltani, mert talán a válság után talál egy olyan helyet, ahol jobban tud majd keresni ugyanebben az időben, vagy ha nem fizetik ki a pótlékokat, akkor meg majd ledolgoztatják a következő két évben ezzel az emberrel.

Tehát itt közös teherviselésről beszélünk, és az államtitkár úrtól azt szeretném megtudni, hogy ebben a rendeletben mi a közös teherviselés, mert hogy itt minden a munkavállalókat terheli. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint ahogy már említettem, Schanda Tamás államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Jól hallottuk itt az elmúlt percekben, önök és ön nemet mondott a magyar munkavállalók érdekeire, ahogyan egyébként nem mondtak arra, hogy közösen tudjunk fellépni a járvány egészségügyi és gazdasági hatásaival kapcsolatban. Önök erre nem mondtak, ön erre most, ma is nemet mondott, hiszen a munkaidőkeret meghosszabbításának lehetőségével a kormány valójában azt a szabadságot és azt a lehetőséget biztosítja a munkáltatók számára, hogy a munkaszervezés szabályozása rugalmasabbá tudjon válni.

Ez az intézkedés pedig nem máshoz járul hozzá, tisztelt képviselő úr, mint ahhoz, hogy egyébként meg tudjuk védeni a magyar emberek munkahelyét, meg tudjuk védeni a magyar emberek munkahelyét úgy, hogy ráadásul a bérük nem csökken.

Az a helyzet, hogy mi azt gondoljuk, ezek szerint önökkel szemben, az a legfontosabb, hogy a magyar embereknek legyen munkája, legyen megélhetése, és azt hisszük, abban bízunk, azt gondoljuk, hogy ez az

intézkedés is hozzá tud járulni ennek a célnak a megvalósításához.

Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány 2010 óta a munkáltatókkal együtt több mint 800 ezer munkahelyet hozott létre, amelyek közül most a koronavírus-járvány okozta gazdasági kihívások miatt valóban sok veszélyben van. Éppen ezért szükségesek azok az intézkedések, amelyekről ön az előbbi felszólalásában megemlékezett, de azt szeretném kérni, hogy a magyar emberek érdekében, a magyar munkavállalók érdekében ezeket az intézkedéseket ne támadja, hanem támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Nunkovics Tibor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Szerintem nyilván máshonnan jövünk, tehát mások az életpasztorálataink. Én tíz évet dolgoztam gyárban gyári melósként. Ha ön is legalább egypár hetet ugyanígy tett volna, akkor ezt a felszólalását most nem mondta volna el, mert valószínű, hogy önmagára nézve is sértő lett volna.

Amit mi követelünk: a Mészáros-adó bevezetése, mert azoknak az oligarcháknak, akiket önök az elmúlt tíz évben felhizlaltak, még nem látjuk a részvételét a gazdasági nehézségek megoldásában.

(12.50)

De ugyanúgy követeljük a multinacionális vállalkozások részvállalását is a válságból, hiszen ebben a rendeletben őket semmilyen kár nem éri, államtitkár úr. Hol van itt a multinacionális vállalatok szerepvállalása? Én nem találok benne sehol. Miért nem kötelezik őket arra, hogy azokat, akiket kirúgnak, ha majd esetleg visszaveszik őket a gazdasági válság után, akkor például ne vehessék vissza kevesebb bérért? - mert most megmondom, hogy ez fog következni.

És nagyon kérem önöket, hogy vonják vissza ezt a rendeletet, és hozzanak végre egy emberséges rendeletet, amely egyébként a gazdasági válság kihívásainak is megfelel. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Ön az előbb büszkén számolt be arról, hogy évekig gyári munkás volt - erre legyen is büszke, erre mindannyian büszkék lehetünk -, éppen ezért nem értjük azt a hozzászólást, amiben a mostani válságkezelés mód-

szereit bírálja. Hiszen ön is tudhatja, ön is megtapasztalhatta, hogy a munka biztonságot és megbecsültséget ad; tudhatja azt, ha munka van, akkor minden van; és azt is, hogy sokkal jobb érzés és biztonságosabb dolog dolgozni, mint segélyen tengődni. Ráadásul a saját bőrén tapasztalhatta a balliberális kormányoknak az elhibázott válságkezelési gyakorlatát.

Föltehetjük a kérdést, hogy ön mit szeretne. Azt szeretné, hogy elkövessük ugyanazokat a hibákat, amiket ez az ország egyszer már elkövetett? Mi ezt nem szeretnénk; nem szeretnénk, hogy a magyar emberek segélyre várjanak, hanem azt szeretnénk, hogy büszkén dolgozzanak, és büszkén vegyenek részt a termelésben.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „A gazdaság újraépítéséről” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszdadásra Sziijártó Péter miniszter urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszdadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Türelmesen várok miniszterelnök úrra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, tisztelettel tájékoztatom önt és képviselőtársaimat, hogy miniszterelnök úrnak a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Ház! Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Aktuális kérdésekről**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszdadásra Sziijártó Péter miniszter urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszdadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel képviselő úr elfogadja Sziijártó Péter miniszter urat válaszdádonak, Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Miniszter Úr! A járványügyi veszélyhelyzet első két-három hete element a felhatalmazási törvénnyel és a körülötte lévő politikai histériával. Aztán a fideszes kétharmad megszavazta, hogy a miniszterelnök rendeleti úton bármit megtehet a járvány és annak negatív hatásai csökkentésére. Aztán újabb hetet kellett várni „minden idők legnagyobb” gazdasági mentőcsomagjára,

amiről kiderült aztán, hogy a munkahelyek megtartása érdekében a bajba jutott cégek csak egy részének segítenek, ott pedig a munkavállalók bérének nem a 70 százalékát, hanem legfeljebb az egyharmadát vállalja át az állam. Mindeközben - lassan egy hónapról beszélünk - már munkanélkülivé vált tízezreknek pedig semmilyen további segítséget nem ad a kormány.

A valóságot mi sem mutatja jobban, mint Paragh László, Orbán Viktor egyik gazdasági főtanácsadója, a mentőcsomag egyik kidolgozójának ATV-s interjúja, aki arra a kérdésre, hogy mi lesz az igazán bajba jutott cégekkel, és mi lesz a már út szélére került emberekkel, az alábbi választ adta, idézem szó szerint: „Most erre mit mondjak? Annyi ember ment tönkre az elmúlt napokban, és most is megy tönkre, hogy ezzel nem tudunk mit kezdeni.”

Miniszter úrhoz akkor két kérdésem van. Az egyik: mégis mi a bánatnak kellett korlátlan hatalom, ha a bajba jutott emberek tízezreire és százezreire még csak nem is akarnak segíteni?! A második kérdésem pedig az elsőből adódik, nagyon rövid lesz: nem szégyellik magukat, miniszter úr?! Várom választát. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint ahogy említettem felvezetőmben, miniszterelnök úr helyett Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr, ön é a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy megtisztelt azzal, hogy nekem is feltette a kérdését. Lehetnek közöttünk viták, vannak is, valószínűleg lesznek is, ezért ülünk a parlamenti patkó két különböző oldalán, még ha nem fizikailag is, ugyanakkor arra szeretném kérni önt, hogy a minimális méltányosságot adja meg a parlamenti patkó másik oldalán ülők számára is.

Először is, szeretném elmondani önnek, hogy a koronavírus-törvény nem ad korlátlan felhatalmazást a rendeleti kormányzáshoz, lehetőséget biztosít arra, hogy a világjárvánnyal szembeni védekezéshez szükséges döntéseket gyorsan meghozzuk. Ez nem egy magyar gyakorlat, nem is európai, hanem világgyakorlat, a világ valamennyi országában megtalálhatja az ilyen típusú parlamenti döntéseket.

A másik pedig, amiért kértem a méltányosságot: ön azt mondja, hogy nem tettünk semmit azokért az emberekért, akik nehéz helyzetbe kerülnek. Lehetnek vitáink arról, hogy önök egyetértenek-e azzal, hogy mi a munkahelyek teremtését tűztük ki célul; lehetnek vitáink arról, hogy mi azt gondoljuk, a munkanélkülieknek segítség a munkahely, önök szerint meg a munkanélkülieknek segítség a segély, ez két különböző gazdaságfilozófia, de azt állítani, hogy nem tettünk semmit, az mégiscsak méltatlan, tisztelt képviselő úr. Hiszen a rövidített munkaidőre bevezetett állami bértámogatás, a szociális hozzájárulási adó csökkentése, a kis- és közepes vállalkozások számára biztosított 0,1 százalékos forgóeszközhitel, a külpiazi értékesítés

esetén a 360 napos fizetési határidőt áthidaló biztosítási termék, a kereskedelmi bankok által most megkövetelt még nagyobb biztosítéki pool esetére nyújtott garanciatámogatás, ezek mind-mind azt a célt szolgálják, hogy a nehéz helyzetbe került magyar vállalkozások ne menjenek tönkre, át tudják vészelné ezt az időszakot, versenyképesek tudjanak maradni, és meg tudják tartani a munkahelyeket, illetve a válság vége után új munkahelyeket tudjanak teremteni. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Miniszter úr, ne haragudjon, nincs méltányosság, teljes felhatalmazásuk van. Munkahelyeket kellene megmenteniük, és a már bajba jutott embereken kellene segíteniük. Szlovákiában, Romániában, Csehországban, Ausztriában a teljes bér 70-80 százalékát a kormány átvállalja; Magyarországon a 35-öt sem. A munkanélkülivé vált ma már több mint 300 ezer embert, miniszter úr, semmilyen módon nem segítik meg.

Közben itt ez a parlament, tudja, mivel foglalkozik? Milyen törvényeket nyújtottak be önök? Budapest-Belgrád-vasútvonal Mészáros Lőrincnek, ezermilliárdos hitelből kell megépülnie. Földeket juttatnak az oligarchákhoz, ingyenesen osztogatják az állami tulajdont. Ezeket a törvényeket tárgyalja ez a parlament, mintha nem lenne holnap.

Miniszter úr, tessék befejezni a harácsolást, tessék befejezni az ország széthordását, és tessék megadni legalább azt a magyar embereknek, amit egy román vagy egy szlovák vagy egy cseh állampolgár megkaphat! Vagy önöknek nem ér annyit a magyar ember? Tessék 80 százalékra a bértámogatást megadni, tessék megemelni a munkanélküli-ellátást, a családi pótlékot és a nyugdíjakat! Ezeket várják az emberek. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra miniszter urat is megilleti a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Egy dolgot nem értek: ön miért nem követeli azt, hogy hozzunk létre munkahelyeket? Ön megint segélyeket követel. Egyszer nem hallottam önöktől, a parlamenti patkó ezen oldaláról, hogy azt mondta volna, hozzunk létre még több munkahelyet. *(Dr. Harangozó Tamás: Egyet mutasson!)*

Világosan látszik, tisztelt képviselő úr, hogy ebben a gazdaságfilozófiai kérdésben nem fogunk tudni egyetérteni. Ön azt szorgalmazza, hogy román, szlovák, cseh meg nem tudom én, milyen megoldásokat alkalmazzunk itt, Magyarországon. Olvassa, kérem, végig azokat a jogszabályokat, amelyeket ezekben az

országokban hoztak! Nemcsak az első sort kell elolvasni, hanem az egész jogszabályt, és akkor meglátja, hogy a rövidített munkaidőhöz adható állami bértámogatásnak ott milyen feltételrendszere van, azt hányan kaphatják meg (*Dr. Harangozó Tamás: Megnéztem!*), és az a végére hány százalékos lesz. És ha megnézte volna, akkor nem fogalmazott volna meg itt ilyen abszolút alaptalan állításokat.

Mi továbbmegyünk a gazdaságvédelmi akcióprogrammal. Meg fogjuk vívni ugyanazokat a vitákat, amelyeket megvívunk 2010 óta, és azokat a vitákat háromszor eldöntötték már a magyar emberek. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Ház! Sebián-Petrovszki László képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Senkit nem hagynak az út szélén, ugye?”** címmel. Miniszter úr a távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Tisztelt Képviselő Úr! Öné a szó. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! A kormány meghirdette úgymond minden idők legnagyobb gazdaságélénkítési akciótervét - az előbb is hallhattuk -, aztán kiderültek a részletek, és világossá vált, hogy kiknek nem nyújt segítséget ez a bizonyos akcióterv.

Nem segítenek sem a családokon, ahol az egyik szülőnek otthon kell maradnia a gyerekekkel, sem a nyugdíjasokon eléggé, akiknek járandóságát a várható infláció alig felével emelték meg, sem pedig a munkájukat elvesztőkön, jelölül annak, hogy az úgynevezett „munkalapú gazdaság” kifejezés, amit az előbb is hallhattunk, a szolidaritás megtagadását jelenti valójában az önök részéről.

Ehelyett miket tesznek? Csak ízelítőül egy-két dolgot hadd mondjak. Kiemelt támogatást kapnak olyan ágazatok, amelyekben a NER oligarchái igen erősen jelen vannak, például turizmusban, vendéglátásban, ott aztán minden segítség mindenkinek jól jár. (*Sic!*) Pluszfeladatokkal megterhelik az önkormányzatokat, majd megfosztják őket azokról a jelentős bevételektől - gépjárműadó, parkolási bevétel vagy idegenforgalmi adó -, amelyekből azokat a feladatokat tudnák finanszírozni. Viszont a legkiszolgáltatottabbak, a rokkantnyugdíjasok, illetve a szeretteiket otthon ápolók teljesen kimaradtak ebből a csomagból, semmilyen intézményes segítséget nem kapnak. Nem kapnak, annak ellenére, hogy kimondta az Alkotmánybíróság, hogy önök jogellenesen semmizték ki a rokkantnyugdíjasokat, egy évvel azon bizonyos határidő lejártá után sem hajlandók méltányos ellátást biztosítani a számukra.

A Demokratikus Koalíció benyújtott egy javaslatot a rokkantnyugdíjasok korábbi átlagkeresetének

50, illetve 80 százalékos pótlására, valamint az otthonápolóknak, hogy legalább a minimálbért garantáljuk. Utóbbiak egy részét ugyan a kormány végül hosszszas egyeztetés után, négy év alatt fokozatosan megadja, de a rokkantnyugdíjasok helyzete jottányit sem javult, azoknak az életét pedig, akik nem gyermeküket, hanem más hozzátartozójukat ápolják otthon, a törvénymódosítással még nehezítették is.

Ezek után azt kérdezem államtitkár úrtól, hogy is állunk azzal az ígéretünkkel, hogy nem hagyunk senkit az út szélén. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Elmentében az önök válságkezelési intézkedéseivel, ez a kormány igyekszik mindenki számára többletlehetőséget biztosítani. Az általános ápolási díj tekintetében egy 15+5+5+5 százalékos emelési időszakban vagyunk, a gyermekek otthongondozási díja tekintetében - tehát akik a gyermeküket otthon ápolják, az ő számukra - az idén egy 24 százalékos emelést vezetünk be, tisztelt képviselő úr, és a következő években ezt az emelést folytatni fogjuk.

(*Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

Ezzel szemben, amikor önök kezeltek válságot, akkor 10 százalékkal csökkentették a táppénzt, csökkentették a családi pótlék igénybevételi korhatárát, egyharmadával csökkentették a gyes időtartamát - ezáltal a gyed és gyese kismamák számára hátrányos intézkedéseket hoztak -, megszüntették a lakástámogatásokat, és még a betegellátásból is kivontak körülbelül 600 milliárd forintot, tisztelt képviselő úr. Amikor tehát önök voltak válságkezelési helyzetben, akkor elvettek az emberektől, elvettek az orvosoktól egyhavi bért, elvettek az ápolóktól egyhavi bért, elvettek minden magyar nyugdíjastól egyhavi nyugdíjat.

Mi ezzel szemben idén, januárban 14 százalékos és novemberben 20 százalékos béremelést hajtunk végre az ápolók esetében, és a következő évtől pedig fokozatosan újra be fogjuk vezetni a 13. havi nyugdíjat. Ez a különbség az önök válságkezelése és a mi válságkezelésünk között. Mi azoknak, akiknek valóban segítségre van szükségük, elsősorban, ha tudnak dolgozni, akkor munkabért szeretnénk adni, ezért emelkedett jelentős mértékben az intézkedéseink nyomán a munkát vállalni tudó megváltozott munkaképességűeknek a száma és aránya, akik pedig valamilyen jövedelmet pótló támogatásban részesülnek, ők pedig az előbb említett, azért elég jelentős mértékű, 24 százalékos emelést kaptak idén januárban, amelyet egy hasonló fog jövő évben is követni. Azért ez már egy

érezhető segítség azoknak, akik gyermeküket otthon ápolják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük, államtitkár úr. Megadom a szót képviselő úrnak viszonválaszra.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Amikor kormánypártiak válaszolnak ilyen kérdésekre, akkor mindig legalább tíz évet visszarepülünk az időben, és a nem cselekvést meg a rossz cselekvést mindig azzal a védekezéssel ütjük el, hogy de hát 10-15 évvel ezelőtt mi történt. Most van, kedves uraim!

Az a helyzet, felhívom a figyelmét a mindenkori magyar kormánynak, hogy felelősséggel tartozik a magyar polgárok sorsáért, önök most éppen a rokkantnyugdíjasok, illetve az otthonápolók méltatlan körülményeinek a megoldásáért, akik a válság okán, amely ellehetetleníti őket, további támogatásokra szorulnának, nem pedig még azokat a minimális összegeket sem kapják meg, amiket önök javasoltak.

Ha az az igazság, amit az önök gazdasági tanácsadója, Parragh László mondott a napokban, hogy önök nem tudnak ezzel a helyzettel mit kezdeni, akkor ezt a felelősséget nem áthárítani kell másokra, hanem átadni másoknak, akik ezt vállalják, államtitkár úr. Azért köszönöm szépen a válaszát.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Államtitkár urat illeti meg a válasz.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy ideje ön is itt ül az ülésteremben, tisztelt képviselő úr. Már többször felsoroltuk önöknek azokat az intézkedéseket, amelyeket a kormány tett, és valóban, itt ezermilliárdokról van szó, amely lépéseket a kormány az elmúlt időszakban megtett.

A családok számára nagyon fontos, gyors lépés volt - persze önök felhatalmazást nem adtak a gyorsasághoz -, hogy hitelmoratóriumot vezettünk be - a már megkötött hitelek tőke- és kamatfizetését az év végéig felfüggesztettük, egyetlen családnak sem kell ezt fizetni -, a kilakoltatásokat és a lefoglalásokat is felfüggesztettük, a veszélyhelyzet végéig meghosszabbítottuk a lejáró gyes-, gyed és gyetjogosultságokat, hogy senki, semmilyen gyermekét nevelő szülő, akár egyedül neveli, akár közösen nevelik, ne maradjon ezen gyermekeveléshez kötött támogatások nélkül.

Mi bevezetünk különadókat, tisztelt képviselő úr, többletforrásokat vonunk be multinacionális vállalatoktól, bankoktól. Ehhez képest önök mit tettek, amikor kormányoztak: behívták az IMF-et és a Világbankot, és átadták nekik az ország kormányzásának lehetőségét. Mi a magyar emberek felhatalmazásával védjük a magyar embereket, önök válságkezelés címen

helytartókká váltak, és átadták az IMF-nek és a Világbanknak a kormányzás lehetőségét Magyarországon. Önök akkor tényleg átadták másnak a kormányzás lehetőségét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni miniszterelnök úrnak: „Ki vállalja a felelősséget, miniszterelnök úr?” A miniszterelnök úr a távolléte miatt válaszára Sziijjártó Péter minisztert jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e miniszter úr személyét.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. **Megvárnám** ezzel a kérdéssel a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Rendben, köszönjük, képviselő úr.

Ugyancsak Keresztes Lóránt képviselő úr, frakcióvezető úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Ki vállalja a felelősséget, Miniszter Úr?**” A miniszter úr a távolléte miatt Schanda Tamás János államtitkár urat jogosította fel a válaszára. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e. *(Jelzésre:)* Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ezt már több fórumon elmondtam, hogy a kormány egy olyan beruházásra készül, ami minden szempontból ellentétes a magyar nemzeti érdekekkel, és ezt a helyzetet súlyosbítja, hogy önök ezt egy járványügyi helyzetben kívánják megvárni, egy olyan helyzetben, amikor egy minden korábbinál példátlanabb gazdasági válsággal kell szembesülnünk.

Önök közel ezermilliárd forintot kívánnak elkölteni egy olyan beruházásra, amivel kapcsolatban a kihasználtságmegtérülés semmilyen módon nem igazolt. A Budapest-Belgrád-vasútvonal fejlesztésével kapcsolatban indított beruházással kapcsolatban egyetlenegy dolog biztos, hogy Mészáros Lőrinc cégei 300 milliárd forinttal részesedhetnek.

Miniszter Úr! Elmondtam a múlt heti igen hosszadalmas vitában, hogy nem a vasútfejlesztéssel van a problémánk, és általában az ellenzéki frakcióknak sem, hiszen a magyar vasúti hálózatra ráférne rengeteg fejlesztés, rengeteg olyan vasúti fejlesztés lenne indokolt, akár ezermilliárdos nagyságrendben is, ami elmaradt az önök tízéves kormányzása alatt is.

Szintén elmondtuk, hogy nem beruházásellenesek vagyunk, államtitkár úr, hiszen rengeteg olyan beruházást el lehetne indítani, ami nemcsak arról szól, hogy pénzt elégetni, pénzt elkölteni, hanem ami a jövőt építi, amit utána fel is lehetne használni a magyar gazdaság felkészítésére a XXI. század kihívásaira.

Nem újranitni kívánom, államtitkár úr, a múlt heti igen hosszadalmas vitát, ugyanakkor felhívom a

figyelmet, hogy rengeteg nagyon fontos kérdésre ön akkor nem válaszolt.

Például nem válaszolt arra, hogy ha önök úgy gondolják, hogy nekünk nincs igazunk, akkor miért titkosítják a megalapozó dokumentumokat és szerződéseket. Miért nem adtak választ arra a kérdésre, hogy pontosan milyen megalapozó dokumentumok és számítások vannak, és miért gondolják úgy, hogy ezt kínai üzleti érdekekre hivatkozva titkosítani lehet a magyar adófizetők elől, amikor a magyar adófizetők ezermilliárd forintját kívánják erre elkölteni?

Pontosan milyen garanciákat vállaltak a szerződésben a kínaiak, hogy ha megépül ez a vasútvonal-fejlesztés vagy elkészül ez a beruházás, akkor azt a vonalat egyáltalán használni fogják, tehát hogy a kihasználtság megtörténik?

Bízom benne, államtitkár úr, hogy ezúttal ezekre a rendkívül fontos kérdésekre választ fogunk kapni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok sorában.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Schanda Tamás János államtitkár úrnak.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ezt a vitát a múlt héten, ha jól emlékszem, négy órán keresztül folytattuk, és akkor is igyekeztem meggyőzni önöket arról, hogy egy zöldpártnak nem kéne egy vasútfejlesztést támadnia. Ráadásul arról is sokat beszéltünk akkor, hogy tulajdonképpen az a helyzet, ami most Magyarország gazdasága előtt áll, nem ellenérv a beruházással kapcsolatban, hanem érv, hiszen ezt a fejlesztést minél hamarabb és minél eredményesebben meg kell valósítanunk.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy csodálkoznék azon, ha - azután, hogy a múlt heti többórás vitát követően nem sikerült - most viszont sikerülne meggyőznöm önt arról, hogy erre a fejlesztésre igenis szükség van, és alapvetően itt lenne az ideje, hogy felelős zöldpártként támogassák ezt a beruházást, mert ez Magyarországnak gazdasági és társadalmi érdeke is.

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, engedje meg, hogy arra is felhívjam a figyelmet - erről a legutóbbi vitánkban kevesebb szó esett -, hogy az önök szövetségesei, akikkel önök összeálltak, tönkretették a vasutat, rombolták a vasutat, teljes mértékben elhanyagolták a vasútnak az infrastruktúráját, vasútvonalakat zártak be, és vasutascsaládok ezreit sodorták veszélybe.

Tisztelt Képviselő Úr! Itt lenne az ideje szakítani ezzel a baloldali hozzáállással a vasúthoz, és alapvetően nekiállni támogatni azokat a fejlesztéseket,

amelyeket részben a Budapest-Belgrád-vasútvonal kapcsán, részben pedig más helyeken a vasút fejlesztése érdekében teszünk.

Ráadásul, tisztelt képviselő úr, ön súlyos ezermilliárdokat emleget, miközben erről szó sincs, és ezt pontosan ön is tudja, hiszen elmondtam a múlt héten a törvény vitájában is, mégis ön is, illetve mindenfajta baloldali álhírcsatornák rendszeresen riogatják az embereket, valótlanosságokat állítva. Kérem, hogy legyen korrekt. Köszönöm a megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Megadom a szót a képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Én azzal egyetértek, hogy az önök szellemi elődei, akik kormányzásban is megelőzték önöket, a balliberális kormányok súlyosan vasútromboló politikát folytattak, ugyanakkor önök is pontosan tíz éve ezt teszik.

Államtitkár úr, ön a múlt heti vitában két hamis érvet ismételtetett folyamatosan, ezeket tételesen megcáfoltuk, hogy nem vasútellesesek vagyunk, nem beruházásellenesek, hanem értelmetlen beruházásokat ellenzünk, amiket közel ezermilliárd forintból, a magyar adófizetők pénzéből akarnak megvalósítani.

Államtitkár úr, négy óra alatt a múlt héten nem tudott válaszolni arra a nagyon egyszerű kérdésre, hogy ha önök úgy gondolják, hogy igazuk van, akkor miért titkosítják a vonatkozó dokumentumokat, miért titkosítják a szerződéseket. De még arra se válaszol, államtitkár úr, hogy pontosan milyen megalapozó dokumentumok és számítások állnak az önök rendelkezésére, és arra sem válaszolt, államtitkár úr, a múlt heti négyórás vita során, hogy hogyan fordulhat elő az, hogy a magyar közvélemény nem ismerheti meg ezeket a dokumentumokat, számításokat, ugyanakkor kiderült a vitában, hogy van olyan kormánypárti képviselő, aki látta ezeket a dokumentumokat, ugyanakkor én hiába törekedtem arra, hogy megkaphassam ezeket felelős országgyűlési képviselőként, nem tehettem meg.

Tehát ha önök úgy gondolják, hogy igazuk van, miért titkolóznak, miért akarják a dokumentumokat tíz évre titkosítani? Köszönöm. *(Taps az LMP sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, frakcióvezető úr. Az államtitkár úré a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Képviselő Úr! Akkor megpróbálom egy percben újra elmagyarázni.

Egyrészt a Budapest-Belgrád vagy -Nándorfehérvár-vasútvonal magyarországi szakasza az úgynevezett TEN-T törzshálózatnak a része, korszerűsítése, kapacitásbővítése tehát Magyarország számára egyébként kötelezettség. Ezt is elmondtam a múlt heti

vitában. Ráadásul az utazási idő jelentősen, nagyjából a harmadára csökkent Budapest-Belgrád-viszonylatban.

Ezen túlmenően a vasútvonal felújításával Magyarország kínálja majd a kínai áruk leggyorsabb szállítási útvonalát a görögországi kikötők és Nyugat-Európa között. Az Ázsiából Európába tartó teherforgalom tranzitországaként ebből hazánk is profitálni fog, kedvező adottságaival élve a régiónak az első számú logisztikai központjává válhat Magyarország.

Ami pedig a titkosítást illeti, tisztelt képviselő úr, a Budapest-Belgrád-vasútvonal magyarországi szakaszának korszerűsítése kapcsán megkötött szerződésekben, a döntések megalapozását szolgáló iratokban foglalt adatok megismerése veszélyeztetné Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeinek illetéktelen külső befolyástól mentes érvényesítését. Köszönöm a megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szabó Timea és Tordai Bence, a Párbeszéd képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Sziijártó Péter minisztert jogosította fel. Kérdezem a képviselő asszonyt, frakcióvezető asszonyt, elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr, azért fogadtam el az ön válaszát is, mert nyilván ilyen vészterhes időkben a kormány még jobban összetart... *(Sziijártó Péter közbeszól.)* Ahogy ön fogalmaz, még ön is jó, de nem erről van szó, hanem arról, hogy ilyenkor nyilván a kormány jobban összetart, és a jobb kéz tudja, hogy mit csinál a bal kéz, tehát még ha az én kérdésem nem is külpolitikai kérdésekre irányul, remélem, hogy tud válaszolni arra, hogy mi folyik az egészségügyben. Egészen pontosan: miért hagyják Kásler Miklósnak ezt az életveszélyes ámokfutását, amit ő most a kórházakban művel?

Pontosan tudjuk, hogy ilyen járványügyben az, hogy ő egyébként szakmailag széles körben elismert kórházigazgatókat és -vezetőket rúg ki, még jobban veszélyezteti a betegek vagy a leendő betegek helyzetét, de az, hogy ő elrendeli, hogy 36 ezer ágyat szabadítsanak fel ezek a kórházak, és ezt úgy kívánja elérni, hogy daganatos, végstádiumos betegeket hazaküldenek, egészen elképesztő, és önök is tudják, hogy életveszélyes.

Tegnap Farkas Örs, a kormányzati tájékoztatóért felelős kollégájuk az Egyenes beszédben nem volt hajlandó válaszolni erre a kérdésre, azt mondta, hogy ő nem tudja, kérdezzük meg az EMMI-t. Pontosan mi is halljuk, hogy egyrészt az önök kormányában sem értenek ezzel egyet, felháborodás van a Fidesz berkein belül is. *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)* Kérdezzük, hogy meddig hagyják a tízparancsolatban hívó,

egyébként dilettáns embernek ezt a fajta életveszélyes tevékenységét. Nem lehet elvárni azt - hogyan vigyék haza a rokonok az idős, daganatos betegeket, hogyan várható el az, hogy nem kapnak kemoterápiás kezelést? *(Dr. Rétvári Bence: Kapnak!)* Azokat is, akik szívbetegek, hazaküldik, a mozgásképtelen betegeket a rehabilitációs intézetből hazaküldik - miért küldik egyáltalán haza, miért nem sportcsarnokokban helyezik el *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)* vagy alakítanak ki kórházakat, ahogyan korábban, vagy ahogy más országokban is csinálják, miért nem alakítanak át más épületeket, egyrészt? És a viszonyválaszomban meg még felteszem a második kérdésemet is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, frakcióvezető asszony. A miniszter úré a válasz lehetősége.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm, hogy nekem is feltette a kérdését.

Ami az egészségügyi ellátórendszer működésére vonatkozik a vilá járvány időszakában, én azt tudom önnek mondani, hogy a kormánynak az a felelőssége, hogy minden fronton megszervezze a védekezést, és ennek a védekezésnek az egyik legfontosabb frontja az egészségügyi védekezés, és az egészségügyi védekezés sikerének az alapvető feltétele az, hogy a védekezéshez szükséges speciális eszközökkel és berendezésekkel rendelkezünk. Mi ezért dolgozunk gyakorlatilag éjt nappallá téve, hogy Magyarországra beérkezzenek azok a maszkok, azok a lélegeztetőgépek, azok a védőruházat-elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az orvosok, ápolók el tudják látni a munkájukat a lehető legnagyobb biztonsággal.

A kormány intézkedései arra irányulnak, hogy a járvány terjedési sebességét csökkentjük, mert így tudjuk elérni azt, hogy az egészségügyi ellátórendszer mindenki számára biztosítani tudja az ellátást; nemcsak a koronavírusban szenvedő betegek számára, hanem mindenki számára, akik más típusú betegségben szenvednek. Közülük említett néhány betegcsoportot, ha szabad így mondani, a képviselő asszony.

Arról tudom önt biztosítani, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériumának tájékoztatása alapján nem szólítottak fel távozásra egészségügyi intézményből olyan betegeket, akik ellátásra, kezelésre szorulnak, vagy ahogy talán ön fogalmazott, nem tettek ki kórházakból vagy intézményekből olyan betegeket, akik ellátásra, kezelésre szorulnak. Én magam ezzel ellentétes információval nem rendelkezem, ezért azt kérem öntől, hogy fogadjuk el az Emberi Erőforrások Minisztériumának ez irányú tájékoztatását.

Egyúttal pedig engedjék meg, hogy a nagybecsülésünkről biztosítsuk mindazokat az orvosokat és ápolókat, akik ezen rendkívüli kihívások közepette is teszik a dolgukat. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. A frakcióvezető asszonyé a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Miniszter úr, nem válaszolt a kérdésemre, de hadd kezdjem azzal, hogy az egész régióban, sőt egész Európában nálunk a legmagasabb a halálozási arány, 8 százalék. Ha megnézzük, amit az operatív törzs kiküld minden egyes nap, abból látszik, hogy a 8 százalékot sehol nem haladja meg, de leginkább 2-3-4 százalék, Szlovákiában, Lengyelországban.

(13.20)

Egyedül Romániában éri el a hasonló halálozási arányt, mint nálunk.

Miért számolnak önök 36 ezer megbetegedéssel, ha eddig 34 ezer tesztet voltak hajlandók elvégezni? Ezt is kértük, hogy tessék széles körben tesztek végezni. Szintén Európában utolsóként kullogunk ebben, hogy nem hajlandók önök tesztek végezni. Tehát nem igaz, amit mond.

Az sem igaz, hogy el vannak látva a kórházak egyébként maszkokkal. Ön küldött 500 ezer vagy 100 ezer maszkot, már nem tudom pontosan, 100 ezret Észak-Macedóniába, miközben nincsen elég maszk.

Raadásul, azt mondja meg nekem, miniszter úr, hogy a terjedési sebesség miért csökken úgy, hogy hazaküldik a betegeket. Egyébként meg hadd mondjam el, hogy igenis hazaküldik azokat is, akik nem tudják fogadni, értesítést kapnak, ha nincs meg, ha nem mennek értük a kórházakba, akkor a megadott címre kiszállítja a mentő. Hát, micsoda embertelen dolog ez?! Tessék Kásler Miklóst most már elmozdítani, mert egy életveszély, amit ez az ember művel!

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony, frakcióvezető asszony. Miniszter úr a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt képviselő asszony, minden tisztelettel együtt is vissza kell utasítanom azt az állítását, hogy nem mondtam igazat a tesztekéről, mert ezt a szót ki sem mondtam a válaszómban. *(Derűltség.)* Azt tudom önnek mondani... *(Szabó Timea: Nem kell elviccelni!)* Nem akarom én elviccelni ezt a kérdést, csak azt akarom mondani, hogy világjárvány idején talán az indulatoknak kevesebb helye kellene hogy legyen, és inkább a józan észre és a kölcsönös tiszteletre alapuló párbeszédet kéne folytatnunk. Én ezt megpróbálom.

Önök igaza van, nagyon fontos a speciális védőeszközökkel történő ellátottság kérdése, ezért tájékoztatom önt arról, hogy eddig 46 854 820 maszkot hoztunk be az országba, amelyek először az Állami Egészségügyi Ellátó Központ raktárába, onnan pedig a kórházakba és a rendelőintézetekbe kerültek, illetve kerülnek. Tesztek vonatkozásában szerződést kötöttünk 3 305 001 teszt Magyarországra szállítására, ezek közül 352 327 teszt beérkezett. Védőfelszerelések tekintetében pedig több mint 47 millióra kötöttünk szerződést, és több mint 20 millió megérkezett.

Biztos lehet benne a képviselő asszony, személyesen biztosítom róla, hogy ezeknek a védőeszközöknek a beszerzését tovább folytatjuk, annak érdekében, hogy az orvosok és az ápolók biztonságban végezhesék a munkájukat. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Zsigmond Barna Pál, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Hogy halad a járvány elleni védekezéshez szükséges eszközök beszerzése?”** Öné a szó, képviselő úr.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! A Külgazdasági és Külügyminisztériumra a koronavírus-járvány elleni védekezés kapcsán számos feladat hárul. Ezek közé tartozik többek között a nemzetközi teherforgalom zavartalanításának biztosítása, a határ menti munkahelyek megvédése, a határon túli magyar közösségek megsegítése és a külföldön rekedt, hazatérni akaró magyarok hazahozatala is. Ami ez utóbbit illeti, Magyarország történelmének legnagyobb hazatérési művelete során a kormány eddig mintegy 8 ezer magyar állampolgárnak segített hazajutni, és jelenleg is közel ezer ember útját szervezi.

A legfontosabb feladat azonban kétségtelenül az, hogy az előttünk álló, elhúzódó védekezéshez szükséges minden egészségügyi felszerelést beszerezzünk. Magyarország ennek érdekében légi hidat létesített Kínával, aminek köszönhetően az elmúlt hetekben több tucat repülőgép szállított különböző orvosi eszközöket Budapestre. Legutóbb tegnap hajnalban érkezett hat repülőgép összesen 5 millió 300 ezer maszkkal és 6 millió kesztyűvel a fedélzetükön, így a légi hídon át beszerezett maszkok száma összesen meghaladja a 40 milliót, a különféle egyéb védőeszközöké a 33 milliót. Ezenkívül korábban érkezett még 152 lélegeztetőgép és 133 ezer teszt is. Szintén Kínából származik az a múlt héten Sátoraljaújhelyen felállított gépsor, amely havonta 2,8 millió maszkot képes gyártani.

Tisztelt Miniszter Úr! Gratulálunk az eddigi tevékenységéhez, és köszönet érte. Milyen további beszerzések várhatók a közeljövőben ezen a légi hídon keresztül? Különösen pedig hogyan alakul a lélegeztetőgépek gyártása és szállítása, amiből 14 490-et rendelünk, de tudjuk, hogy minden egyes darabért meg kell küzdeni? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Miniszter úrnak adom meg a szót.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd adjak önöknek egy gyorsjelentést. Eddig 8624 határon túl rekedt magyar állampolgár hazahozatalában nyújtott a Külgazdasági és Külügyminisztérium segítséget, és

jelenleg még 735 magyar állampolgár hazajutásán dolgozunk. Ahogy a nemzetközi légi közlekedés lehetőségei egyre szűkülnek, úgy válik ez a kérdés egyre akutabbá, ugyanakkor komoly kétoldalú és alapvetően közép-európai együttműködések folytatunk annak érdekében, hogy minden külföldön rekedt magyar honfitársunkat haza tudjuk hozni.

Ön említette az áruforgalom zavartalanságának fenntartását. Tisztelettel tájékoztatom önt arról, hogy a 7 szomszédos országunkból 5-tel megkötöttük az ingázás elősegítésére vonatkozó megállapodást, és mind a 7 szomszédos országgal sikerült fenntartanunk a nemzetközi teherforgalom zavartalanságát. Még a határait teljes mértékben lezáró Ukrajna és Szerbia vonatkozásában is tudunk nyitva tartani olyan átkelőket, ahol a teherforgalom számára megnyílt az átlépés lehetősége.

Az eszközbeszerzések tekintetében azt tudom önnek mondani, hogy az elmúlt héten 26 repülőgép szállított a védekezéshez szükséges speciális eszközöket Magyarországra, legnagyobb tételben maszkokat. Az elmúlt egy hétben 13 207 200 maszk, 6 203 096 védőruha és 155 008 teszt érkezett Magyarországra, valamint 101 lélegeztetőgép is. Valóban, önnek igaza van, ez utóbbi eszközök beszerzése a legbonyolultabb kérdés, hiszen az egész világ Kínában sorakozik lélegeztetőgépekért, olyan mennyiségre van szükség, amely egy világjárvány által nem érintett időszakban irreálisnak tűnhet, tűnik, ezért most óriási megrendelésekkel rendelkeznek azok a kínai gyárak, amelyek ilyen eszközöket elő tudnak állítani. Ön jól mondja, minden egyes darabért meg kell küzdenünk, de azon vagyunk, hogy a szerződéses állomány teljes egészét Magyarországra tudjuk szállítani.

Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Képviselő urat illeti meg a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Tisztelt miniszter úr, az a furcsa, mondhatni, abszurd helyzet állt elő, hogy miközben az ön által vezetett minisztériumban mindenki éjt nappallá téve dolgozik azon, hogy ezek a beszerzések megvalósuljanak, és hogy minden szükséges eszköz rendelkezésre álljon, egyes külügyminiszter-kollégái ezalatt, ahelyett, hogy a saját polgáraik megmentésével foglalkoznának, azzal töltik idejüket, hogy a magyar koronavírus-törvényt igyekeznek rosszindulatúan értelmezni. Ezt nemzetközi állírók beszámolóira alapozzák, és jórészt úgy alkotnak véleményt, hogy teljesen nyilvánvalóan egyáltalán nem ismerik magát a jogszabályt. Így fordulhat elő, hogy többek között azt terjesztik, hogy a törvény felfüggesztette a magyar parlament működését, és az határozatlan ideig nem ülésezik. Külön elismerés és köszönet miniszter úrnak azért a türelméért, amit legutóbb a CNN riporterével szemben tanúsított, és gratulálok a bátor kiállásért. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Miniszter urat illeti meg a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha az ember manapság az európai politikai porondon zajló párbeszédet tanulmányozza, akkor valószínűleg föl tud tenni magának egy költői kérdést, amelynek megválaszolása definíciószerűen nehéz, de legalábbis lehetetlen. Hogyan fordulhat elő az, hogy Európában még mindig vannak többtucatnyian, felelős beosztásban olyan emberek, akik ráérnek ilyenre. Miközben Európában naponta több tízezer fertőződik meg a vírussal, miközben naponta Európában több ezren halnak meg, még mindig vannak olyan vezetőknek titulált európai politikusok, akiknek a legfontosabb kérdés az, hogy ki határozhat a magyar koronavírus-törvény értelmében arról, hogy mikor ér véget a veszélyhelyzet. Ez nehezen fér a fejünkbe, megmondom önnek őszintén.

Én arra biztatom magunkat, hogy magunkkal foglalkozunk, azzal foglalkozunk, hogy a magyar embereket, az életüket és az egészségüket meg tudjuk védeni, a gazdaságot újra tudjuk indítani, a külföldön rekedt magyarokat pedig haza tudjuk hozni. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Mit gondol erről Miniszter Úr?**” Miniszter úr távolléte miatt a válaszadásra Schanda Tamás János államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e. *(Farkas Gergely jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

(13.30)

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetekben képviselőtársaimmal számos javaslatot tettünk, hogy mit kellene tenni azon emberek megsegítése érdekében, akiket a koronavírus által kialakított helyzet hozott bajba. Én most egy olyan társadalmi csoport érdekében szeretnék felszólalni, akiknél nemcsak a mindennapi betevő került veszélybe, hanem a lakhatás is. Ők ugyanis azok, akik albérletben élnek ma Magyarországon. A magyar felnőtt-társadalom 14 százaléka él albérletben, többségük piaci alapú, tehát nem önkormányzati bérlakásokban, hanem piaci alapú bérlakásokban, albérletekben él. Nagyon sok esetben előfordult náluk is, mint ahogy a társadalom más rétegeinél, hogy megszűnt a jövedelmük, fizetés nélküli szabadságra küldték őket, vagy éppen elbocsátották őket, s nem elég, hogy a mindennapi betevőre nem telik pénz, hanem a rezsis és az albérlet költségeit is fizetni kell.

Már csak azért is fizetni kell, mert az albérlet díja valószínűleg a lakás tulajdonosának is egy fontos bevétel, tehát ha az albérletben élő nem tudja ezt fizetni,

akkor továbbgördül annak hatása, és majd a lakás tulajdonosa fogja megérezni a hiányzó bevétel okozta hatásokat.

Fontos leszögezni, hogy nem egységesen minden albérletben élő került bajba, hiszen biztos itt is vannak olyanok, akiknek megvan a jövedelmük, akiket nem érintett rosszul a koronavírus, de értelemszerűen vannak olyanok, s ahogy említettem a felszólalásom elején, több százezren lehetnek olyanok, akik ebben a helyzetben nem tudják fizetni a hónap végén esedékes albérleti díjakat és a rezsiköltségeket.

A kérdés ebből adódik: milyen jellegű segítséget kíván nyújtani a kormány, ugyanis az eddig bejelentett intézkedésekben semmi erre utalót nem találhatunk. Kérdezem tehát államtitkár urat, hogy azoknak milyen segítséget nyújtanak, akiknek a koronavírus miatt megszűnt a jövedelmük, ugyanakkor az albérleti díjat továbbra is fizetniük kell. Várom érdemi választát több százalékos honfitársunk nevében. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót az államtitkár úrnak.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is a képességeim túlbecslése, hogy akár a miniszterem, akár bárki más gondolatait ki tudjam találni. Ha a kérdés arra vonatkozott, hogy mit gondol erről az innovációs és technológiáért felelős miniszter, akkor engedje meg, hogy erre azt mondjam, hogy én erre nem tudok válaszolni, arra viszont igen, amit a kérdésében megfogalmazott, és talán ez is a fontosabb.

Azt gondoljuk, hogy azért is szükség van a munkahelyek megvédésére és a vírus által elpusztított munkahelyek helyettesítésére, új munkahelyek létrehozására, hogy az embereknek, a magyar dolgozóknak, a magyar családoknak az életükhöz, akár a lakhatásukhoz szükséges költségeket finanszírozni tudják. Ezért is tartom azt különösen fontosnak, hogy a Jobbik és a többi ellenzéki párt ne akadályozza, hanem segítse a kormány munkáját, amiben a munkahelyteremtéshez és a munkahelyek megvédéséhez szükséges intézkedéseket próbáljuk a lehető leghatékonyabban megvalósítani.

Tisztelt képviselő úr, valóban fontos kérdés az, amit felvetett, foglalkozunk is azzal a kérdéssel, hogy hogyan lehet a bérleti viszonyokat és ezeket a jogi helyzeteket kezelni, olyan módon kezelni, hogy az a lehető legjobb legyen minden esetben szereplő fél számára. Ahogy ön is említette, itt valóban kettőn áll a vásár, hiszen egyfelől a bérbeadó, másfelől pedig a bérbevevő számára is olyan megoldást kell találnunk, amely mindkettejük számára elfogadható és méltányos.

Tisztelt Képviselő Úr! Ennek a megoldásnak a megtalálása nem egyszerű, ráadásul nem is feltétlenül mindenki számára azonos megoldásra van szükség.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Válaszának első felében a munkaalapú társadalomra utalt, amely normál időszakban támogatható is, és mi is ennek a pártján vagyunk. Ugyanakkor most nem normál időszokról beszélünk. Tehát amikor arról van szó, hogy egy honfitársunknak be kell fizetnie a számlákat vagy ki kell fizetnie az albérleti díját, akkor nem lehet azt mondani, hogy hátha sikerül majd új munkahelyeket teremteni, és akkor néhány hónap múlva lesz jövedelme, ugyanis neki most kell ezeket befizetni.

De próbálok pozitív lenni. Ön említette, hogy gondolkodnak ezen. Ugyanakkor itt pedig az időtényezőre kell felhívnom a figyelmet. Mint elmondtam, ezeket a számlákat, ezeket a bérleti díjakat most kell kifizetni. Nagyon jó, hogy önök gondolkodnak, csak kérem, hogy egy kicsit gyorsabban gondolkodjanak. S hadd ajánljak a figyelmébe egy példát, Spanyolországban van már létező példa erre: létrehoztak egy alapot, amelynek az a célja, hogy megsegítse az albérletben élőket.

Természetesen be kell mutatni igazolásokat a jövedelemkiesésről, a bérleti viszonyról, de ott már meglépték ezt. Spanyolországban ezt már több hete meg tudták lépni, kérem, hogy önök se késlekedjenek tovább. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Államtitkár úré a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy még egyszer elmondjam, amit ma már többször elmondtunk, hogy mi nem segélyt szeretnénk adni az embereknek, hanem munkát, hogy a munkabérből képesek legyenek kifizetni azokat a kötelezettségeiket, amivel rendelkeznek.

Engedje meg, hogy még egyszer felhívjam arra is a figyelmet, hogy itt a bérbeadó és a bérbevevő együttműködéséről, megállapodásáról van szó. Azt gondolom, hogy méltán lehet számítani sok-sok magyar honfitársunkra akkor is, amikor adott esetben megértve albérlőjének a kérését akár átütemezi a fizetést, vagy enged a lakbérből. Azt tudom javasolni mindenki számára, hogy ezzel is próbálkozzanak.

Másrészt azt is el tudom mondani, tisztelt képviselő úr, hogy már most is születtek olyan kormányzati intézkedések, amelyek a mindennapi megélhetést tudják könnyíteni. Gondoljunk csak arra, hogy a felnőttképzéshez kapcsolódó hitelből akár a napi megélhetés költségeit is lehet finanszírozni, vagy akár rendkívüli diákhitel is föl lehet venni a helyzetre való tekintettel.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hollik István, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Hogyan segíti a kormány a határon túli magyarokat a koronavírus-járvány idején?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! 2010-ben sikerült a magyar Országgyűlésnek orvosolnia azt a történelmi sebet, amelyet 2004-ben a szocialisták és a liberálisok ejtettek, 2010-ben fogadta el ugyanis a Fidesz-KDNP-többségű Országgyűlés az egyszerűsített honosítás szabályait. Ezzel megteremtettük a lehetőséget, hogy azok a magyarok, akik a trianoni békediktátum értelmében meghúzott országhatár másik felén ragadtak, újra jogi értelemben is magyar állampolgárként tekinthessenek magukra. A döntés történelmi jelentőségét mi sem igazolja jobban, mint hogy azóta már túlvagyunk az egymilliomodik honosításon.

Ugyanakkor a magyar állampolgárság megadása nem csupán becsületbeli kérdés, lelkiismereti ügy, ez egyidejűleg azt is jelenti, hogy a mindenkori magyar államnak nemcsak a határain belül élő, de az azon kívül élő állampolgáraival szemben is van felelőssége, ahogy azt mi szoktuk mondani, minden magyar felelős minden magyarért. Ez a nemzet iránt érzett felelősségtudat vezérli a kormányt és a Fidesz-KDNP-t, amikor a Kárpát-medence felvirágoztatásáról, határokon átnyúló nemzetegyesítő kulturális programokról vagy éppen az ön tárcája által kezelt gazdaságélénkítő intézkedésekről beszélünk. Ugyanakkor nemcsak a jóban és a fejlődésben, de krízishelyzetben is össze kell fognunk és vigyáznunk kell egymásra. A koronavírus elleni védekezés minden európai országot megvisel, így a szomszédainkat is. Minden állam versenyt fut az idővel, de sajnos nem mindenhol adottak az egészségügyi és a készletfeltételek a védekezéshez.

A kérdésemet miniszter úrhoz ebben az összefüggésben tenném fel. Érkezik-e Magyarországra olyan mennyiségű eszköz, amely lehetővé teszi a határon túli honfitársaink megsegítését? Milyen segítséggel kalkulálhatnak a Felvidéken, Erdélyben, Székelyföldön, Kárpátalján, Szlavóniában, a Muravidéken és a Vajdaságban? A válaszát előre is köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A külügyminiszter úré a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma valóban az egyik legfontosabb kérdés az, hogy a világ országai közül mely rendelkezik elegendő eszközzel arra nézvést, hogy biztosítani tudja az egészségügyi védekezés sikerességét. Így van ez Magyarország eseté-

ben is. Kína és Magyarország között egy folyamatosan üzemelő légi hidat működtetünk, amelyen keresztül a védekezéshez szükséges speciális eszközök tízmilliói érkeztek az elmúlt időszakban Magyarországra.

Azonban minden határon túli magyar nemzeti közösségtől, tisztelt képviselő úr, kaptunk segítségkérést arra nézvést, hogy küldjünk nekik az egészségügyi védekezéshez szükséges eszközöket, máskülönb azokkal nem rendelkeznek. A mai napon hallhatunk itt ellenzéki képviselőtársaink részéről felhívásokat arra, hogy Romániában mennyivel jobb a helyzet, Szlovákiában mennyivel jobb a helyzet, alkalmazzuk ennek, annak vagy amannak az országnak a modelljét. Minden tiszteletünk természetesen minden szomszédos országunk irányában, tehát nem rájuk vonatkozott az előbbi megjegyzésem, hanem sokkal inkább ellenzéki képviselőtársaink felvetéseire.

(13.40)

Ugyanakkor minden határon túli közösségből kaptunk kérést, ezért úgy döntöttünk, hogy Erdélybe, Kárpátaljára, Felvidékre, Vajdaságba, Szlavóniába és Muravidékre is küldünk segítséget. Az ezen felsoroltak közül Kárpátalja kivételével a másik öt határon túli magyar nemzeti közösség megkapta a védőfelszereléseket. Kárpátalja vonatkozásában a mai napon is egyeztettem az ukrán külügyminiszterrel arról, hogy minél előbb kapjuk meg az engedélyeket arra nézvést, hogy az ökumenikus segélyszervezet ki tudja vinni a védőfelszereléseket.

Összességében 700 ezer maszkot, 7 ezer szemüveget, 32 ezer védőruhát, 200 ezer kesztyűt, 10 ezer sapkát, 7 ezer arcvédő plexit, 20 ezer cipővédőt és 32 ezer egységnyi fertőtlenítő folyadékot biztosítottunk az elmúlt hét végén a határon túli magyar közösségek számára az egészségügyi védekezés sikeréhez.

Köszönöm. *(Taps a kormánypartai padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, külügyminiszter úr. Képviselő úré a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Két köszönet is illeti a kormányt. Egyrészt azért, mert sajnálatosan láthatjuk, hogy vannak olyan ellenzéki frakciók, akik számára a nemzetegyesítés még mindig nem jött el, és vannak olyanok, akik tiltakoznak az ellen, és fel vannak háborodva azon, hogy Magyarország a határon túli magyarokat is segíti egészségügyi eszközökkel. Az első köszönet tehát azért, hogy nem törődnek ezekkel az ellenzéki vádakkal.

A másik köszönet pedig azért, mert az intézkedések tükrében, amiket most miniszter úr elmondott, kijelenthetjük, hogy a kormány ebben a nehéz válsághelyzetben is odafigyel a határon túli honfitársainkra,

és a lehetőségeinkhez, az ország lehetőségeihez mérten segítséget nyújtunk nekik. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Külügyminiszter urat illeti meg a válasz.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném elmondani önöknek azt, hogy azért tudunk segíteni a határon túlon, és azért tudunk segíteni néhány nehéz helyzetbe került szomszédos országnak, illetve nyugat-balkáni országnak, mert egyrészt működik a légi híd Kína és Magyarország között, másrészt pedig, mert egy importált gépsornak köszönhetően már mi magunk is tudunk maszkot gyártani, ezért megadatik nekünk az a lehetőség, hogy másokon is tudunk segíteni.

Ugyanakkor itt szeretném elmondani azt is, hogy nemcsak mi segítünk, hanem nekünk is segítenek. Bár a tőlünk segítséget kérő országok listája kétségtelenül hosszabb, de van egy nekünk segítséget nyújtó országok listája is. Kínából a megrendelt termékeken felül adományként sok tízezer darab védekezéshez szükséges eszközt kaptunk. Törökország engedélyezte 8 tonna - maszkok gyártásához szükséges - alapanyag exportját. Üzbegisztánból eddig kaptunk 150 ezer maszkot adományként, a mai napon pedig újabb 500 ezer érkezik este Bakun keresztül, és az azerbajdzsáni kormány is küldött már nekünk segítséget a védekezéshez. Fontosnak tartom leszögezni tehát, hogy mind Kínából, mind a Türk Tanács tagországaitól kaptunk támogatást. Ez fontos konzekvenciaként kell majd, hogy szerepeljen akkor, amikor - egy előbbi hozzászólásra visszautalva - a politikai és a gazdasági konzekvenciáit vonjuk le ennek a válságnak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, külügyminiszter úr. Bencsik János független képviselő azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**A rendkívüli helyzet rendkívüli intézkedéseket követel**” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Szijjártó Péter minisztert jogosította fel. Kérdezem, hogy elfogadja-e a miniszter úr személyét. *(Bencsik János jelzésére:)* Akkor öné a szó, képviselő úr.

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szilárd meggyőződésem az, hogy a veszélyhelyzet idején nincs helye a pártpolitikai, politikai sárdobálásnak, ezért én jó példával megpróbálva elől járva az elmúlt hetekben sorra nyújtottam be azokat a határozati javaslatokat, amelyek minden magyar állampolgár biztonságát, egészségét szolgálják. Ertetlenül állok az előtt a tény előtt, hogy ezeket nemhogy vitára nem engedik bocsátani, hanem még a bizottsági napirendre vételét is megghiúsítják. Csak ma két határozati javaslatot nem engedtek bizottsági vitára. Szeretném tudni, hogy mi ennek az oka.

Sorolom ezeket az indítványokat. Március 12-én kezdeményeztem, hogy a közszférában dolgozóknak, akik a karantén miatt nem tudnak bejárni a munkahelyükre, az állam a kieső időszakra vállalja át a bérét.

Március 18-án kezdeményeztem a magánegészségügyi szolgáltatók bevonását, hogy azok az önkormányzatok, amelyek szeretnék tehermentesíteni a háziorvosokat a tesztelesekre és a szűrésekre, ezt megtehessek. Most sajnos e miatt a bizonytalan jogi helyzet miatt erre nincs lehetőségük.

Március 19-én benyújtottam egy határozati javaslatot, amely kezdeményezte, hogy a hiteltörlesztési moratóriumot szélesítsük ki, és terjesszük ki azokra is, akiknek előtakarékosságjuk van, tehát lakástakarékot fizetnek, magánnyugdíjpénztári tagságuk van, életbiztosításuk van, hogy nekik is megadjuk azt a lehetőséget, hogy év végéig ne kelljen fizetniük.

Március 20-án kezdeményeztem, hogy eseti bizottság vizsgálja a Magyarországra érkező uniós források elosztását. Ezt szintén a mai napon leszavazták.

Március 27-én kezdeményeztem, hogy a fokozottan veszélyeztetetteknek, azoknak a munkavállalóknak, akik krónikus betegségben vagy légúti betegségben szenvednek, és emiatt életveszélyes kockázatvállalásnak teszik ki magukat, ha a munkahelyükre mennek, az állam szintén vállalja át a bérét.

Ma délelőtt pedig benyújtottam egy hatodik határozati javaslatot, amely azt indítványozza, hogy azok a kézfertőtlenítők, védőeszközök, maszkok, amelyeket Magyarországon most csak úgy tudunk vám- és tarifamentesen használni, hogy a védekezésben részt vevők használják ezeket, ezt terjesszük ki a bolti forgalomra is, tehát mindenki, minden állampolgár áfa-mentesen tudjon hozzájutni ezekhez a védőeszközökhöz. Szeretném kérdezni, hogy miért nem engedik ezeknek a kérdéseknek a napirendre vételét és a vita megkezdését.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Külügyminiszter úré a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen, hogy ezeket a kérdéseket itt a parlament plenáris ülésén is felvette. Köszönöm önnek azt, hogy ahogyan a felszólalása elején jelezte, pártpolitikai vitáktól mentesen kívánja tartani ennek a fontos kérdésnek a megvitatását. Én is azt gondolom, hogy egy világvárossal szemben állva fontos, hogy felül tudjunk emelkedni pártpolitikai ellentéteken, például ne vitassuk azt, hogy a határon túli magyar nemzeti közösségeknek kell-e támogatás, vagy hogy a munkahelyek teremtése jó dolog vagy nem.

Ha jól értem, tisztelt képviselő úr, az ön által be-terjesztett határozati javaslatok mind-mind arra irányulnak, hogy hogyan segítsük azokat a társadalmi

csoportokat, amely csoportok talán a legjobban vannak kitéve mindazoknak a kihívásoknak és erőpróbáknak, amelyeket a világjárvány jelent számukra. Itt el tudom önnek mondani, tisztelt képviselő úr, hogy a mi lelkiismeretünk nyugodtan lehet tiszta, hiszen azok az intézkedések, amelyeket meghoztunk az egészségügy megerősítése és eszközellátottsága tekintetében, valamint azok a döntések, amelyeket meghoztunk a gazdaság újraindítása érdekében, segítséget jelentenek Magyarországnak, segítséget jelentenek minden egyes magyar embernek. Ezekről a kérdésekről már hosszasan vitáztunk itt a parlamentben. Ezek a viták valószínűleg fenn is maradnak, ezért ülnek önök ellenzékben, mi meg a kormánypárti oldalon. Mi azt gondoljuk, hogy azok az intézkedések, amelyeket mi meghoztunk, azok a döntések, amelyeket meghoztunk, megadják az ország jelenlegi teherbíró képessége mellett a segítséget a nehéz helyzetbe került embereknek.

Abban biztos lehet, hogy a javaslatait tisztelettel fogadjuk, és azokat mindig megfontoljuk, a megfontolás viszont nem jelent minden esetben egyetértést. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Képviselő úré a szó.

BENCSIK JÁNOS (független): Miniszter úr, sajnos nem kaptam választ a kérdéseimre, de kihasználok ezt a maradék kevesebb, mint egy percet, hogy újabbakat feltegyek.

Orbán Viktor miniszterelnök azt mondta, hogy megerősítheti, hogy az alacsony költségvetési, államháztartási hiány megtartása a cél, amely két dolgot jelenthet: vagy nem kapnak érdemi segítséget a most bajba kerülők, vagy pedig megszorítások lesznek.

Szeretném kérdezni miniszter urat, hogy van-e félnivalója a magyar cégeknek és vállalkozóknak, hogy emelkedni fognak az adók és járulékok. Van-e félnivalója az önkormányzatoknak, hogy befagyasztják az államkötvényeknél a kifizetéseket? Kell-e tartaniuk a nőknek attól, hogy 40 évnyi munka után elvész a korkedvezményes nyugdíjuk? Kell-e tartaniuk az egyetemistáknak és a főiskolásoknak attól, hogy tovább csökken az államilag finanszírozott helyek száma? Várható-e áfakulcsosítás? Várható-e a jövedéki adó emelése, biztosítási adó, kamatadó, várható-e az állami szolgáltatások megnyirbálása?

Azt szeretném kérni öntől, hogy ezekre a húsba-vágó kérdésekre, amelyektől most minden magyar ember retteg, bizonytalansággal tekint a jövőbe, adjon megnyugtató választ, hogy nem fog ezekre sor kerülni, vagy ha ezekre nem tud megnyugtató választ adni, akkor kérem, vallja be, hogy most őszintén fogalmuk sincs, hogy várható-e ilyen megszorítások. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Miniszter urat illeti meg a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Szerintem ön végig követte az elmúlt tíz esztendő magyarországi belpolitikai folyamatait. Ez alapján teljesen feleslegesek a kérdésfeltevései. Megszorításokat nem ez a kormány alkalmazott, hanem az ezt megelőző. Adókat nem ez a kormány emelt, hanem az ezt megelőző kormányok. Mi az adócsökkentés kormánya vagyunk. Mi arányos egykulcsos adórendszert vezettünk be a személyi jövedelemadó és a társasági adó tekintetében is. Mi csökkentettük és idén is csökkenteni fogjuk a szociális hozzájárulási adó mértékét, ahogy arról korábban megállapodtunk: nyár folyamán 17,5 százalékról 15,5 százalékra fogjuk csökkenteni ezt az adót is.

(13.50)

Mi nem megszorításokban, hanem munkahelyteremtésben gondolkozunk. Mi nem szolgáltatjuk ki az országot a spekulánsoknak és azoknak, akik megszorításokba akarnak hajszolni minket, hanem pont ezzel ellentétesen, adót csökkentünk, munkahelyeket teremtünk, és természetesen semmi sem veszélyezteti a nők nyugdíjba vonulásának lehetőségét 40 leszolgált esztendő után. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, külügyminiszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Varga László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Miért vesznek el forrásokat az önkormányzatoktól?**” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Szijjártó Péter minisztert jogosította fel, kérdezem, hogy elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezekben a hetekben a világ minden táján kormányok azon gondolkoznak, hogy alapvetően hogy tudnak forrásokat átcsoportosítani két nagyon fontos területre a védekezés kapcsán; egyrészt a válság sújtotta területekre, azokra a területekre, amik a legtöbb vesztenek ezekben a hetekben, és a legnagyobb segítségre szorulnak. Másrészt megpróbálnak forrásokat átcsoportosítani a védekezés frontvonalába. Mind a kettő kapcsán komoly kritika érte önöket. A válság sújtotta területek kapcsán szelektíven, nem megfelelően hoznak döntéseket, nagyon sokan magukra hagyatva érzik magukat. A védekezés frontvonalába pedig sokszor késve vagy nem elég segítség érkezik.

Van egy terület azonban, ami teljesen félreértelmezett az önök tekintetében, ez az önkormányzatok területe. Az önkormányzatok világa válság sújtotta terület, egyben a védekezés frontvonalában is dolgoznak az önkormányzatokban dolgozó munkatársak. Úgyhogy igazán érthetetlen az a politika, amit önök folytatnak ezekben a hetekben, magyarul,

hogy a nehéz helyzetbe került önkormányzatoktól még forrást is vonnak el.

Alapból nagyon komoly bevételekiesések érintik az önkormányzatokat. Ne feledjük el, az önkormányzatok az emberek hétköznapi életét meghatározó dolgokat szerveznek: közösségi közlekedést, beruházásokat, közszolgáltatásokat tartanak fenn, így minden egyes forint, amit az önkormányzatoktól vesznek el, az emberektől elvett pénz, ezért is tűrhetetlen. Elvették a gépjárműadó 40 százalékát, ami még helyben maradt az önkormányzatoknál, és ellentételezés nélkül elengedték a parkolási díjakat és az idegenforgalmi adót is. Milliárdos kiesés van minden egyes nagyobb, megyei jogú városnál, és összességében több tíz milliárdos az önkormányzati szférában.

Három kérdésem van, miniszter úr. Miért vonnak el forrásokat az önkormányzatoktól? A második: mikor térítik meg a védekezés költségeit az önkormányzatoknak? A harmadik pedig: terveznek-e konszolidációt az önkormányzati szférában, különös tekintettel az önkormányzati vagyongazdálkodókra, közszolgáltatókra? Ezekre szeretnék konkrét válaszokat kapni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót külügyminiszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Először is szeretném önnek elmondani, hogy nem új keletű közöttünk - mármint nem személyesen - az a vita, hogy amikor nehéz helyzetbe kerül egy ország, akkor a terheket mindenkinek vállalnia kell-e, vagy a közös teherviselésből a közös szót elhagyjuk. Így volt ez a vita 2010-ben is, amikor arról vitáztunk, hogy az adórendszer hogyan alakítsuk át, és kiket vonjunk bele a közös teherviselésbe, akiket önök előszeretettel engedtek ki onnan.

Amikor a világjárvány kihívásáról beszélünk és az arra adott válaszról beszélünk, akkor szerintem evidens, hogy mindenkinek vállalnia kell a részét a védekezésből, hiszen ha önök megnézik a költségvetésen szándékozott változtatásainkat, akkor a járványügyi és gazdaságvédelmi alap létrehozásával párhuzamosan a pártoknak, a bankrendszer szereplőinek és az önkormányzatoknak is bizony kell vállalni szerepet a védekezés terheiből.

Az is kétségtelen, hogy az önkormányzatoknak át kell alakítaniuk a gazdálkodásukat, de nem kizárólag azért, mert viselni kell a járvány elleni védekezés terheit, hanem azért, mert egyszerűen más idők jönnek. Ami az ideai költségvetés összeállításakor még preferencia lehetett, az most már valószínűleg hátrébb sorolódik a fontossági sorrendben, más időket élünk ahhoz képest, mint amikor az önkormányzatok a költségvetéseiket tervezték.

De azért szeretném felhívni az ön figyelmét arra, tisztelt képviselő úr, hogy a gépjárműadó az önkormányzati költségvetéseknél a bevételi oldalon 1,2 százalékos súlyt képvisel, tehát ezt a kérdést beállítani

úgy, mint az önkormányzatok tönkretétele, azért némiképpen túlzás. És szeretném elmondani önnek azt is, hogy az elmúlt tíz esztendő gazdasági eredményei olyan helyzetbe hozták az önkormányzatokat, amelyek nyomán a közteherviselésből könnyebben tudják kivenni a részüket, mintha ezt 2010 előtt kellett volna tenniük. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, külügyminiszter úr. Képviselő urat illeti meg a szót.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon csalódott vagyok. Nem válaszolt egyik kérdésemre sem konkrétan. Tehát nem indokolta meg érdemben, hogy miért raknak újabb és újabb terheket az önkormányzatokra, ezáltal az emberekre. Nem beszélt arról, hogy a védekezés költségeiből kivesszi-e a részét a központi költségvetés, ilyen értelemben a kormány, illetve hogy a konszolidációt várhatják-e az önkormányzatok. Úgy látom, hogy az önkormányzatoknak nemcsak a válság okozta terhekkal kell megküzdenie, hanem a kormány politikájával is. Ez mindenképpen elfogadhatatlan.

Azt szeretném mondani, miniszter úr, hogy ha nem változtatnak a politikájukon ebben a tekintetben, akkor nyárra nagyon komoly gondjai lesznek önkormányzatoknak Magyarországon. Azt látom, hogy tucatjával lesznek olyan önkormányzatok, amelyeknek nagyon komoly gondjaik lesznek a kifizetésekkel, akár a munkabérek kifizetésével vagy az alapvető közszolgáltatások fenntartásával lesznek gondjaik. Ez elfogadhatatlan, miniszter úr, változtassanak a politikájukon! Köszönöm, elnök úr. *(Taps a MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Külügyminiszter úré a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Önnek kétségtelenül igaza van abban, hogy a kormányzati gazdaságpolitika óriási hatással van az önkormányzatok működésére. Ezért aztán, azt gondolom, hogy itt ebben a kérdésben nemcsak hogy megálljuk az összehasonlítást az önök korábbi teljesítményével, hanem van néhány tény, amelyre szeretném felhívni az önök figyelmét. A kormány 1369 milliárd forintnyi adósságtól szabadította meg az önkormányzatokat, részben vagy teljes egészében átvállaltuk olyan feladatok működtetését, amelyeket az önkormányzatok nem tudtak megfelelő vagy egyensúlyárusító módon ellátni. A hitelfelvétel lehetőségét észszerű keretek közé tereltük, és a hitel nélkül gazdálkodó, körülbelül 1100-1200 önkormányzat számára is kiemelt forrásokat biztosítottunk.

Tehát, tisztelt képviselő úr, önnek igaza van abban, a kormányzati politikák nagy szerepet játszanak az önkormányzati működés alakításában, és ebben a tekintetben az elmúlt tíz esztendőben a kormány és

önkormányzatok együttműködése, a kormány által biztosított lehetőségek megadták a kiegyensúlyozott és a fejlesztésekre lehetőséget biztosító gazdálkodás minden egyes körülményét az önkormányzatok számára. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Varga Zoltán, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Mi lesz a vírus és a kormány által sújtott vidéki Magyarországgal?**” A miniszter távolléte miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Minden jel arra utal, hogy az önök kormánya képtelen úrrá lenni a kialakult és egyre növekvő krízisen, mert a válságkezelés helyett inkább propaganda- és bosszúhadjáratot folytatnak. Kórházigazgatókat rúgnak ki, önkormányzatokat darálnak be, miközben továbbra sem végeznek tesztek, nehogy kiderüljön, valójában hány fertőzött is van az országban. Miközben önök bűvészkednek a számokkal és a szavakkal, látszatintézkedéseket hoznak, addig bizony naponta magyarok ezrei veszítik már el a munkájukat. Olyan emberek és családok válnak munkanélkülivé, akiknek egy fillér megtakarításuk nincs, és fizetéstől fizetésig éltek eddig is. Önök nem megsegítik, hanem páros lábbal az árokba rúgják ezeket az embereket.

Parragh László, a miniszterelnök tanácsadója mit is mondott? Nem tudnak mit kezdeni ennyi munkanélkülivel. Ha mégis, az politikai döntés alapján fog majd történni. Azaz, csak a fideszesek számíthatnak némi segítségre, már ha számíthatnak egyáltalán, és csak jelzem önöknek, hogy a megyei jogú városok közel felében a többség már rég nem fideszes. Tényleg büntetni akarják a városok lakóit csupán azért, mert nem magukra szavaztak? Hát, úgy gondolom, hogy ez felháborító.

Jól tudjuk, jól tudják ezt önök is: az elmúlt tíz évben önök kórházak helyett inkább stadionokat építettek. Az egészségügy, az oktatás helyett pedig a világ egyik legokosabb gázszerelőjét emelték európai szintre, tömték ki milliárdokkal a zsebeit. Tudjuk azt is, hogy magyarok százezrei mennek éppen tönkre, maradnak munka nélkül, de maguk inkább a kedves vőnek adnak újabb kétmilliárd forintot balatoni jachtkikötő építésére.

Államtitkár úr, a vidéki Magyarország segélykiállítását tolmácsolom most, azokét a szegény vidéki embereket, akik közül ma már több mint 300 ezren vannak munka nélkül. És a kérdés egyértelmű: tisztában vannak-e önök egyáltalán a helyzet komolyságával?

(14.00)

Mit kíván tenni a kormány a vidéken élő családok, vállalkozások megmentése érdekében? Mi lesz a

több tízezernyi közmunkással? Mi lesz azokkal az emberekkel, akik az infláció és a munkanélküliség miatt vidéken rövidesen akár éhezni is fognak? Köszönöm szépen, és várom válaszát.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az azonnali kérdésében elég sok mindent sikerült összegyűjtenie a DK eddigi ellenzéki magatartásából eredő propagandából, de úgy látszik, hogy ezeknek a kérdéseknek továbbra sincs semmi köze a valósághoz.

Őn megkérdőjelezi a kormány által hozott intézkedések hatékonyságát a védekezést illetően; ön megkérdőjelezi azokat a számokat, amelyeket az operatív törzs a fertőzöttek számáról nyilvánosságra hoz. Tisztelt Képviselő Úr! A számadatokkal kapcsolatban minden alkalommal elhangzik, hogy a tesztelt esetekről beszélünk, az igazolt betegekről beszélünk, ugyanakkor mindannyian láthatjuk azt, hogy ha a lakosság-számhoz viszonyítjuk akár az elhalálozottakat, akár az intenzív ápolásra szorulókat számát, akkor európai viszonylatban is és az egész világ viszonylatában is elmondható, hogy a védekezés, a védekezés eszközei és azok az intézkedések, amelyeket a kormány meghozott, hatékonyak. És ez annak köszönhető, hogy a polgárok - önökkel ellentétben vagy az önök érzetével ellentétben - együttműködnek a kormánnyal, és érzik, átérzik azt a közös felelősséget, amelyet a járvány kezelése megkövetel tőlünk.

Nem a vidék és Budapest összeugrasztása és egymással szembeállítás az, ami a járvány leküzdéséhez, illetve a gazdasági problémák megoldásához vezethet bennünket, hanem az, hogy a magyar társadalom a magyar kormánnyal, a magyar önkormányzatokkal összefogva, együttesen és közösen kezeli a kialakult helyzetet.

A magyar kormány nagyon sokat tett - a bejelentések alapján már jól látható mindenki számára, az ön számára is - a gazdálkodó szervezetek, a vállalkozások, a cégek nehéz helyzetben való átsegítéséért, és további intézkedések születnek majd ahhoz, hogy a gazdasági növekedés minél előbb beinduljon, és az ország önerőből talpra állhasson. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó partok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Képviselő úré a szó.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Parlament! Tisztelt Államtitkár Úr! Szomorúan veszem tudomásul a választát. Valójában nem is vártam mást. Egyetlenegy kérdésemre nem válaszolt, holt a kérdések egyértelműek voltak.

Egyértelműen kíváncsiak vagyunk arra, hogy az oligarchák, Mészáros, a miniszterelnök veje és kedves családja miért tömök úgy a zsebüket, mintha nem

lenne holnap, miközben a vidéken élők lassan éhen halnak. A kérdés ez, és nem pedig az, amire ön válaszolt.

De ha már itt tartunk, akkor egyértelműen látnunk kell, hogy a számok makacs dolgok, és a számok szerint Európában nálunk az egyik legmagasabb a halálózási arány is. Tehát, kérem szépen, fejezzék be a porhintést! Fejezzék be a propagandát, és végre nőjének fel ehhez a krízishez, próbálják ezt megoldani, mert ez így nem fog menni! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Államtitkár urat illeti meg a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselő úr, a matematika egyszerű alaptételeihez folyamodjon: nézze meg a 10 millió lakosra jutó elhalálozottak számát, és azután beszéljen arról, hogy Európában milyen számok vannak. Annak, hogy ön itt összevissza blöfföl meg dumál, semmi értelme nincsen.

Az egészségügyet szidalmazta, az egészségügyi fejlesztéseket szidalmazta. Tisztelt Képviselő Úr! 570 milliárd forintot fordítottunk az egészségügy fejlesztésére, és évi 770 milliárddal költünk többet, mint amikor önök voltak kormányon. Ezen vigyorogjon, tisztelt képviselő úr! *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ungár Péter, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Ki gondol a szociális ágazatra?”** címmel. Miniszter úr a távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a személyét. *(Ungár Péter bólint.)* Öné a szó akkor, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Azt, hogy az államnak dolgozó magyar emberek milyen nagy munkát végeznek a jelenlegi járványhelyzetben, mindannyian látjuk. Nincs ez másképp a szociális dolgozókkal sem. Ezért sem értem, és kérem államtitkár urat, hogy adjon magyarázatot arra, hogy a szociális dolgozók miért nem kaptak semmilyen egyszeri juttatást az egészségügyi dolgozókhoz hasonlóan, hiszen ugyanúgy kitétek a járványnak, és ugyanúgy emberfeletti munkát végeznek 0-24 órában.

Egy másik ügyet ugyanakkor szeretnék még előhozni, ami számomra elég megdöbbentő. Csütörtök este az Emberi Erőforrások Minisztériuma a kulturális dolgozóknak a közalkalmazotti státuszáról elküldött egy javaslatot véleményezésre a szakszervezeteknek. Kedd reggelt adták meg határidőnek, tehát járványhelyzet közepén a húsvéti hétvégét adták meg egy ilyen komoly törvény véleményezésére. Ráadásul úgy, hogy ezek a szakszervezetek értelemszerűen nem tudtak konkrét egyeztetést végrehajtani,

hiszen nem tudnak személyesen találkozni sem egymással, sem a minisztériummal.

Az a helyzet, hogy a szakképzésben dolgozókat a Fidesz már korábban kivette a közalkalmazotti státuszából, most ezt kívánják tenni a kulturális dolgozókkal, azért, mert önök mindent elkövetnek, hogy azok, akik az államnak dolgoznak, ne rendelkezzenek egy egységes erővel, amivel a munkajogukat ki tudják harcolni. Ezt azért csinálják, hogy mivel ezek az emberek a munka törvénykönyvénel nagyobb biztonságot kapnak a közalkalmazotti státusztól, ezeket elvegyék tőlük.

Szép dolog az a 6 százalékos emelés, amit a kulturális dolgozók kaptak, ugyanakkor ez a 6 százalékos emelés egyáltalán nem elégíti ki őket, hiszen önök 2015-ben ígérték először életpályamodellt a kulturális dolgozóknak, azt az életpályamodellt, amit azóta csak a PIM-nél vezettek be.

Az a helyzet, hogy ezek az emberek is elengedhetetlen feladatot végeznek, főleg egy olyan kormány szempontjából, amely magát nemzeti kormánynak tartja. Az a kérdésem, hogy miért most foglalkoznak ilyen rosszul a kulturális dolgozókkal. *(Taps a DK és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Két percben a teljes szociális szféráról és a teljes kulturális szféráról nyilván nem lehet beszélni, ugyanakkor fontos azt elmondanunk, képviselő úr, hogy idén januártól egy 14 százalékos béremelés megvalósult a szociális szférában. Nyilván mindnyájan arra törekszünk, hogy ez minél magasabb értékű legyen. De ahogy volt korábban, 2014-ben ágazati bérpótlék, aztán ágazati bérkiegészítés, összevont pótlékemelés, tehát többféle emelés megvalósult már az elmúlt években is, és idén tovább tudott nőni a szociális szférában az átlagbér, átlagosan bruttó 30 ezer forinttal, azt hiszem, ez is sokak számára előrelépést jelent. És ha megnézi, hogy a korábbi időszakban hogyan voltak ők anyagiilag megbecsülve, azt láthatja, hogy volt olyan év, amikor fizetésesökkenés volt. Itt most szerencsére egy ilyen fizetésnövekedéssel állunk szemben.

A másik terület, amit érintett, hogy egy törvényjavaslatot fog a kormány előterjeszteni, és előtte, mielőtt benyújtotta volna a parlamentnek, ezt megküldte az ágazati szereplőknek a kulturális szféra kapcsán. Ön is említette, ott is egy béremelésről beszélhetünk. Tehát az idei évben nemcsak az egészségügyi szakdolgozóknál, nemcsak a pedagógusoknál, nemcsak a szociális szférában dolgozóknál, de a kulturális szférában dolgozóknál is egy béremelésről döntött a kormányzat - és ennek a többletforrásait teremti elő -, és emellett egy törvénymódosítás is megvalósul.

Önök heteken keresztül mást sem mondtak korábban, hogy a parlament most kiiktatásra fog kerülni, és Magyarországon nem lesz törvényalkotás. Majd most azzal találkozunk, hogy benyújtásra kerülnek azok a törvényjavaslatok, amelyeket a kormány részben korábban is jelzett, hogy mely területeken kíván törvényjavaslatokat benyújtani. Most pedig azt kritizálják, hogy miért van törvényalkotás a parlamentben, és azt megelőzi nyilván egy ágazati egyeztetés az ágazati szereplőkkel, mielőtt ide a parlamenthez benyújtásra kerülne. És itt a vita során önnek is és bárki másnak is módosítójavaslat-benyújtási lehetősége lesz ugyanúgy, mint bármikor máskor.

Tehát egyik nap felkelnek, és azt a kritikát fogalmazzák meg, hogy miért nem lesz parlament, miért nem születnek meg a szükséges döntések, a másik pillanatban pedig azt mondják, hogy miért van ilyen sok javaslat a parlament asztalán. Úgy látszik, ez csak attól függ, hogy jobb vagy bal lábbal kelnek föl. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Önök, ha ez van, ha az van, mind a kettőt kritizálják, ugyanolyan vérmérséklettel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Képviselő urat illeti meg a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Azért azt ágazati konzultációnak nevezni, hogy egy hosszú hétvégét adtak a szakszervezeteknek, az a bohózat magas kategóriája.

Az a helyzet, hogy nem véletlenül tiltakozik ez ellen a törvénytervezet ellen minden szakszervezet. Lehet, hogy bele kéne államtitkár úrnak abba gondolnia, hogy ő megy szembe az autópályán, nem mindenki más. Az van ugyanis, hogy nem keres egy múzeumban dolgozó ember 200 ezer forint nettót. Ez a 6 százalékos emelés ezt nem fogja megoldani. Az életpályamodell jelentett volna valami megoldást, amit a szakszervezet követelt. Azt nem tudták betervezni, de egy húsvéti hosszú hétvégét adtak arra, hogy a közalkalmazotti státusz szétverésének újabb lépését beadják.

Az a kérdésem még, és kérem, ez egy komoly kérdés, próbáljanak konkrétan válaszolni: meg tudja-e itt nekem jegyzőkönyvben ígérni azt, hogy nem lesz több olyan ágazat, ami kapcsán javasolni fogják, hogy kikerüljön a közalkalmazotti törvény alól.

(14.10)

Mondja el, hogy nem igaz az, hogy önök szisztematikusan le akarják a Kjt.-t építeni Magyarországon! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Államtitkár úr a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha

bármelyik ágazatot megnézi a képviselő úr, ahol közalkalmazotti jogállásban vannak az alkalmazottak, az alkalmazottak egy része ezt jónak tartja, egy másik része pedig ebben inkább akadályt lát, inkább olyan megkötöttséget lát, ami az ő működésüket akadályozza; van ilyen, van olyan. Ha a szakszervezeteket kérdezi meg, ott mindenki természetesen, szinte mindenki, elsőpró többségük nyilván a Kjt. mellett fog állást foglalni, de ez nem feltétlenül az ott alkalmazottak véleménye, ez a szakszervezeteknek a saját szakszervezeti működésük fenntartása szempontjából a saját véleménye.

Azt gondolom, ha ön is megnézi a költségvetési törvényeket, ha megnézi 2010 környékén a kulturális célokra fordított forrásokat, valahol egy bő 100 milliárd forint környékén voltak, most 450 milliárd forint környékén vagyunk. Többszörösére növeltük a kultúrára, a nemzeti kultúrára fordítható forrásokat, és ebben van benne az a béremelés is, amiről most beszélünk. Ez nyilván egy sokkal nagyobb rugalmasságot ad, egyszerre adunk tehát többletforrást az egész ágazatnak, egyszerre vezetünk be egy fizetésemelést, és egyszerre tesszük rugalmasabbá, könnyebben kezelhetővé *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* az ágazatban alkalmazandó jogszabályokat.

Szerintem ezek azért ideális körülményeket biztosítanak ahhoz, hogy valóban meg tudjon erősödni Magyarországon a kulturális élet és a nemzeti kultúra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Mi folyik itt?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Tállai András államtitkárt jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENEC (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hadd kezdjem egy friss idézettel: „Itt az idő fontolóra venni az egyetemes alapjövédalom bevezetését.” Ezt nem Szabó Tímea, a Párbeszéd frakcióvezetője, társelnöke mondta, de nem is Karácsony Gergely, a Párbeszéd másik társelnöke, Budapest főpolgármestere, még csak nem is V. Naszályi Márta, az I. kerület párbeszédes polgármestere, hiszen ő nemcsak megfontolt, hanem be is vezeti a válságkezelő alapjövédelmet. Az idézet Ferenc pápától származik.

A római pápa két napja, húsvétvasárnap körlevelében azt írta, hogy az alapjövédellel, illetve alapbérrel, idézem: „konkrétan elérhető lenne az az emberi és keresztény eszmény, hogy nincs jog nélküli munkás”. Mintha csak Magyarországra címezte volna az üzenetét a pápa, egy magyar és magát kereszténynek címkéző kormánynak, ahol mégiscsak rengeteg a jog nélküli munkás, és nem érvényesülnek az emberek szociális biztonsághoz való jogai.

Ha megnézzük példaként az önök által megmentettnek nyilvánított katásokat, ott például az történik, hogy nem kell fizetniük néhány hónapig, de semmilyen jövedelmet nem kapnak. Ha pedig lehúzzák a rolót, vagy felfüggesztik a tevékenységüket, akkor mondjuk, az, aki két éve katázik, kettő hónapig kap kevesebb mint nettó 45 ezer forintot havonta.

Az Ipsos felmérése szerint már a felnőtt népesség 7 százaléka elveszítette a munkáját és ezzel a megélhetését. Ez azt jelenti, hogy már több mint kétmillió olyan ember van Magyarországon, akinek nincs legalább 100 ezer forint havi jövedelme, akire vonatkozna a Párbeszéd válságkezelő alapjövedelem-javaslat. Az emberek kétharmadának legfeljebb egy-két hónapnyi vagy csak egy-két hétnyi megtakarítása van, így az a társadalmi válság, ami előttünk áll, ha így folytatják, súlyosabb károkat fog okozni, mint a koronavírus maga.

Ferenc pápa azt is írta: „Remélem, hogy ez a veszélyes időszak felébreszti az alvó lelkiismeretünket, és lehetővé tesz egy olyan humanista és ökológiai átalakulást, ami véget vet a pénz bálványozásának, és az emberi életet és méltóságot helyezi a középpontba.”

Államtitkár úr, a kérdésem: megfogadja-e az állítólag keresztény kormány a római pápa alapjövedelemre tett javaslatát? *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Megtisztel azzal, hogy a pénzügyminiszterhez tesz föl kérdést „Mi folyik itt?” címmel, és ezt követően pedig a római pápát idézi, majd szociális biztonságról, alapjövedelemről, a katások adóztatásáról, majd aztán később kétmillió embernek a jövedelemnélküliségéről, majd válságról kezd el beszélni - jóindulattal mondom azt, hogy beszélni. A végén önmaga sem tudja, hogy mit szeretne megkérdezni a pénzügyminisztertől, vagyis a kormánytól.

Én viszont azt mondom önnek, hogy válsághelyzet idején, veszélyhelyzet idején talán megfontoltabban és komolyabban kellene venni a parlamenti munkát. Azt gondolom, hogy alapvetően az a kérdés, hogy az ország mikor tud túl lenni ezen a vírushelyzeten, a világjárványon, megtesz-e mindent a kormány, megtesznek-e mindent a közösségek, az emberek, az önkormányzatok, a vállalkozások, a családok azért, hogy Magyarország kis áldozattal, kevés áldozattal ezen túl legyen. A kevés áldozatot az egészségügyi állapotunkra értem és természetesen a gazdasági következményekre is.

Azt gondolom, hogy a kormány megtette a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy az embereknek biztonságot adjon. Ilyen volt például, hogy nem

kell a hiteltörlesztésüket, tőke- és kamattörlesztésüket megtenni december 31-éig. Megtette a lépéseket azzal, hogy segített az önfoglalkoztatókon, a katásokon, hogy ne kelljen nekik adót fizetni. Megtette azon vállalkozások irányába, ahol nem kell járulékot, vagyis szociális hozzájárulási adót fizetni, és megtette azok irányában is a megfelelő lépést, akiknél az az érdek, hogy a munkahelyüket ne veszítsék el, és hogy a vállalkozásuk az állammal megosztva tudja fizetni az alkalmazottak bérét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A képviselő úré a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Nagyon gyengére sikerült ez a válasz. Önnek azt kellett volna mondani a papírjai szerint, hogy annyi munkahelyet hozunk majd létre, amennyi a válságban elvész, és akkor azt mondtam volna, hogy legyen így. De mikorra, és mi lesz addig azokkal a milliókkal, akiknek nincs miből élnie? Meg magának azt kellett volna mondani, amit Orbán Viktor mondott, hogy teljesítmény nélkül nem adunk pénzt az embereknek. De ez egy olyan orbitális orbáni ostobaság, amit, úgy látszik, még maga sem mert elismételni *(Dr. Rétvári Bence: Kicsit finomabban!)*, miközben úgy látszik, hogy mégiscsak ez a kormánynak a filozófiája, mert a tetteik ezt bizonyítják.

Lehet, hogy ez fájni fog, de tényszerűen igaz, hogy Ferenc pápa keresztény humanistaként közelebb áll hozzám, világi humanistához, mint az anti-keresztény Fidesz-kormányhoz *(Felzúdulás a kormánypárti sorokban. - Dr. Rétvári Bence: Bátor! Jó, hogy ilyen jól megépítették ezt az épületet.)*, úgyhogy tényleg csak egy bibliai idézettel szeretném felnyitni a szemüket. Azt mondja a Példabeszédek könyve, 14:21: „A ki megútálja az ő felebarátját, vétkezik; a ki pedig a szegényekkel kegyelmességet cselekszik, boldog az!” Javasolom ezt figyelembe venni a következőkben. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban. - Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük dr. Rétvári Bence: A Pesti úton is a tanács szerint járt el.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen, képviselő úr. Ha megengedi, mégis maradjunk a parlamentáris viszonyok között, ön kérdezi a kormányt, és a kormány válaszol annak érdekében, hogy ebben a helyzetben, amiben az ország van - és egyébként a pápa is azt szeretné, hogy minél hamarabb legyünk túl rajta -, ebben az országban mi közösen együtt tegyünk meg mindent. Ön lehet, hogy most a pápát hívja politikai céljai eléréséhez, politikai üzenetei megvalósításához, véleményem szerint ez nagyon rossz irány.

Önök - ha ön minősítette az én válaszomat, én minősítem az ön kérdését - azzal kellene foglalkozni, hogy ez az ország ebből a bajból, ebből a világjárványból, ennek a gazdasági következményeiből hogyan tud kijönni, hogyan tud túl lenni. Ehelyett ön újra csak politizál, politizál, politizál. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Böröcz László, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: **„Hogyan hatnak a Kormány gazdaságvédelmi intézkedései a koronavírus-járvány okozta gazdasági visszaesés kapcsán?”** A miniszter távolléte miatt válaszára Tállai András államtitkárt jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Elnézést a kis intermezzóért, bízom benne, hogy Tordai képviselő úr nemcsak Ferenc pápa ezen javaslatait fogja megfogadni és a katolikus egyházét, hanem minden mást is, és akkor a Párbeszéd is talán egy jobb helyé alakulhat a pártok sorában.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A koronavírus-járvány megjelenése óta Magyarország Kormánya számos gazdaságvédelmi intézkedést vezetett be, melyek fő célja a járvány okozta gazdasági visszaesés mérséklése, a munkahelyek megvédése és újak teremtése. Az elsők között felfüggesztették a magánszemélyek és a vállalkozások hiteleinek tőke- és kamatfizetési kötelezettségét, valamint maximálták a fogyasztási hitelek teljes hiteldíjmutatóját, a THM-et a jegybanki alapkamat plusz 5 százalékban. Felfüggesztették a kilakoltatásokat, a lefoglalásokat, valamint az adóvégrehajtásokat, a fennálló adótartozásokat pedig elég lesz a vészhelyzet, veszélyhelyzet lejárta után befizetni. A veszélyhelyzet alatt lejárató gyes-, gyet- és gyedjogosultságok pedig meghosszabbításra kerültek.

(14.20)

Fontos megemlíteni, hogy a hiteltörlesztések idejére vonatkozó felfüggesztése természetesen vonatkozik a babaváró hitelre, valamint a diákhitelre is.

A kormány döntésének köszönhetően több mint 81 ezer kisvállalkozó kapott átmeneti felmentést a kata fizetése alól június 30-áig, valamint átmeneti adómentességet kaptak a magyarországi médiaszolgáltatók a kieső reklámbevételek miatt, a turizmushoz és a vendéglátáshoz is hasonlóan. A kormány tovább bővíti a kedvezményes hitelek körét a munkáltatói kölcsönökkel, illetve ezt a Nemzeti Eszközkezelő programra is kiterjeszti.

A nemrégiben bevezetett gazdaságvédelmi akcióterv egyik legfontosabb célja a munkahelyek megőrzésére irányul. Ebben rövidített munkavégzés esetén

a kormány kész átvállalni a munkaadók bérköltségének 70 százalékát, mely a bértámogatásnak egy speciális magyar formája.

Úgy vélem, hogy ezek az intézkedések nagyon fontosak a gazdasági visszaesés mérséklésére, és a Fidesz-frakció különösen üdvözlö, hogy a kormány döntései révén megpróbálja megmenteni az eddigi gazdasági eredményeinket. Kérdezném tisztelettel államtitkár úrtól, hogy hogyan hatnak ezek az intézkedések a magyar gazdaságra. Köszönöm. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy a Pénzügyminisztérium szempontjából válaszoljak a feltett kérdésekre, és leginkább a Pénzügyminisztérium által megtett intézkedésekről beszéljek.

Nagyon fontos, hogy az ország a költségvetési egyensúlyát megtartsa. 1 százalékos hiány helyett 2,7 százalékra emeltük a hiány mértékét, amely még most is 3 százalék alatt van, és azt gondolom, hogy ezt a befektetők értékelni fogják, várhatóan a gazdasági nehézségek elmúlta után.

Több adóintézkedés is született. Ahogy azt ön is mondta: nem fizetnek adót a nehéz helyzetbe jutott katasok - több mint 80 ezren -, csökkentett kivát kell fizetni több mint 10 ezer vállalkozásnak; nem kell régi nevén járulékot, szociális hozzájárulási adót megfizetni azokban az ágazatokban, ahol az árbevétel nem biztosított. Az ön által is említett adóvégrehajtások - tehát adóvégrehajtások, hangsúlyozom - felfüggesztésre kerültek. Ezen vállalkozások türelmi időt kaptak arra, hogy teljesítsék az állammal szembeni kötelezettségüket. De fizetési könnyítések is jönnek, lehetségesek a vállalkozások szempontjából. A kormány elvárja, hogy a NAV méltányosan bírálja el ezeket a kérelmeket.

Folytathatnám, folytatom is az áfa-visszatérítés könnyítésével, hiszen 75 napról 30 napra csökkent az áfa-visszatérítés határideje - megbízható adósoknál 30 napról 20 napra -, jelentős likviditási könnyebbséget okozva ezzel ezen vállalkozásoknak.

Azt gondolom, hogy egy percben folytatva, kerek képet kapunk arról, hogy mit tett a kormány a költségvetés, illetve az adókönyvitések terén. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A képviselő urat illeti meg a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a válaszát. Rendkívül fontos, hogy a Magyarország számára rendelkezésre álló erőforrásokat oly módon használjuk fel a válságban, hogy abból a lehető legkevesebb vesszen el, és a lehető leghatékonyabban

tudjuk ezt a válság kezelésére használni. Nyilván fontos, hogy megvédjük a jelenlegi munkahelyeket, és ugyanilyen fontos, hogy a kieső munkahelyek után új munkahelyeket tudjunk létrehozni, hiszen ahogy Szi-jjártó miniszter úr többször is elmondta a mai nap folyamán, a magyar gazdaságpolitika egyik filozófiai alapja az, hogy a munkára építjük a gazdaság teljesítményét.

Az ellenzékkel kapcsolatosan annyit szeretnék mondani, hogy bár természetesen tisztelet a kivételnek, eddig a kritikai vagdalkozáson kívül sok mindent nem sikerült hozzátenni a koronavírus által okozott gazdasági sokk kezeléséhez. Természetesen megértem azt, hogy hozzászórtak ahhoz, hogy Gyurcsány Ferencnek harminc programja volt, amit bejelentett, és egyik sem sikerült, de higgyék el, nekünk most is sikerülni fog, ahogy 2010 után is sikerült a válságot kezelni. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Azért egy dologban, ha összehasonlítjuk a 2008-9-es válságot a jelenlegivel, egy dologban biztosan különbözik a két válság, hiszen akkor az állam, lényegében a kormány fizetéseképtelenné vált, ezért kellett azonnali hitelt fölvennie.

Jelenleg viszont bajban vannak a munkavállalók, az emberek, családok, bajban vannak a vállalkozások, a munkáltatók, de az állam, a költségvetés nincs bajban. Hiszen ebben a nehéz időszakban sem azt mondanék, hogy hitelt szeretnénk fölvenni és abból szeretnénk finanszírozni a gazdaság újraindítását, hanem költségvetési átcsoportosítással vagy olyan egyedi adókiutással, ami a bankokat és a multinacionális cégeket fogja sújtani. Tehát az akkori válságkezelést és a mostani válságkezelést nem lehet összehasonlítani.

Erre egy példa van. A Gyurcsány-Bajnai-kormány elvonta a 13. havi nyugdíjat, a Fidesz-kormány pedig pont most, a válság idején kezdi azt visszaépíteni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Stummer János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Mit gondol erről Miniszter Úr?**” címmel. A miniszter távolléte miatt válaszadásra... *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Itt van a miniszter!)* Bocsnát! Elnézést, összezavarodtam. Miniszter úr itt van. Öné a szó, képviselő úr.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Ön a mai nap folyamán is többször hangot adott már annak itt ebben a Házban, hogy mennyire örül annak, hogy

Magyarország védőfelszerelésekkel és maszkokkal segíti a környező országokban a védekezést.

Én nem akarom kiábrándítani miniszter urat, csak tisztelettel felhívnom a szíves figyelmét arra, hogy Magyarország nem osztozik ebben az örömeiben. Magyarország nem örül annak, hogy az utóbbi napokban - és csak néhány példát szeretnék most önnek említeni - százezer maszkot adtunk pusztára a macedónoknak. Nem tudom, ön hogy gondolja, miniszter úr, de mi legyen a magyar háziórvosokkal? Varrjanak maguknak? Annak sem örül Magyarország, hogy százezer maszkot adtunk komaságból horvát testvéreinknek. És a szociális és rendvédelmi dolgozókkal ugyan mi lesz majd? Oldják meg, ahogyan tudják? Vagy kétszázezer maszkot adtunk oda csak úgy a szerbeknek, miközben a saját bevallásuk szerint önöknek sincsen halvány fogalmuk arról, hogy ez a járvány meddig fog elhúzódni, mennyire lehet ez a bizonyos járványgörbét ellaposítani; és ez a vészhelyzet meddig fog fennmaradni, hogy meddig lesznek kiszolgáltatva azok az emberek a készlethiánynak, ami a maszkokat, illetve az egészségügyi védőfelszereléseket illeti; meddig lesznek kiszolgáltatva azok az emberek, akik nap mint nap másokkal találkoznak.

És akkor elmondom önnek, hogy mit gondol Magyarország, mit gondolnak a magyar emberek erről a kormányzati politikáról. Azt, hogy nem most és nem ilyen áron van itt az ideje az ilyen diplomáciai bravúroknak, hogy persze, segítsük a szomszédainkat, segíteni is kell a szomszédainkat, de majd csak akkor, ha minden magyar állampolgárt biztonságba helyeztünk, és biztonságban tudunk a járvány teljes időtartama alatt.

Nekem az a kérdésem önhöz, miniszter úr, hogy ne adja isten, bárki meghal e miatt a felelőtlenség miatt, ki lesz önök közül, aki a felelősséget vállalni fogja. Ki lesz önök közül az, aki a hozzátartozók szemébe fog nézni? Ki lesz önök közül az, aki bocsnatot fog kérni az elhunytak családtagjaitól? Ön, miniszter úr? Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A miniszter urat illeti meg a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Ön afelől itt hallgatott, amiről meggyőződhattunk a napirend előtti felszólalások során, miszerint önök nemcsak velünk szoros összefüggésben és egymásrautaltságban tevékenykedő országok megsegítését nem támogatják, de nem támogatják azt sem, hogy a határon túli magyar nemzeti közösségeknek adtunk segítséget.

Szeretném önt tájékoztatni a következőkről. 148 707 440 maszk beszerzéséről kötöttünk szerződést. Ebből 46 854 820 megérkezett Magyarországra. Ma is és ezen a héten is számos új szállítmányt várunk; amennyiben szükséges, tisztelt képviselő úr,

természetesen kötünk újabb szállításokra és újabb mennyiségekre is szerződést.

A védőfelszerelések tekintetében szerződést kötöttünk 47 753 741 védőfelszerelés beszerzésére. Ezek közül 20 291 734 megérkezett Magyarországra.

(14.30)

Ismétlően azt tudom önnek mondani, hogy amennyiben úgy látjuk, hogy szükség van még többre, akkor természetesen újabbakat rendelünk. Amikor azt mondom, hogy úgy látjuk, meg többes szám első személyben használok kifejezéseket, nyilvánvalóan nem a Külügyminisztérium fogja úgy látni vagy nem úgy látni, hanem azok a szakemberek, akiknek az a feladatuk, hogy ezt eldöntsék, és ha ők azt mondják, hogy rendelni kell még, kell még több maszk, kell még több védőruházat, akkor mi a magunk diplomáciai csatornáin ezt a munkát el fogjuk végezni.

S természetesen, mielőtt segítséget nyújtottunk a határon túli magyar nemzeti közösségeknek, és segítséget nyújtottunk azoknak az országoknak, amelyeknek az ereje és a járvánnyal szembeni védekezési képessége szoros összefüggésben van a mi védekezési képességeinkkel természetesen, akkor is megkérdeztük a szakembereket, és a szakemberek azt mondták, hogy ennyi védőfelszerelést átadhatunk, tekintettel a leszerződött mennyiségre, tekintettel a Kína-Magyarország légi hídra, és tekintettel arra, hogy maszkot már mi magunk is tudunk gyártani. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, külügyminiszter úr. Képviselő úré a szó.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Külügyminiszter úr, akkor hol vannak ezek a maszkok fizikailag? Merthogy ezeket a maszkokat és ezeket a védőfelszereléseket, ezeknek az eszközöknek az útját mi, ellenzéki képviselők és a magyar közvélemény addig látjuk, amíg a miniszterelnök úr kísétél Ferihegyre, megérkezik a szállítógép, a miniszterelnök úr megtapsolja őket, lekönyököl a pilótával, aztán önök eljönnek ide a parlamentbe, és bemondják, beblöffölik ide ezeket a számokat, a 46 millió maszkot, a 20 millió védőfelszerelést, a néhány ezer lélegeztetőgépet.

Miniszter úr, akkor a kollegialitás jegyében engedje már meg nekem mint ellenzéki országgyűlési képviselőnek, hogy hadd láthassam már ezeket a maszkokat, ezeket a védőfelszereléseket, mehessek már el ezekbe a raktárakba a Nemzetbiztonsági bizottság elnökeként, győződhessék meg a saját szemmel arról, hogy amikor helye és ideje van, akkor ezek a maszkok ebben a mennyiségben át lesznek adva a házi orvosoknak, a rendőröknek és a szociális munkásoknak. Ígérje meg ezt nekem, miniszter úr, hogy elmehetek ezekbe a raktárakba. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Miniszter úré a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön kollegialitásról beszél - ez a részemről rendben van -, majd azzal vádol, hogy itt blöffölök, miközben éjt nappallá téve azon dolgozunk, hogy a megfelelő mennyiségű védőeszköz beérkezzen Magyarországra. Ön most vagy azt állította, hogy én hazudok vagy blöffölök akkor, amikor a számokat mondom, vagy azokat az embereket, akik a repülőtéren kipakolják ezeket a védőeszközöket, és beviszik vámolásra, majd utána beviszik a központi raktárba, őket vádolja ön valami nemtelen cselekedettel, de akkor beszéljen egyenesen és világosan! Legyen bátor! Legyen bátor, és mondja meg, hogy kit mivel vádol! Mert nem beszélni kell, hanem cselekedni.

Ha ön azt szeretné, hogy a külügyminiszter a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén is adjon erről egy tájékoztatást, nagyon szívesen megteszem. Hívjon meg! Ha rajtam múlna egyébként, az Állami Egészségügyi Ellátó Központ raktárába is nyugodtan bemehetne, és megnézhetné ezeket az árut, mert ott vannak. Az a kérésem, tisztelettel, a kollegialitás jegyében, hogy az Állami Egészségügyi Ellátó Központot fenntartó minisztérium vezetésénél kérje a látogatás lehetőségét. Nem gondolom - *(Dr. Rétvári Bence felé:)* kedves államtitkár úr, gondolom -, hogy bármifajta problémába ütközne ezáltal. Számos felvételt láthatott már ezen raktárak belsejéből. A helyzet az, hogy itt semmi csoda vagy semmi nagy dolog nincsen, a szállítmány megérkezik, levámolják, beviszik a központi raktárba, ahonnan meg elviszik a kórházakba. Ez történik. A kollegialitás jegyében. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Nemcsak a koronavírus fertőz Magyarország - és ezért ki a felelős?**” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszadásra Szijjártó Péter minisztert jogosította fel. Elfogadja-e a személyét? *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nemcsak a koronavírus fertőz ma Magyarországon, hanem a kormányzat embertelenségvírusa is. Az ünnepek alatt azt láthattuk, hogy Kásler Miklós miniszter úr egy megyei kórház főigazgatóját bocsátotta el, és az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet főigazgatóját is.

De azt is láthattuk, hogy hír volt a hétvégén, hogy a Jahn Ferenc Kórházból olyan betegeket küldenek el ápolásra otthon, amit képtelenség ellátni. A 24.hu-t azzal kereste meg egy olvasójuk, hogy nagypénteken szóltak neki, kedden hazaviszi a mentő a kórház csepei telephelyén fekvő, járásképtelen, daganatos beteg

édesanyját. A hvg.hu olvasója arról számolt be, hogy őt is péntek délután hívták, hogy kedden viszi a mentő haza több betegséggel küzdő, magatehetetlen, félig lebénult édesapját, akinek ápolása megoldhatatlan feladat elé állítja őket. Tömegével jöttek az olyan telefonok, hogy olyan betegeket küldenek most haza a kórházakból a vírusra hivatkozva, hogy kiürítik az osztályokat; ráadásul azt is tudjuk, hogy nagypénteken kapták meg a kórházak Kásler Miklóstól azt a levelet, amely felszólítja őket, hogy a fekvőbetegágyak minimum 60 százalékát fel kell szabadítani.

Miniszter úr azt mondta itt az egyik képviselőnek a válaszára, hogy a mi lelkiismeretünk lehet tiszta az egészségügyben meghozott döntések miatt. Miniszter úr, kérdezem: ma a családok képesek-e arra, hogy többszörösen súlyos beteg embereket otthon ellássanak, mondjuk, infúziót kössenek be, olyan gyógyítást végezzenek otthon a betegeken, amit csak egy kórház képes elvégezni?

S miniszter úr, lenne egy kérdésem. Ezek a többségükben idős, nagyon beteg emberek annak idején a munkájukkal megfizették a tb-ellátást; megfizették, mert kötelező volt abban a rendszerben dolgozni. Ezeketől az emberektől az alapvető jogukat veszik el azzal, hogy olyan betegséggel küldik haza őket, amit a családtagok nem tudnak megoldani. Várom a választ a miniszter úrnak. *(Taps az LMP és a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Megadom a szót a külügyminiszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Én magam nem lennék olyan bátor, hogy orvosszakmai vitákba menjek bele önnel, ezért az Emberi Erőforrások Minisztériumának hivatalos tájékoztatását szeretném segítségül hívni, egyrészt; másrészt pedig szeretném önt tájékoztatni arról, hogy a világjárvánnyal szembeni védekezés keretében az egészségügyi védekezés során bizony szükség van ágyakra, kórházi férőhelyekre annak érdekében, hogy a koronavírussal fertőzött betegek ellátása meg tudjon történni.

Ön is biztosan tudja, hogy vannak olyan matematikai modellek - különböző eredményeket produkálnak persze -, amelyek arról szólnak, a koronavírus által megfertőzött emberek hány százalékát kell kórházban kezelni, illetve ezeknek hány százalékát kell intenzív kezelésben részesíteni. Ez nyilvánvalóan felkészülést igényel a magyar egészségügyi ellátórendszer részéről.

Ön felsorolt hírportálokat. Nem akarnék itt hitelességi versenyt indítani ezek, valamint az egészségügygel foglalkozó minisztériumunk között, én magam kormánytagként sokkal inkább kívánnék támaszkodni az Emberi Erőforrások Minisztériumának tájékoztatására, amely úgy szól - és ezt kérem, fogadja el tőlem -, hogy kezelésre szoruló betegek elbocsátására nem került sor, illetve a minisztérium tájékoztatása

szerint, akiknek az elbocsátására sor került a kórházból, az ő ellátásukhoz szükséges gyógyszerekkel az el látott személy családját felvértezték, illetve rendelkezésre bocsátották ezeket a gyógyszereket.

Higgye el, tisztelt képviselő asszony, senki nem akar olyan döntést hozni - és én hiszek abban, hogy az egészségügyért felelős miniszter úr sem hozott olyan döntéseket -, amelyek az ön által, illetve bizonyos hírportálok által leírt helyzetet teremtették volna meg. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Képviselő asszonyé a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A világjárvány nem ok arra, hogy az alapellátás leálljon. Én tudom, hogy miniszter úr azt mondja, hogy a szakmát nem akarja helyettesíteni, akkor ajánlanám a miniszter úr figyelmébe az Orvosi Kamara múlt heti levelét, és ebből idéznék. A Magyar Orvosi Kamara elnöksége figyelmeztetett, hogy az ellátatlanul maradt vagy késve ellátott betegek egészségkárosodása, esetleges halála a járvány által okozott kárnál akár nagyobb jelentőségű is lehet, ezért nem szabad különbséget tenni az erőforrások elosztásában a vírussal fertőzött páciensek és a más betegségekkel küzdők között.

Tudja, miniszter úr, eddig csak attól féltünk, amikor kórházba kerültünk, hogy kórházi fertőzés által meghalhatunk - több tízezen hálnak meg Magyarországon kórházi fertőzésben -, most attól kell rettegnünk, hogy be se kerülünk a kórházba, miniszter úr; nemhogy a kórházba, az alapellátásba.

(14.40)

A háziorvoson keresztül személyesen is tapasztalom, hogy telefonon rendel a háziorvos, mert nem teheti meg másképp. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Miniszter Úr! A mostani esetszámok nem indokolják ezt, hogy ellátatlanul maradjanak magyarok tízezrei, gyerekek, családok és idős, beteg emberek. Hát, felelősséggel gondolkodjanak már, és ha miránk nem hallgatnak, akkor legalább a szakmára hallgassanak! Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Miniszter úré a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Önnek igaza van abban, hogy az alapellátás nem állhat le, nem is áll le, erről tisztelettel tájékoztatom önt; elsőként.

Másodikként: igen, nagyon fontos célkitűzésünk az, hogy a koronavírus-járványban szenvedő betegek ne fertőzhessék meg a többi beteget, ne fertőzhessék

meg az orvosokat és az ápolókat, ezért természetesen bizonyos szintű átalakításokra a kórházak működési struktúrájában sor került, nyilvánvalóan mindig a helyénvaló szakmai álláspontok és irányvonalak mentén.

Harmadikként: az pedig, hogy a házi orvosok telefonon is rendelnek, nyilvánvalóan amiatt van, hogy megpróbálják megvédeni azokat a veszélyeztetett korcsoportokat, akiknek adott esetben egy házi orvosnál történő megjelenése csak további egészségügyi kockázatot jelentene. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Utolsó hozzászólóként Bósz Anett, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: **„Tervezi-e a kormány az áram és a gáz hazai árát a világpiaci árzuhanáshoz igazítani?”** címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Elfogadja?

BÓSZ ANETT (DK): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen. Akkor ön é a szó, képviselő asszony.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A koronavírus-járvány gazdasági következményei és a már korábban megindult energiahordozóikínálat-növekedés miatt az energiaárak világpiaci árzuhanása tapasztalható: az áram világpiaci ára a negyedére esett vissza, a gázért harmadával kell kevesebbet fizetni, mint akár három hónappal ezelőtt. Az áram világpiaci ára csaknem 80 százalékkal alacsonyabb, mint amit a magyarok fizetnek érte jelen pillanatban.

A benzinárak zuhanásával találkozott a magyarok, azonban a rögzített közműszolgáltatói díjakon keresztül az önök kormánya nemhogy könnyítene a magyarok helyzetén, de egyenesen elveszik az emberek pénzét ebben az időszakban is, amikor a legtöbb háztartás kiemelten nehéz helyzetbe került. A kormány rezsicsökkentést hirdetett, mondván, így tudja alacsonyan tartani az áram, a gáz és a víz árát. Ma az áramért másfélszer, a gázért majdnem ötször annyit kell fizetni itthon, mint ha a világpiaci árral találkozhatnának a magyar fogyasztók.

A DK azon javaslata, hogy a bajba jutott magánfogyasztók, valamint a kis- és középvállalkozások számára hirdessenek rezsimatoriumot, nem róna elviselhetetlen terhet az államháztartásra. A liberálisok javaslatát, miszerint hogy oldják fel a hatóságilag rögzített árakat azok számára, akik fizetőképesek maradtak, már csak a tisztesség is megkívánná. Az árkülönbség a közműszolgáltatóknál, végső soron pedig a magyar államnál marad mint tulajdonosnál, hacsak nincs egy közbeiktatott cég, amely a kormány baráti köréből kerül ki, amely részesedik ebből a haszonból.

Akárhogy is, ez így nem tisztességes a magyar háztartásokkal szemben.

Tisztelettel kérdezem tehát az államtitkár urat, hogy tervezi-e a kormány az áram és a gáz árát a világpiaci árakhoz igazítani, és ezzel segíteni a háztartásokat, a vállalatokat, valamint az önkormányzatokat a válságkezelésben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőnő! Köszönöm szépen, hogy a pénzügyminiszter urat tisztelte meg a kérdésével, hogy hogyan alakul az áram és a gáz ára a jövőben, de szeretném önnek elmondani, hogy a kormányzati státútum értelmében ez nem a pénzügyminiszter feladata, hanem az innovációért és technológiáért felelős miniszteré. Ha megengedi, a minisztériummal egyeztetett választ tudom önnek adni.

A kormány minden rendelkezésre álló eszközzel arra törekszik, hogy a kedvező piaci árkörnyezetből fakadó lehetőségeket maximálisan kihasználja a rezsicsökkentés eredményeinek fenntartása érdekében. Szükséges azonban felhívni a figyelmet arra, hogy a hazai végfogyasztói energiaárak alakulását csak kismértékben befolyásolja a kőolajárak változása. Kiemelendő, hogy a végfogyasztói árak jelentős részét az energetikai infrastruktúra fejlesztési, működtetési, karbantartási, az elmúlt években folyamatosan növekvő költségeinek fedezetét biztosító úgynevezett rendszerhasználati díjak teszik ki. A termékárak vonatkozásában pedig a földgázárképletben alacsony súlyúval szerepel az olajtermék indexált ára, így a kőolaj árának csökkenése kis hatással van a földgáz egyetemes szolgáltatás indokolt költségeire.

A földgáz, a villamos energia egyetemes szolgáltatásra és a távhőszolgáltatásra vonatkozó ágazati szabályozás értelmében a hatósági árak megállapítása az indokolt költségek alakulásán alapul. Az indokolt költségek rendszeres, részletes felülvizsgálata, valamint az ez alapján végzett árelőkészítés a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal hatáskörébe tartozik, és a kihirdetendő végfogyasztói árakra ez a hivatal tesz javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Megadom a szót képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Köszönöm, hogy megtisztelt azzal a válasszal, amit egy másik minisztérium megírt önnek előre, de én az iménti felszólalásomban azt mondtam el, hogy az áram világpiaci ára csaknem 80 százalékkal alacsonyabb, mint amit a magyarok jelen pillanatban fizetnek érte, a gázért pedig harmadával kell kevesebbet fizetni a világpiacon, mint akár néhány hónappal ezelőtt.

Arra vonatkozott a kérdésem, hogy kívánják-e feloldani a hatóságilag rögzített árakat. Értem én a járulékos költségeket, értem a közműszolgáltatók költségeit, de nem indokolják azt, hogy a magyarok jelen pillanatban közel ötször annyit fizetnek az áramért, mint amennyit a világgpiaci ár megkívánna.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nekem ebből állt a kérdésem, és ön az iménti válaszával azt bizonyította csak be, hogy a rezsicsökkentés egész egyszerűen egy hazugság, amit szemfényvesztésre használnak itt a magyar fogyasztók körében. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Megadom a szót államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném felhívni az ön figyelmét, hogy 2013-14-ben a magyar kormány európai szinten is jelentős rezsicsökkentést hajtott végre, amelynek a mértéke meghaladta a 25 százalékot. Ennek egyébként az a következménye, hogy amit most elmond ön árat - hiszen ha a földgáz árát hasonlítjuk, akkor azt kell mondanunk, hogy ez most is Magyarországon a legolcsóbb, a vásárlóerő-paritáson is az előkelő ötödik helyen áll -, tehát az ön követelése és kinyilvánítása ebben a tekintetben nem valós és nem igaz, mert a földgázár tekintetében igenis Magyarország a legolcsóbb. És azt gondolom, a magyar kormánynak nincs szégyenkezni valója a tekintetben, hogy az elmúlt tíz évben milyen rezsicsökkentéseket hajtott végre, mert a rezsicsökkentés mértéke európai összehasonlításban is az elsők között van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük a választ, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy egyetlen frakció sem kért elhangzásra kérdést, így a napirendi pont tárgyalásának a végére értünk.

Mai napirendi pontjaink tárgyalását folytatjuk a **napirendi utáni felszólalásokkal**. Kérem, hogy a termet a korábban kiadott főigazgatói tájékoztatónak megfelelő rendben hagyják el, így biztosítva mindenki egészségének a védelmét.

Elsőként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony: „100 éve volt...” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma száz éve lépett be a Parlament épületébe az első nő képviselő, Slachta Margit. Meglehetősen elfogadhatatlan számomra egyébként, hogy egy ilyen jeles napon a parlament vezetése nem gondolta, hogy meg kell emlékezni Magyarországnak történelmének első női országgyűlési képviselőjéről, ezt én most pótolom.

Slachta Margit 1884. szeptember 18-án, Kassán született, és 1974. január 6-án hunyt el az Egyesült Államokban, Buffalóban. Egész életében a szociális szférának élt, a nők jogai, a nők családon belüli védelme,

a nők társadalmi helyzetének kiegyensúlyozottsága érdekében hosszú évtizedeken át munkálkodott.

(14.50)

Édesapja 1908-ban meggondolatlan gazdasági tevékenysége miatt tönkrement, ezért az egész család az Egyesült Államokba költözött, azért, hogy boldoguljanak. Egy családtag maradt itthon, Slachta Margit, aki úgy gondolta, hogy ő bizony Magyarországon kíván boldogulni és a magyar társadalmat szolgálni.

Addig ő, miután tanítóképző iskolát végzett, különböző helyeken tanított, de amikor a családja elhagyta, elment az Egyesült Államokba, beállt szociális munkásnak. Már 1915-ben szociális iskolát nyitott. 1918-ban már Magyar Nőre változtatta a Keresztény Nő lapját, tehát saját lapja volt. 1919-ben Sir George Clerk antant megbízott elé 35 ezer nőt tudott odavinni, akik a román megszállás ellen küzdöttek, és petíciót adtak át.

Szinte természetes volt 1920-ban, amikor a főváros I. kerületében megüresedett egy nemzetgyűlési mandátum, hogy az ő pártszövetsége őt indította egyéni képviselőjelöltként, amit 1920. március 25-én meg is nyert. Ezt annyira nem bírta elviselni a magát felsőbbrendűnek tekintő férfi politikai közösség 1920-ban, hogy megfellebbezték az egyéni mandátumról szóló határozatot, és ezért van az, hogy Slachta Margit csak 1920. április 14-én, azaz ma száz éve léphetett be a nemzetgyűlés üléstermébe mint képviselő.

1922-ig tartott a mandátum. Ez alatt az idő alatt - az országgyűlési jegyzőkönyvekből láthatóan - folyamatosan a férfi képviselőtársak, akik elmentés politikai oldalon voltak, gúnyolták, becsmérelték, érdemi érvek helyett női és szociális érzékenységre apácanővéri minőségét minősítették rendre. De őt ez nem gyengítette le, sőt inkább felvillanyozta, és rendkívüli módon képviselte a Házban az elesetteket, a szegényeket, a szociálisan rászorulókat és a nőket.

Amikor '22-ben véget ért a mandátuma, akkor természetes módon visszatért abba a közegbe, ahonnan ő jött, és apácarendeket alapított, missziós társulatokat alapított, és rendkívüli módon aktív volt a két világháború között.

Amikor a zsidótörvényeket elkezdték megalkotni, minden erejével azon volt, hogy ezt megakadályozza, és amikor elkezdődtek a pogromok, amikor a szlovákiai zsidódeportálásokat elhatározta az ottani kormány, még a pápához is eljutott, és a pápa nyomására tudott ott 20 ezer zsidó embert megvédeni. Magyarországon is ezt próbálta, csak sajnos a nagy magyar keresztény közösségben ebben nem ért el eredményt.

A háború végén, '45-ben az új választásokon listáról jutott az akkori pártja részéről a parlamentbe, tehát újra országgyűlési képviselő lett. Amikor a '47-es elcsalt, kékcédulás választások voltak, negyedmagával mégis, ilyen csalássorozat után is újra, '47-ben is be tudott jutni a parlamentbe.

Hogy jellemezzem, miként bántak vele: amikor az egyházi iskolák államosításáról volt szó, Marosán György egyszerűen csak azt mondta neki, hogy menj vissza a zárdába, Ofélia. Tehát ebben a második ciklusban is nem az érvek, hanem a becsmélés volt a jellemző személye iránt. De őt ez nem zavarta, harcolt, és amikor megszavazták az egyházi iskolák államosítását, akkor a képviselők a Himnuszt énekeltek, ő ülve maradt, ezzel tiltakozott ellene. Majd kizárták a parlamentből, és ezzel a mandátuma is megszűnt.

Élete végéig '49-ben elhagyta az országot - ugyanezzel foglalkozott. Ennek tiszteletére ma megalapítottam a „Slachta Margit emlékére” díjat. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Tordai Bence képviselő úr: „A transznemű polgártársaink életét ellehetetlenítő 33. §-ról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Miközben a kormány legfontosabb feladata, sőt az egyetlen feladata ez kellene hogy legyen, hogy a koronavírus-járvány okozta válságot kezeli, az egészségügyi és a társadalmi-gazdasági vonatkozásokat egyaránt, ehhez képest azt látjuk, hogy egy salátatörvénybe csomagolva olyan módosításokat terjesztett be, terjeszt be folyamatosan, amelyeknek semmi köze nincsen a válságkezeléshez. Ezeknek a szégyenteljes, önmagában is problémás sorában a tartalmilag egyik legkiemelkedőbb jogfosztás, jogtiprás a transzneműek ellen hozott módosító csomag, amely gyakorlatilag lehetetlenné teszi a magyar emberek számára, hogy megváltoztassák a nemüket a hivatalos iratokban.

Ez a kérdés nyilvánvalóan nem érint sok embert, de mégis annak a néhány száz vagy néhány ezer embernek az életét teljesen ellehetetleníti, miközben senki másnak semmilyen más hasznot nem hoz. Teljesen nyilvánvaló, hogy ez a lépés szembemegy nemcsak a nemzetközi joggal, de a magyar joggyakorlattal is.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága 2001-ben kimondta, hogy a transzneműek nemváltoztatása az emberi jogok egyetemes nyilatkozatából levezethető alapvető emberi jog, amely nem tagadható meg. Továbbá azt is kimondta, hogy az államnak biztosítania kell minden állami szintű azonosítót, például személyi szám, tájszám cseréjét. 2018-ban a magyar Alkotmánybíróság is egyhangú döntésében mondta ki, hogy a nem- és névváltoztatás a transznemű emberek számára alapvető emberi jog. Ehhez képest a Fidesz-kormány évek óta adminisztratív eszközökkel akadályozza meg, hogy azok a transznemű polgártársaink, akik úgy döntöttek, hogy egy más nemben élnek tovább az életüket, és ezt hivatalosan is szeretnék elismertetni, megváltoztathassák a nemüket a hivatalos papírok szerint. Teljesen nyilvánvaló, hogy ezt a jogsértő,

jogfosztó gyakorlatot szentesíti most a Fidesz salátatörvénybe csomagolt, transzemberekkel szemben hozandó intézkedéscsomagja.

Azt már megszokhattuk a kormánypártoktól, hogy nem veszik figyelembe az érintettek és az őket képviselő civil szervezetek, társadalmi mozgalmak szempontjait, ahogy - egyelőre úgy tűnik - nem hallották meg annak a 22 magyar civil szervezetnek a közös nyilatkozatát sem, amelyben ennek a 33-as számon futó paragrafusnak az eltörlését kezdeményezik. Az LMBTQ-szervezetek és az emberi jogi jogvédő szervezetek között teljes az összhang abban, hogy meg kell akadályozni, hogy a transznemű emberek életét ellehetetlenítsék, és hogy őket ellenséggé tegyék a többségi társadalom szemében.

Ráadásul, ha a jogi és a morális szempontok nem lennének elégségesek, akkor azt is tegyük már most az elején, még a törvény elfogadása előtt nyilvánvalóvá, ha ez a módosítás ebben a formájában átmegy a fideszes többségű Házon, akkor ez nagyon sok pénzébe fog kerülni a magyar államnak, a magyar adófizetőknek. Már most is 23 ember pereli a magyar államot amiatt, mert megtagadták tőle az elmúlt években a nemváltoztatás jogát, a nem jogi elismerését, és az Emberi Jogok Európai Bírósága szinte bizonyosan - folytatva az eddigi következetes joggyakorlatot - minden kérelmezőnek több ezer eurónyi kártérítést fog megítélni, továbbá a szintén hasonló nagyságrendre rúgó perköltségeket. Tehát azt lehet mondani, nem elég, hogy minden egyes transznemű polgártársunk jogfosztása az ő életüket teszi tönkre, de a magyar államnak, a magyar adófizetőknek is milliókba kerül.

Teljesen nyilvánvaló, hogy ahogy minden kisebbség, a transznemű emberek is nagyon sok nehézséggel szembesülnek a hétköznapi élet során, és gyakori a velük szembeni diszkrimináció, és most, ha egyébként ránézésre teljesen egyértelműen nőnek vagy férfiként azonosítható embereknek azt kell megmutatniuk a hivatalos irataikban, hogy az ő - törvény szerint változtathatatlan - születési nemük a látható nemükkel ellentétes, akkor ez teljes zavart fog okozni az ügyintézésnél a közhivatalokban, a bankokban, a munkaerőpiacon még súlyosabb hátránynak teszik ki őket, és gyakorlatilag az élet minden területén konzerválják és megerősítik azokat a hátrányokat, amelyek eddig érték a transzembereket.

Ezért a Párbeszéd nevében arra kérem, és azt a módosítót adtuk be, hogy vonják vissza ezt a jogfosztó intézkedéscsomagot. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony: „Mi lesz a következő?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetekben nemcsak én, de ellenzéki képviselőtársaim igen gyakran felemelték a

hangjukat az önkormányzatokat ért megcsorbító intézkedések kapcsán, amelyeket önök hoztak.

(15.00)

Először kezdték a gépjárműadó önkormányzatokra jutó 40 százalékanak az elvételével a koronavírus-járványra hivatkozva, utána a teljes ingyenes parkolás bevezetésével, vagy visszautalhatnánk egy korábbi törvényjavaslatra, amikor is a közterület-használati díj elvétele mellett döntöttek bizonyos esetekben.

És most itt a legújabb: az idegenforgalmi adó felfüggesztése. Palkovics miniszter úr az elmúlt napokban jelentette be, hogy 2020. december 31-éig felfüggesztik az idegenforgalmi adót. Mit is jelent ez? Menjünk egy kis időutazásra! Ugyanis az idegenforgalmi adót a vendégek fizetik, tehát akik megtehetik azt, hogy elutaznak üdülni, nyaralni, azok fizetik a szállásadónak, a szállásadó pedig az önkormányzatnak önbevallás útján teljesíti. Igen ám, csak ehhez az idegenforgalmi adóhoz jár egy úgynevezett kiegészítő állami támogatás, amelyet úgy hívnak, hogy üdülni helyi feladatok támogatása. Ez minden évben a költségvetési törvényben van meghatározva. Ha erre az időutazásra most elmegyünk, és visszautazunk 2011-be, ez minden beszédett idegenforgalmi adó után 1,5 forintot jelentett. Majd, ahogy ment az idő, elérkeztünk 2016-hoz, amikor is a 2017-es évi költségvetésnél önök 1 forinttal módosították ezt az idegenforgalmi adó-pluszkiegészítést.

Mire is használják ezt az önkormányzatok? Mire másra, mint azokra az idegenforgalmi és turisztikai célokra, amivel még vonzóbbá tehetik a településeket. De nemcsak erre, hanem azokra a közterület-fenntartásokra is, amit a megnövekedett állandó lakosság számhoz viszonyított lakosság szám emelkedése okoz. Ez a többletkifizetés is kérdőjeles, hogy mi lesz vele, mi fog történni, ugyanis ezt mindig a megelőző év tényadatai alapján, tehát a 2020-as évben a 2018-as tényadatok alapján folyósítják. Igen ám, de ha 2020-ban nemcsak a veszélyhelyzet idejére, hanem az egész évre felfüggesztik az idegenforgalmi adó beszédését, akkor vajon majd 2022-ben milyen tényt számok alapján fogják megállapítani, ha egyáltalán megállapítják, hogy jár majd ez az állami kiegészítő támogatás?

Az önkormányzatok nagyon-nagyon nehéz helyzetben vannak így a koronavírus-járvány idején. Csak nézzünk meg pár települést! Balatonfürednél 415 millióval, Siófokon 330 millióval, Keszthelyen 75 millióval, de ne csak a Balatonnál maradjunk, hanem menjünk el két nagyon fontos üdülni helyre: Hajdúszoboszlón 520 millióval, és Egerben 254 millió forinttal kalkuláltak 2020-ra. Igen, mindannyian tudjuk, hogy idén, a nyári idegenforgalmi szezonban valószínűleg nem folyt volna be ennyi idegenforgalmi adó, de azzal, hogy önök felfüggesztették 2020. december 31-éig, ezzel nagyon sok fejlesztés elől vágják el az utat.

És igen, a másik kérdés, amelyet már a szakma is felvetett, hogy mivel a vendégek fizetik meg, azok a vendégek, akik nem sajnálnak majd több százezer forintot kifizetni egy-egy három-négy napos pihenésre, akkor nem az az 1500 vagy 1200 forint fogja őket földhöz vágni, amely az idegenforgalmi adó lett volna. Tehát amikor önök azt mondják, hogy ez az intézkedés a turizmuságazat fellendítéséhez fog vezetni, azért egy jó nagy kérdőjel megint ott van benne, hogy most megint az önkormányzatok bevételeit faragják le, és ennek nincsenek racionális okai. Ugyanis a szállásdíjba ezeket majd szépen be fogják építeni a szállásadók, ugyanis látszik az, ahogy, mondjuk, a sertéshús vagy a csirke áfáját csökkentették, az is szépen-szépen belekúszott, az az elvileg árcsökkentés megjelent ebben az árban. Itt a szolgáltatás díjában is meg fog ez jelenni.

Tehát látjuk: gépjárműadó, idegenforgalmi adó. Mi lesz a következő? Iparüzési adó? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez veszélyes - gyakorta halljuk mostanában ezt a fordulatot, és valóban meg kell hogy erősítssem, különösen veszélyes az, amit Magyarország Kormánya csinál, játszik, rétestesztát húz a magyar kieső munkabérek kipótlása ügyében.

Láthatjuk azt, hogy az első napokban, amikor jó-hiszeműen benyújtottuk a magyar munkahelyvédelmi alap koncepcióját, arra téve javaslatot, hogy minden kieső bér 80 százalékát legalább pótoljon ki Magyarország, nemzetközi példákat hoztunk arra vonatkozóan, hogy más országok hogy oldják meg ugyanezt. Ausztria tekintetében egy 80-90 százalékos kipótlásra hívtuk fel a figyelmet, amelyet a munkaadók és az állam együttesen foganatosít. Tehát senki nem akarta azt a látszatot kelteni Magyarországon, hogy mindenhol tejjel-mézszel folyó Kánaán van, ahol az állam átvállal mindent, mert ez így nem igaz.

De azt is látjuk, hogy 15 európai ország a magyarénál sokkal hatékonyabb megoldást tudott kidolgozni, és azt is látjuk, hogy Magyarország Kormánya a mostani, többszörösen csonkolt megoldásával - ennek talán nem is lehet nevezni - komplett társadalmi csoportokról, osztályokról mond le. Egy erős átlag számításával azt láthatjuk, hogy azon cégek esetében, ahol 10 és 50 százalék közötti a bevételkiesés, Magyarország Kormánya a fizetések felének a 70 százalékát hajlandó mindössze három hónapra kipótolni, olyan szűkítő feltételek mellett, hogy tulajdonképpen tökéletesen kiesnek ebből a vendéglátósok azon csoportjai, akik adott esetben felszolgálást végeztek.

Teljes társadalmi csoportok, ezrek-tízezrek zuhannak ki a mikro- és kisvállalkozói rétegből, és azt is látjuk, hogy miközben itt a GDP 19-20 százalékáról

beszél Magyarország Kormánya, itt bizony átpántlikázásokkal, átnevezésekkel van dolgunk, és ha megnézzük azt, hogy valójában mennyi forrást von be ebbe a rendszerbe a kormány, akkor azt látjuk, hogy a GDP 2-3 százalékát találjuk meg azon a ponton, ahol a magyar munkavállalók érdekében be kellene avatkozni.

Ha pedig megvizsgáljuk, hogy mekkora havi összeget jelenthet mindaz, amiről beszélnek, azt látjuk, hogy még ezen rövid, három hónapos periódusra is maximum havonta 75 ezer forint kiutalását vállalja, még egyszer mondom, szűkített feltételek mellett a kormány, ami egész egyszerűen nevetséges ahhoz képest, hogy Csehországban ugyanez az adat, 60-80 százalékos kipótlás mellett, 500 ezer forintnyi összeg fölött van. Elképesztő tehát a szakadék, ha nem is a szűken vett régió országai között, de egyébként ott is, mert Csehország és Románia tekintetében is tudnánk olyan adatokat hozni, amelyek sokkal kedvezőbbek a magyarnál.

De fölösleges belemenni egy számháborúba, hiszen ha minden magyar állampolgár számára biztosított lenne az a jövedelem, amelynek értelmében a családja asztalára tud mit adni enni, akkor talán ez a vita ki sem robbant volna közöttünk, de egészen elképesztő helyzetek állnak elő. Azáltal ugyanis, hogy komplett szakmák képviselői maradnak ki ebből a csomagból, és csak azok a cégek folyamodhatnak, amelyek fenn tudják valamelyest tartani a tevékenységüket, de azok nem, akik már teljesen ellehetetlenültek, egészen groteszk kép tárul elénk: egy olyan vegytiszta neoliberais politika az Orbán-kormány részéről, amely a felső középosztálytól fölfelé, gazdagoknak, szerencséseknak igyekszik kedvezni, és arra számít, hogy ezek az idézőjeles áldások majd lecsorognak minden társadalmi osztályhoz.

Hát, innen jelentjük, hogy ez a modell a világon még sehol nem vált sikeressé, a jelen pillanatban sem sikeres, és nem is lesz sikeres a következő hónapokban. Ugyanakkor azt látjuk, hogy már százezerszámra tehető azok, akik elveszítették megélhetésüket, állásukat, irányukba ennek a kormánynak semmiféle üzenete nincsen. Most itt a mai nap folyamán hallhatuk, hogy persze vehetnek fel szabad felhasználású kedvezményes hitelt, amit ugyan másra adnának, de elkölthetik a napi megélhetésre is, aztán, ha elfogy, egyszerre kellene törleszteniük, és a családjukat ellátniuk bevétel nélkül, hiszen azt Magyarország Kormánya és én sem tudom megmondani, hogy a válságörvény meddig fog húzódni.

Harmadsorban azt is látjuk, hogy bizonyos, a kormányzat által kedvezményekben részesített csoportok továbbra is vadul garázdálkodhatnak, senki nem állított gátat az elé, hogy különböző végrehajtoi csapatok a legkisebb nyugdíjak, a legkisebb jövedelmek tekintetében is 33, illetve 50 százalékos letiltásokkal élnek, és azok az emberek, akiknek most megcsappantak a bevételeik, adott esetben el is veszítik azokat, azzal kénytelenek szembesülni, hogy ezen különböző végrehajtoi praktikák eredményeképpen

minden hónapban az alapvető megélhetésre szánt jövedelmük is eltűnik.

Éppen ezért szorgalmazom én a magyar munkahelyvédelmi alap felállítását, amely azoknak is garantálná a korábbi bérük 80 százalékát, akiknek még megvan az álláshelyük, és azok számára is, akik már elvesztették azt az utóbbi hetekben, mert minden magyar felelős minden magyarért. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Steinmetz Ádám képviselő úr: „Somogyi polgármesterek kérése” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Somogyországnak van egy olyan része, amelyet már vagy egy évtizede elkerülnek az értékes munkahelyteremtő beruházások.

(15.10)

Nincsenek egyetemek, és nincsenek jól fizető állások sem, és sajnos ennek köszönhetően - a „köszönhetően”-t tessék idézőjelben érteni - a továbbtanulni vágyó fiatalok, azok, akik esetleg egy kicsit több pénzt, illetve azok, akik esetleg több pénzt szeretnének keresni, ezekkel hagyják el Marcali térségét. És a gyönyörű somogyi aprófalvakban ezáltal egyre több az idősebb, egyedülálló, rendszerint kisnyugdíjból élő, segítségre szoruló ember, illetve azok a szegény emberek, akiknek már egy jó ebéd elfogyasztása is külön öröm. Sajnos, a Fidesz-kormány jóvoltából ez az öröm általában csak a falunapokon, a dáridók alkalmával adatik meg nekik, illetve rendszerint a választások előtt.

Tehát az országnak ebben a régiójában egyre több ember szorul segítségre, és kitől is várhatják a segítséget, tisztelt képviselőtársaim: nyilvánvalóan elsősorban az önkormányzattól és személy szerint a polgármesterektől. Azoktól a polgármesterektől, akiknek a döntési kompetenciáját a rendszer folyamatosan, évről évre, szisztematikusan szűkíti, korlátozza, miközben a feladataik nem csökkennek. Belefulladnak az adatszolgáltatásba, belefulladnak az adminisztrációba, és nekik kell ezeknek az embereknek most a gondját viselni, miközben ehhez a szükséges forrás nem áll rendelkezésre.

Ne tessék elfelejteni, hogy ezek a települések nagyon szűkös büdzséből gazdálkodnak, és most még a kormány elvette a gépjárműadót is, ami egy saját bevétel volt.

Hallani róla, hogy tervezik a helyi iparüzési adónak is a csökkentését vagy elvételét, és a Balaton térségében, a Balaton-parti településeknél lehet számítani arra, hogy az idei turisztikai szezon sem fog úgy alakulni, és az abból származó bevételek sem fognak úgy alakulni, ahogy azt az elmúlt években, évtizedekben

megszokhatták. Tehát egy csökkenő büdzből kellene most maszkokat vásárolni, védőfelszereléseket vagy adott esetben élelmiszert vásárolni a polgármestereknek a rászorulóknak.

És ha már a maszkokról beszélünk, mai hír: több millió maszk érkezett az országba, de a kormány még mindig nem hajlandó gondoskodni arról, hogy minden embernek jusson, hogy a közterületeken tudják használni. Somogy megyében, főleg az aprófalvakban, ahol nemhogy gyógyszertár, még bolt sincsen, ezekhez egyszerűen nem lehet hozzájutni, vagy ahol lehet, ott pedig irreálisan magas áron. Úgyhogy megkérdezem: mikor lesznek maszkok már a lakosságnak, mikor fogja a kormány ezt előteremteni a számukra, és egyáltalán a forrást hozzá?

Én több polgármesterrel beszéltem a somogyi régióban, és, tisztelt képviselőtársaim, ők nem több pénzt kérnek, ők nem azt kérik, hogy maradjon meg a gépjárműadó. Tudják, mit kérnek? Rugalmasságot kérnek. Az idei költségvetésben szereplő kulturális normatívának a rugalmas felhasználását kérik. Ez az az összeg, ami egyébként lakosonként 1250 forint – tehát, még egyszer mondom: 1250 forint -, nem nagy összeg, de mégis nagy segítség, ha ezt az összeget most nem a könyvtárfelújításra vagy nem közművelődési feladat ellátására kell hogy fordítsák. Hiszen a könyvtárfelújítást, ha már eddig ráért, még egy fél évet lehet tolni, illetőleg a nyárra tervezett falunapok, dárídók megtartása sem valószínű, hogy realizálódni tud a koronavírus-járványra tekintettel. Tehát ezeket az összegeket jellemző módon nem is fogják tudni felhasználni az önkormányzatok, ezért kérnek rugalmasságot a polgármesterek, hogy ezt az összeget most a koronavírus elleni védekezésre, maszkok vásárlására, fertőtlenítőszerre vagy adott esetben élelmiszere tudják felhasználni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy nagyon jó szándékú, nagyon konstruktív javaslat, ebben a kormánynak saját mozgástere van, nem európai uniós pénz, tehát akár a jövő héten már egy kormányrendelettel tudják ezt változtatni, mint ahogy fognak is a költségvetésbe belenyúlni és változtatni. Ezért ajánlom a figyelmükbe, ezért tudom én jó szívvvel támogatni ezt. Mindent meg fogok tenni azért, hogy a somogyi polgármesterek kérése eljusson a kormányhoz, eljusson a döntéshozókhoz. Most már csak egy kérdés van, tisztelt képviselőtársaim: tudják-e önök ezt támogatni? Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A napirend utáni felszólalás intézménye lehetőséget ad arra, hogy egy kicsit egy-egy ülésnapot is értékeljünk. Amikor én készültem erre az ülésnapra, alapvetően

két nagy témakörben gondolkodtam azon, hogy milyen válaszai lehetnek akár a kormánynak, milyen megoldásokat kínál az ország lakosságának és az érintetteknek.

Az első az önkormányzatok kérdésköre volt. Egy azonnali kérdés keretében hívtam fel Sziijártó Péter miniszter úr figyelmét arra, hogy az önkormányzatok nem egy olyan célcsoport, nem egy olyan terület, ahonnan forrást lehet elvonni ebben az időszakban. Ennek az az oka, hogy válság sújtja az önkormányzatokat, amelyek az emberek hétköznapi életét szervezik, közszolgáltatásokat tartanak fenn. Hiszen rengeteg bevételtől esnek el ezekben a napokban, nagyon komoly problémáik vannak a költségvetésükkel, ehhez képest érthetetlen, hogy miért vonnak el tőlük továbbra is.

Mindemellett egyébként a védekezés frontvonalaiban is vannak az önkormányzatok, hatalmas költségeik vannak azzal, hogy az alapvető feltételeket biztosítsák. Egyszóval, a járvány, az annak társadalmi és gazdasági hatásai elleni küzdelem kapcsán egyértelműen frontvonalban vannak az önkormányzatok, a kormány mégis elvonta tőlük a gépjárműadó helyben maradó részét, az idegenforgalmi adó tekintetében és a parkolási díjak tekintetében pedig ellentételezés nélkül vont el, illetve nem adott lehetőséget ezeknek a beszedésére.

Ellehetetleníti tehát a magyar önkormányzatok helyzetét ezekben a hetekben a kormány, illetve az Országgyűlés többségét adó Fidesz-KDNP-frakció. Ez, azt gondolom, a nyárra már nagyon komoly problémákat fog okozni. Hogy hazabeszéljek egy picit, Miskolcon is azt látom, hogy többmilliárdos kiesés várható mind az önkormányzat, mind a céges háttér, illetve a vagyonkezelő holding tekintetében, amely nagyon-nagyon nehéz feladatokat ró most az önkormányzatra és a gazdasági társaságok vezetésére. Megállapítható tehát, hogy nemcsak a járvány, az annak társadalmi, gazdasági hatásaival való küzdelem a feladata most az önkormányzatoknak, hanem a kormány lépései kapcsán újabb nehéz terheket kapnak a nyakukba.

Nem kaptam választ arra, hogy besegítenek-e a védekezés költségeibe, illetve arra se, hogy konszolidáció várható-e. Én azt gondolom, hogy ez egy döbbenetes és siralmas helyzet. Tehát az első nagy ügyben, amiért ma ezt az ülésnapot fontosnak tartottam, semmiféle választ nem kaptam a kormány egyik felelős miniszterétől.

A másik kérdés, amit nem először vetek fel az Országgyűlés előtt, a közművelődési és kulturális ágazat jövője Magyarországon. Ismert, hogy több szakszervezetük, így a KKDSZ, az MKKSZ is tartott demonstrációt január 22-én, a magyar kultúra napján. Felhívták a figyelmet a méltatlan munkakörülményekre, tulajdonképpen a méltatlan bérhelyzetükre, amely tíz éve vár a rendezésre, hiszen érdemben tulajdonképpen csak a minimálbér emelésével tolták a bértáblájukat, ezáltal komoly bérfeszültséget is okozva.

Ezért nem véletlen, hogy az öt pontos petíciójuk legfontosabb, legmarkánsabb eleme az, hogy legyen egy bérrendezés ebben az ágazatban, azonnali béremelést sürgettek, már január közepén is tehát bértárgyalást vártak a kormánytól.

A teljes állami és önkormányzati közgyűjteményi és közművelődési rendszer pénzügyi és egyéb feltételeinek rendezését várták a kormánytól a szféra dolgozói, érdekképviselői. Ehhez képest döbbenetes az a fejlemény, hogy ezt a petíciót, sok tízezer ember hangját nem hallotta meg a kormány, sőt olyan javaslattal élt a hírek szerint, amely ettől a szférától a közalkalmazotti státuszt megvonná - ez elképesztő. Az összes ezzel kapcsolatos juttatás megvonását is jelenti ez, nyilván a jubileumi jutalmaktól kezdve sorolhatnám azokat a lehetőségeket, amelyeket ez biztosít.

Úgyhogy abban a helyzetben, amiben a fenntartók jelentős része, az önkormányzatok vannak, most a kulturális szféra és a közművelődési szféra is egy újabb pofont kap a kormánytól akkor, amikor valódi és érdemi segítségre lenne szükségük. Néhány napjuk volt csak véleményezni az ünnepi hétvégén ezt a tervezetet. Azt gondolom, az a leghelyesebb, ha visszavonják ezt, és valóban támogatják a kulturális és közművelődési szférát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(15.20)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „Hol a pofátlanság határa?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, hol a pofátlanság határa - kérdezhetem egykori kollégáim nevében. Mielőtt képviselő lettem, tanítottam, mielőtt pedig tanítani kezdtem, múzeumi dolgozóként tevékenykedtem, Barcson a Dráva Múzeum munkatársa voltam. A mostani törvénytervezet kapcsán, amelyik elvonná a közgyűjteményi és közművelődési dolgozóktól a közalkalmazotti jogállásukat, tényleg föl kell tenni a kérdést a kormányzati illetékesek felé, hogy hol a pofátlanság határa. Így törvénytervezetet benyújtani, nagycsütörtökön, csütörtök este 19 óra 45 perckor elküldeni a szakszervezeteknek azzal a fölhívással, hogy folytassák le a társadalmi egyeztetést erről a gyalázatról, és hogy kedd reggel fél 9-ig küldjék el a hozzáfűznivalójukat, azt hiszem, több mint méltatlan.

Nem ezt érdemelné az a csaknem 20 ezer dolgozó, aki ezen a területen ténykedik, ezek az egyébként általában magasan kvalifikált, értelmiségi emberek, akik mondjuk, könyvtárosként mégiscsak nem tudják megengedni maguknak azt adott esetben, hogy egy új könyvet vegyenek, levéltárosként vagy éppen muzeológusként luxusnak számít egy új

cipő beszerzése számukra, hiszen az ágazatban dolgozók 80 százaléka a garantált bérminimumon nyomorog. És ezt tetéznék most a kormányzat azzal, hogy a közalkalmazotti jogállást, ami valamiféle kis létbiztonságot, valamiféle, legalább elméletben létező megbecsültséget még biztosít számukra, tulajdonképpen egyeztetés nélkül, egy tollvonással, hazug indokok alapján, XXI. századi célokra hivatkozva elvonnák tőlük.

Így nem lehet viselkedni! Legalábbis Európa közepén, egy magát demokratikusnak, polgárinak és nemzetinek nevező kormányzat nem engedhetné meg magának azt, hogy így viselkedjen, ilyen gyalázatos módon álljon ezekhez az emberekhez.

Megfogadták azt a neoliberais kókai tanácsot, axiómát, amely szerint nem kell megkérdezni a békákat, ha lecsapolják a mocsarat, mert ez az egyeztetésnek nevezett folyamat nyilván messze van attól, hogy itt valódi, érdemi egyeztetés folyjon erről az egész kérdéstről. Holott jól tudjuk, könyvtár nélkül valóban nincsen esélyegyenlőség, múzeumok nélkül valóban nem létezik nemzeti emlékezet, és a levéltár, a levéltárakban dolgozók nélkül tényleg nincsen hiteles nemzeti múlt.

És ha ezt elfelejti egy magát nemzetinek valló kormányzat, ha így lesöpri ezeknek az embereknek a tiltakozását, akkor föl kell tenni a kérdést, azon túl, hogy hol a pofátlanság határa, azt is, hogy valóban nemzeti kormányzatról van-e szó.

Más veszélyeket is tartogat ez a pofátlán törvénytervezet. Az ország még inkább való szétszakítottságát eredményezheti, hiszen egyfajta állami felelősségnek a lerázásáról van itt szó. Az önkormányzatok nyakába varrnák mindezt, piacositva tulajdonképpen a közművelődést, aztán ha annak az önkormányzatnak van ereje, kedve ezt az egészet menedzselni, akkor ott lesz közművelődés, ha pedig nincsen forrás, nincsen kedv, akkor ettől is búcsút lehet venni. Mihez fog ez vezetni Magyarországon halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított peremrégióiban, ahol a polgári mentalitásnak adott esetben az utolsó őrzői ezek a kulturális dolgozók? Azt hiszem, hogy ez jóra nem vezet, ezért is követeljük nagyon határozottan a kormányzattól, hogy tegyen le erről a tervről, és el a kezekkel a közalkalmazotti jogállástól!

Van egy nagyon furcsa és nagyon pofátlán paraghí szemlélet, ő mondta azt a szakképzésben dolgozók kapcsán, illetve amikor tőlük elvették a közalkalmazotti jogállást, hogy a közalkalmazotti státusz egyfajta elkényelmesedést eredményez, ezek az emberek nyugodtan hátradőlhetnek, úgy érzik, hogy nem kell maximális erőbedobással dolgozniuk. Ezek a dolgozók elhivatottságból mentek múzeumba, levéltárba, művelődési házakba, könyvtárakba dolgozni, ilyet róluik feltételezni valóban fölháborító, gyalázat, és egy magát polgárinak nevező kormányzathoz teljes mértékben méltatlan.

Föl vagyunk háborodva! Elutasítjuk ezt az egész gyalázatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel napirendi pontjaink végére értünk.

Tájékoztatatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** 2020. április 20-án kerül sor. Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**.

(Az ülés 15 óra 26 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)